

1998

1998/1

{k19981A}

{k19981B}

VEZÉRCIKK

Tiétek az ígélet • *Bérczes Lajos*

Kedves Olvasóink!

A Szerkesztő Bizottság nevében szeretettel köszöntelek Benneteket. Istenünk gazdag áldását kívánom mindnyájatokra ebben az esztendőben is.

A kívánság mellé örömhírt is mondhatok. „Elközelített hozzátok a mennyeknek országa”. Ezt hirdette Jézus, és ezzel az üzenettel küldte el tanítványait is. Az ég és a föld teremtménye Jézus Krisztusban a földre jött. És vele, benne eljött az Isten országa is. Krisztus halálával megvásárolta, kiváltotta teremtményeit a bűn és a halál fogságából. Azt a feladatot bízta követőire, hogy ezt az örömhírt juttassák el minden néphez. Isten akarata, hogy minden ember eljusson az igazság megismerésére. Mindenki lehetőséget kapjon a megtérésre és az üdvösség elnyerésére. Jézus megígérte, ha ez az üzenet eljut minden néphez, és mindenki meghallja, akkor visszajön a földre. Az utolsó időknek sok jele van, de ez nem egy jel a sok közül, hanem előfeltétel és kiváltó ok is. Akkor jön el, amikor ez teljesült! Krisztus mint vőlegény várja, hogy az Ő menyasszonya elkészítse magát. Ezt a képet gyakran szűklátókörűen értelmezzük. Mit gondoltok, tetszik-e a vőlegénynek az a menyasszony, aki csak magával van elfoglalva (megtisztulás, felékesítés stb.), és állandóan kitér kérései elől. Az, aki semmit sem tesz azért, hogy eljöhessen érte.

A karácsonyi gondolatok kapcsán azt mondtuk, hogy Isten országa offenzívában van. Jézus Krisztusban belépett az emberek világába. Szentlelke által bennünk él és munkálkodik. Az Ő országának és uralmának növekednie kell! „Uralma növekedésének ... nem lesz vége.” Ez azt jelenti, hogy a növekedés mértéke, léptéke is egyre nagyobb lesz.

Az ezékieli kép alapján ez olyan, mint a forrás, kicsiny patak, ami az Úr trónjától indult és folyammá duzzadt. Jelentéktelen kis vízből később gátakat söprő mérhetetlen áradat lesz.

Vagy olyan, mint a kicsiny kovász, ami az egész tésztát átalakítja.

Az Igében világos Isten terve. Az a kérdés, hogy mi miként veszünk részt annak teljesítésében. Krisztus számít ránk, de ha hallgatunk, a kövekből is támaszt fiakat, hogy szóljanak. Az Ő tervét bennünk és rajtunk keresztül akarja elvégezni Szentlelke által.

Hívó életünket jól példázza Izrael népének története. Isten kihozott, kihívott minket a bűn Egyiptomából. Kézen fogva vezetett, gondoskodott rólunk a pusztai vándorlás alatt.

Elhordozta bűneinket, gyengeségeinket, és az ígélet földjére vezet minket.

Az egyház sokáig úgy gondolta, és ezt mi is átvettük, hogy a kijövetel a megtérésünk. Hívó életünk pusztai vándorlás. Az ígélet földje pedig a menny, amit halálunk után fogunk

meglátni.

A Szentlélek, aki ismeri Isten gondolatait, lakozást vett bennünk, és megvilágosította értelmünket. Pünkösdkor Péter által a Szentlélek ezt üzent: „nektek lett az ígéret, és a ti fiaitoknak!”

Írjuk fel ezt a mondatot egy könyvjelzőre, tegyük a Bibliába, olvassuk mindennap! Tanuljuk meg, és naponként adjunk érte hálát! Legyen a Szentléleknek ez az üzenete, 1998 jelmondata! „Nektek lett az ígéret, és a ti fiaitoknak!”

Hagyjuk el a pusztai gondolkodást, a pusztai viselkedést, és lépünk az ígéretek talajára! Isten minden ígérete miénk lett Jézusban. Nekünk adta az Ábrahám ígését is. Ez az ígéret pedig az, hogy mindazt, amit a Lélek által meglátsz vagy megérintesz, a tiéd. Elfoglalhatod azt, és Isten országa növekedik általa. Te pedig Isten szolgálója, Szentlelkének munkatársa leszel.

Isten az Ő népét a pusztában tűz és felhő által vezette. Elhordozta vétkeiket és lázadásait. Mennyei kenyérrel táplálta őket. Szinte ölükbe hullott a manna, nem kellett szántani, vetni érte. Ruházkodásukról is közvetlen módon gondoskodott.

Amikor az ígéret földjére értek, a dolgok gyökeresen megváltoztak! Amikor először ettek a föld terméséből, megszűnt a manna. Az ígéret földjének áldásai sokkal nagyobbak és gazdagabbak a pusztai áldásoknál, de itt ezért munkálkodni kell. A pusztában elkerülték azokat, akik nem engedték át őket. Itt minden talpalatnyi földet harccal kell elfoglalni. Megváltozott az istentisztelet formája is, ott Isten közelsége mindig velük volt. Itt áldozatot kellett hozni.

Adakozásuk és ajándékaik által minden tevékenységükkel az Úr országát építették. A pusztában mindent vezetőiktől vártak, és tőlük kértek számon. Itt a hangsúly az ő tevékenységükre került.

Nem tudom, hogy mi eddig mit foglaltunk el az ígéretek földjéből. Talán az ígéretek talaján állunk már, de még mindig kísért a pusztai gondolkodás. Vagy a pusztában vagyunk még? Az Ige alapján felismerhetjük helyzetünket.

Izrael népe évtizedekig kerülgette a Szeir hegyet. Isten határozottan utasította őket „egy talpalatnyi földet sem adok nektek az övékből, mert Ézsau birtokába adtam” (5Móz 2,1–8). Ez az igeszakasz két tanulással szolgál.

– Ugyanazon (ábrahámi) ígéret által Isten másnak is adhat örökséget.

– Még a pusztában vagyunk, amíg a másik örökségét kerülgetjük, azt kívánjuk!

Napjainkban is így van. Isten nemcsak a pünkösdi népnek adott feladatot és örökséget. Soha nem nyerhetjük el a sajátunkat, ha az atyáinkfiainak adott rész után sóhajtozunk, ha utánuk megyünk, ha őket utánozzuk vagy bíráljuk.

A pusztai gondolkodás egy másik formája is akadályozta Isten népét az ígéret földjének elnyerésében. Izrael népe akkor indult tovább a körbe-körbejárásból, „amikor ezek a harcosok mind egy szálig kihaltak a nép közül” (5Móz 2,16). Azok, akik a maguk idejében félték az ígéret földjére lépni, és gyávaságukat a fiaik (fiatalok) iránti felelősségérzettel leplezték. Csak ketten érthették meg a honfoglalást idős korban.

Mit tegyünk tehát? Az ígéret földjét nem a nép vezetői, hanem maga *a nép foglalta el*. Mi csak akkor nyerjük meg örökségünket, ha megtaláljuk a harcnak azt a módját, amiben mindenki egyformán részt vesz.

Küldetésünket akkor tölthetjük be, ha elsősorban közvetlen környezetünkben képviseljük Isten országát. Töltsük be a nagy parancsolat mindkét részét úgy, ahogy azt Jézus tanította. Szeresd az Urat, a te Istenedet ... és szeresd felebarátodat ... Az embertársaink iránti szeretetünket azzal fejezzük ki, hogy megnyitjuk otthonainkat szomszédaink, munkatársaink előtt. Elsősorban nem azért, hogy azonnal megtérítsük, hanem hogy meghallgassuk őket. Szeressünk azzal, hogy gondosan figyelünk rájuk! Érdeklődünk gondolataik, gondolataik és örömeik felől. Ne feledjük, ezekben a helyzetekben Istent képviseljük, aki komolyan

érdeklődik irántuk!

Mint a decemberi számban is szó volt róla, Isten az Ő országát egy istenfélő lányra, és ezentúl egy szerető családra bízta. Isten országa az ő otthonukból indult világmegváltó útjára. Jézus is otthonában fogadta első tanítványait (Jn 1,35–46), akik testvérüket, barátjukat hívták hozzá.

Legyen 1998 az az év, amikor minden hívő család önmagát megszentelve megnyitja otthonát a szomszédok előtt. Szenteljünk Istennek először havonta (később kéthetente-hetente) egy délutánt, estét, amikor rendkívüli istentiszteletet tartunk otthonunkban. Rendkívülit, mert semmi olyat nem csinálunk, amit az imaházban szoktunk. Csupán megnyitjuk házunkat és szívünket környezetünknek. Természetesen nem hallgatjuk el hitünket. Ha megkérdezik, miért csináljuk ezt, azt is elmondhatjuk: Isten parancsára tesszük. Aki azt várja tőlünk, hogy ne legyünk érzéketlenek környezetünk örömeire és bánatára. Nem mindegy Istennek, és ezért nem mindegy nekünk sem, mi történik embertársainkkal.

Ha elindulunk ezen az úton, hajlékunk a menny nagykövetsége lesz. Testünk a Szentlélek temploma, hajlékunk pedig Urunk háza, és mi mindnyájan az Ő követői.

Tudom, otthonainkban is megtapasztaljuk, hogy „áldott az, aki az Úr nevében jön”, cselekszik.

CÍMLAPON

Pünkösdi ősatyák • Durkó Sándor László

%, „Emlékezzetek meg a ti előjáróitokról, akik szólották néktek az Isten beszédét, és figyelmeztvén az ő életük végére, kövessétek hitüket.” Zsid. 13,7

Az általam igen tisztelt ősatyákkal való beszélgetésre készülve elolvastam közösségünk történetét az ő leírásuk alapján. Siroky István testvér így kezdi nemrég kiadott visszaemlékezéseit:

„Isten jó voltáról, kegyelmének kiadásáról írom immár 90 évesen emlékezésem sorait. Nem vezettem naplót, nem biztosak az időpontok. Soha nem akartam a múltra építeni. Egyedül Isten tetteit figyeltem az elröppenő évtizedek során.”

Fábián József testvér is emlékezik, két látszólag ellentmondó igével:

„Emlékezzetek meg a messze, régi dolgokról...” Ézs 49,9, majd „Ne emlékezzetek a régiekről, és az előbbiekről ne gondolkodjatok...” Ézs 43,18.

Így folytatja: „Testvéreink között vannak, akik az egyik nézetet vallják, többek viszont a másik mellett törnek lándzsát. Sok ige szólít fel a visszaemlékezésre, de céltalan az a hívő élet, amelynek csak múltja van. Nem élhetünk csak a múlt emlékeiből, de az elődök tapasztalatai nélkül sem.”

A pünkösdi ősatyákkal, a 90 éves Siroky Istvánnal és a 85 éves Fábián Józseffel a közösség központjában beszélgettem. Isten kegyelmét éreztem abban, hogy ilyen szép kort érhetek meg káprázatos szellemi frissességben. Felüdülés velük társalogni. „Kapásból” idézik az igéket, egymást javítgatják az évszámok és a nevek említésekor. Alig vannak ráncaik, arcukról békesség sugárzik: „A harcot megharcoltam, a hitet megtartottam”. Ők az úttörők, akik szólalták nekünk Isten igéjét. Figyelmünket kérik. Nézzük életük végét, és kövessük hitüket!

– Emlékezzünk meg az útról és tekintsünk előre! Fábián testvér, mikor tértél meg?

F. – Május 26-án lesz 70 éve, hogy Szentlélek-keresztiséget nyertem.

– Mikor tértél meg?

F. – Még előbb.

– És Siroky testvér?

S. – A baptistáknál 1924-ben.

– *És Szentlélek-keresztiséget mikor kaptál?*

S. – '26 őszén.

– *Mi a véleményetek a Szentlélek-keresztiségről? Van olyan tanítás, hogy aki nem nyert Szentlélek keresztiséget, az nem üdvözülhet, illetve az ne is nevezze magát pünkösdsinek.*

F. – Igen, de ezzel kapcsolatban sok kifogásom van. Az egyik, hogy a Szentlélek-keresztiség nem feltétele az üdvösségnek, a szolgálattétel feltétele, kenet a szolgálatra. A másik, hogy sokan olyan dolgot tekintenek Szentlélek-keresztiségnek, ami nem az. Például, amikor valakitől azt kívánják, hogy gyorsan mondja ki: „halleluja”, és akkor már meg van áldva. „Jöhet a következő...”

– *Futószalagszerűen.*

S. – Van egy ige, amely tisztázza ezt. „Hiszen egy Szellem által mindnyájan egy testbe merítettünk be, akár zsidók, akár görögök, akár szolgák, akár szabadok, és mindnyájan egy szellemmel itattatok meg.” Ezt a másodikat mondják Szentlélek keresztiségnek, pedig az első keresztiség tulajdonképpen az, hogy Krisztuséi lettünk. A Szent Szellem végzi ezt is. Sőt, én olyan bódult örömben voltam napokig, amikor bementek, hogy a Szentlélek-keresztiségben sem volt nagyobb örömöm. Ugyanaz az örömöm volt.

– *Hol van ez megírva?*

S. – 1Kor 12,13.

F. – Tehát úgy fogalmazhatom meg, hogy a Szentlélek keresztiség nem az üdv kérdése, hanem a szolgálaté. Ha igazán be akarod tölteni a szolgálatodat, akkor a Szentlélek-keresztiségre szükséged van.

– *Amikor itt indult a mozgalom, és ti bekapcsolódtatok, milyen elhívást kaptatok a közösségre vonatkozóan?*

S. – Mondhatom, hogy az egész munkát, maga az Úr kezdte és végezte. Nem volt benne semmi emberi spekuláció.

– *Csak eszközök voltatok?*

S. – Igen. Amerikában háromféle csoport volt. Az egyik igyekezett a mozgalmat mindjárt a kezdetben kicsit egyháziassá tenni, a másik szabadabb volt, a harmadik meg a lábmosást gyakorolta.

– *Ti a második irányvonalat képviseltétek?*

F. – Igen.

– *Tehát a szabadabbat, a lábmosás nélkülit. Miért mosta meg az Úr Jézus a tanítványok lábait?*

F. – Szlovákiában volt egy lábmosó csoport. Vallatóra fogtak, hogy mi miért nem gyakoroljuk a lábmosást. „Két kérdést teszek föl, testvéreim.” – mondtam nekik. „Amikor az Úr Jézus a tanítványok lábát megmosta, hány nő volt ott jelen?” Elgondolkoztak. Azt mondják, egy sem. „Na, hát akkor mit akarjátok az asszonyok lábát is mosogatni?”

– *De akkor maradnak a férfiak.*

F. – Megyek tovább. A másik kérdésem: „az úrvacsorával kapcsolatban több igénk van feljegyezve. Hol van ez a lábmosással kapcsolatba hozva? Sehol. Egy helyen van lábmosásról szó, az özvegyasszonynak szolgálata. De az sem az úrvacsorával kapcsolatos szertartás. Akkor miért hozátok ti az úrvacsorával kapcsolatba? Mi hát az álláspontom? A lábmosásnak helye van, de nem mint szertartásnak, hanem az egymás előtti őszinte megalázkodásnak. Egy-egy megbékülésnél, egy-egy probléma rendezésénél ezt szükségesnek látjuk, ma is van helye.

– *Elkalandoztunk. Tehát az Amerikából induló mozgalom második irányvonala vert nálunk gyökeret.*

S. – Általában hiba az, hogy a keresztények rátérnek a vallásos rendszerre, a kötött rendszerre. A Szent Szellem ezt nem szereti.

– *Gyülekezeti és közösségi szinten is az a karizmatikus vezető, aki Szentlélekkel teljes.*

Mindenki felnéz rá és kiválasztódott a Szentlélek által.

F. – Én 13 évig voltam elnök, 7 évig alelnök. Összesen 20 évet jártam elől. Sem Siroky testvér, sem én nem voltunk abban a helyzetben, hogy karizmatikus tevékenységünk kimagasló tiszteletet váltson ki a közösségből. Igaz, Pál apostollal kapcsolatban is látjuk, hogy amikor megöregedett, már nem sok tekintélye volt. Írja is, hogy az Ázsia-beliek nem fogadtak. Pedig a gyülekezeteket ő alapította. Azt viszont megmutatta az Úr, hogy a problémák között imádkozunk. Imádkozunk és nemcsak egyszer, hanem napokon keresztül. Mint ahogy az Úr Jézus a vitatkozó tanítványokat hívja: maradjatok Jeruzsálemben tíz napig. És a hosszú imádkozás után odajutottak – bár előbb versengés volt köztük, hogy ki a nagyobb – hogy egy szívvel, egy lélekkel tudtak előállni. A belső lelki egység az alfája és omegája ez, amit nem lehet kikerülni. Ha ezt kikerüljük, akkor nem lesz lelki egység. Semmilyen tanácskozás, semmilyen megbeszélés nem pótolhatja.

– *Te is így látod, Siroky testvér?*

S. – Így látom. És nálam megvan a megoldás is. Nekem az Úr teljes szabadságot adott. Ebben az utolsó három évben mindennap 32 éneket éneklek a Hitünk énekeiből. Kiválogattam a bűnbánati énekeket, majd a mélyre ható énekeket. És imádkozva énekelem, szinte könnyek között. Néha még az se kell, kacag a lelkem. Éjjel-nappal kacag a lelkem, és gyönyörködik az Úrban. Össze kell törni Isten előtt teljesen. Úgy dolgozni. Nem is tudom elmondani, milyen boldog vagyok. Fontos szűk körben találkozni komoly, győzelmes életre vágyó emberekkel.

– *Házicsoport-szerűen?*

S. – Igen. Ez aztán kiterjed. Egészen új mozgalomnak kell születni, ami megáll. Azt csináljuk, ami meg van írva. Minden tekintetben ahhoz kell ragaszkodni. Tehát, ha a legkisebb bűnt elkövetjük, szükséges egymásnak őszintén megvallani.

F. – Én azt mondom, hogy Isten velünk elérte azt a célját, hogy a karizmák, tehát a Szentlélek-kereszttség és a Lélek-ajándékai most már nem idegenek az egyházak előtt. Isten akarja, hogy továbblépjünk, hogy be tudjuk mutatni, hogyan működnek a kegyelmi ajándékok az Ige szellemében. Ez az, ami nálunk nem megy. Itt van az akadály, ami miatt lemaradunk. Mások esetleg előrefutnak, de helytelen irányba. Isten minket akar felhasználni – akiknek már tapasztalataink és ismereteink vannak – arra, hogy meg tudjuk különböztetni a hamisat a valóditól. Tehát Isten rajtunk keresztül tudja megmutatni, hogyan működik a kegyelmi ajándék, hogyan építi a gyülekezetet, és miként termi meg a szeretet gyümölcsét. És amíg nem ez az alapunk, nem ez a célkitűzésünk, addig mások aratnak. Ha elérjük ezt, Isten fel tud használni bennünket. Egészen biztos vagyok abban, hogy elindul Isten hatalmas munkája. Azt nem tudom, hogy mennyi idő van erre.

S. – Mi már a földi utunk végén járunk, de még élünk. A feleségem mindig azt mondja, te már öreg vagy, maradj itt mellettem. Nem tudok.

– *Azt mondjátok, hogy el kellene indulni.*

F. – Konkrétan azt mondtam, hogy kivezető útnak csak azt látom, ha az előjáró testvérek komoly imádkozásban együtt töltenek hosszú időt. Nem külön-külön. Az együttládkozásnak más jelentősége van, mint a külön-külön imádkozásnak.

– *És ha ennek eredménye a Szentlélek különös megnyilvánulása lesz?*

F. – A Szentlélek nem változik, nincs modern és nincs antik megnyilatkozása. Teljesen attól függ, hogy milyen a temperamentumom, milyen a beállítottságom. Hogyan reagálok, rezonálok a Szentlélek munkájára, jelenlétére. A Szentlélek mindig egyformán dolgozik, de nem egyformán reagálunk rá.

– *Akkor mi a Szentlélek megnyilvánulása, ami szerintetek igei, és ezt szeretnétek látni?*

F. – Nézzük meg, mi történt, amikor a Szentlélek kitöltött! A testvérek szíve, lelke egy volt. Így van megírva. A másik: egy szívvel-lélekkel álltak elő bizonyosságot tenni a Megváltó munkájáról. Csodálatos, hogy nem a Szentlélekről tettek bizonyosságot, hanem Jézus váltságáról, feltámadásáról.

– *Igen.*

F. – Tehát a Szentlélek soha nem önmagáról beszél. Úgy mondja az Ige, hogy „az engem dicsőít majd”. Jézus mondja így. Jézus pedig az Atyát dicsőíti. Ez valami csodálatos dolog. És ebben a dicsőítésben szerepel a Szentlélek. De ő maga mindig inkognitóban marad. Önmagát soha nem dicsőíti.

S. – Olvastad Watchmann Nee könyveit?

– *Elég sokat olvastam. Nagyon jónak tartom azokat.*

F. – Van benne nagyon sok egészséges gondolat.

S. – Én most olvasom a Szellemi embert. Hetedszer. Most már két-három oldalt olvasok egy nap, hogy még tüzetesebben lássam. Óriási hatása van az életemre. Ő is azt írja: A Szent Szellem erejére, kijelentésére van szükségünk, az intuitív kijelentésre, hogy azt hirdessük csak, amit a Szent Szellem ad.

F. – Ez nagyon fontos.

S. – Arról lehet felismerni – mondja – hogy a csendes beszédből is sugárzik Isten ereje.

F. – Én is kiabáltam. A jelentkező erőt az én vérmérsékletemmel akartam továbbadni. Ez rontja Isten munkáját. A vehemencia nem tartozik ehhez, ez az én reagálásom. Meg kell tanulni, hogy az erő nem a hanghordozásban, hanem a tartalomban van.

S. – És ami kíséri.

F. – „Az Isten beszéde élő és ható.” Az a lényeg, hogy továbbítom, amit kaptam. Elment Jónás, és nem mondott mást, csak amit Isten bízott rá, megtért Ninive. Pedig ő nem akarta, hogy megtérjenek. Mégis megtértek. Ez a másik dolog. A prédikátoroknak nem textust kell keresni a Bibliában, hanem megvárni, amíg üzenetet kapnak. És mi lesz, ha nem kapnak üzenetet?

– *Ez lett volna a kérdésem.*

F. – Az volt a szokás a szabadkai mozgalom idején, hogy nem volt szabad készülni a prédikátornak. Ahol kinyílt a Biblia, ott az ujjunkkal egy igére mutattunk, azt olvastuk, abból kellett prédikálni. Egyszer ott álltam a gyülekezet előtt, imádkoztam, kinyílt a Bibliám a két testamentum közti üres lapon. Odanyomtam az ujjamat.

– *Miről prédikáltál?*

F. – Megálltam és azt mondtam: „Testvérek, bocsássatok meg!” Megmutattam nekik. Ez megtanított engem arra, hogy ne jöjjek készületlenül a gyülekezetbe. Ezután nem fogok készületlenül jönni, és itt imádkozni, hogy az Úr adjon valamit.

Lényeges, hogy miből áll a készülés? Addig lapozod a Bibliát, míg nem találsz benne üzenetet, míg az Úrral való közösségben meg nem kapod a mondanivalót. Azt már alá tudod támasztani az Igével. Tehát az Úr ad a szívedbe egy Igét, mint nemrégem nekem. Imádkoztam: „Uram, most már igazán nincs mit adnom.” És kaptam az Zsolt 1,1 verset. Boldog ember az, aki nem jár a hitetlenek tanácsán, bűnösök útján meg nem áll, és csúfolódók székébe nem ül. Amikor kapok üzenetet az Úrtól, az csodálatos. Ahhoz nem kell pátoasz, az természetesen eléri a célját.

– *Mi a véleményetek a közösségen belüli új dolgokról?*

S. – Az Úr végzi.

F. – Bizonyos dolgoknak ki kell futniuk. Már kezdenek tisztulni. A mi időnkben is így volt. Amikor a túlkapásokat kiszűrtük, akkor lassan a buzgóság is leapadt.

– *Ezek szerint egyenes arányban van a buzgóság a túlkapással?*

S. – Te láttál már olyan gabonát, ami pelyva nélkül terem?

– *Hát nem, de...*

S. – És mikor a pelyvát kiszűröd, ott marad a gabona. Rossz termésnél sok a pelyva és kevés a gabona. S ha ez így van, sajnos tudomásul kell venni.

– *Nekem úgy tűnik, hogy ostorozzátok a túlkapásokat, közben pedig, ha ezek megszűnnének, akkor eredmények sem lennének?*

S. – Nem ostorozzuk a túlkapásokat. Ezzel nem foglalkozunk.

– *Mi a hosszú élet titka?*

S. – Azt nem tudom megmondani.

– *Emlékszem még arra, amikor a szíveddel nagyon beteg voltál, Fábián testvér. Még a végrendeletedet is megírtad, elkészöntél a családotól, és az Úr úgy megerősített, hogy túléled kortársaidat.*

F. – Kérdezd meg Siroky testvért! Nem tudjuk megmondani. Ez kegyelem.

– *Én úgy látom, hogy mindazért az áldozatért, amit az Úr munkája érdekében tettetek, akár még a családokat rovására is, már e Földön jutalmazni akar benneteket ezzel.*

F. – Nem tudom, milyen jutalom ez. Nekem sokkal jobb volna hazamenni. Ha az Úr így látja jónak, hát belenyugszom. Ő tudja, hogy miért kell még maradni. Az életmódunk egészséges volt. Az alkoholfogyasztás, a dohányzás, a mérgező anyagok fiatal korunkból is hiányoztak. De hányan vannak, akik mindezek ellenére is meghaltak.

– *Hát igen. Akiket ti temettetek el ugyanebből a közösségből.*

F. – Nekem biztosan hozzátartozik a hosszú életemhez, hogy csendes, nyugodt feleségem volt, soha nem volt feszültség odahaza.

– *Tehát otthon nem volt stressz. A közösségben volt?*

F. – Ott volt. De amikor hazamentem, mindig nyugalom volt. Ezek mind adalékok lehetnek, de nemcsak ez az oka. Ilyen idős kort értünk, és még helyén van az eszünk.

– *Ez külön kegyelem. Ilyen idős korban már...*

F. – Ez isteni kegyelem. Megmagyarázni nem tudjuk. Nekem az volt az imám, és ma is ez: „Uram, ha megöregszem, testemben összetörhetsz, a testem szenvedhet az öregkor nyomorúságaitól, de az értelmemet hagyd meg, hogy szégyent ne hozzak a Te nevedre!” És eddig meghallgatott az Úr. Így is, úgy is.

– *Úgy látom, hogy semmire sincs recept. A Szentlélek munkája vonatkozásában sincs.*

F. – Marad változatlan a Szentlélek, ahogy az Igében kijelentette magát. Ez nekünk teljesen elég. Nem engedünk hozzátenni. Még akkor sem, ha vannak olyanok, akik az Úr Jézusra hivatkoznak, aki azt mondta a tanítványainak, hogy nagyobbakat cselekszenek, mint ő cselekedett. De az Úr Jézus itt másra gondolt. Ő egy gyülekezetet sem alapított. Prédikációira nem tértek meg az emberek. Megbotránkoztak és elhagyták őt. Amiben nagyobbat cselekedtek, az a pünkösdi utáni nagy ébredés volt, amit rajtuk keresztül végzett az Úr. Tehát nem azért fúj a szél, mert háborog, hullámszik a Balaton, hanem azért hullámszik, mert fúj a szél. Itt az ok és az okozat között van különbség. Tehát a Szentlélek munkája mindig isteni és csodálatos. Az isteni szellem mindenben tökéletes. Azt mondja: Mindenek ékesen és jó rendben menjenek!

– *Tehát a közösség vezetőinek azt javasoljátok, hogy imádkozzanak és legyenek egységben?*

F. – Azt nem lehet követelni, hogy legyenek egységben.

– *Javaslat. Azt mondtam. Ha együtt imádkoznak, akkor annak az lesz az eredménye, hogy egységben lesznek.*

F. – Javasoljuk, hogy együtt imádkozzanak. Együtt és sokat. Keveset beszéljenek, többet imádkozzanak. Hosszú időt töltsenek a térdeiken. Ott oldódnak meg azok a kérdések, amik máskülönben megoldhatatlanok.

– *Erre nagy példakép előttem Weigert Mihály testvér. Pécssett följánlotta a testvéreknek:*

– *„Aki imádkozni akar, az utánam...” Boldogan mondta, hogy már nem négyen vannak, hanem tizennégyen. Tehát van erre igény.*

F. – Ennek meg kell indulni. A pünkösdi mozgalom imádságban született. Az imádság tartja fenn. Mondtam az egyik konferencián, hogy a pünkösdiiek mindig zajosak voltak. Régen az imádkozásban, ma az erősítő hangerejében. De inkább úgy legyünk zajosak, mint így! Az óriási hangszórótól egyébként is begerjed a pészmékerem.

– *Siroky testvér, neked mi a véleményed? Mert csak bólogatsz.*

S. – Ugyanaz.

– *Úgy látom, ahogy öregszetek, egyre jobban egyetértetek.*

F. – Ezt az új hullámvonalat, vagy hogy hívják...

– *Nevezzük így.*

F. – Ezt nem akarom én mindenestől kivetni. Mert van benne olyan dolog, ami feltétlenül szükséges.

– *Mi ez?*

F. – Hogy nem a hagyományokon akarnak éldegélni, hanem tovább akarnak haladni. Én ezt nagyon helyeselem. Csak a módot, azt nem tudom elfogadni, ahogy végrehajtják. Érted? Mindig többre kell vágnunk. Többre, előbbre haladnunk, de csak úgy, hogy az Igével megegyezzen. Miért emelik ki Dávid táncát, mikor az egyszer fordult elő. Bűnbánata pedig hatszor, tízszer. Miért nem azt emelik ki?

– *Tehát az arányokkal van a probléma?*

F. – Harmadrangú kérdéseket tesznek elsőrendűvé, és amik meg elsőrendűek, azokat elsikkasztják. Mert a Biblia szerint bűnbánat, bűnbeismerés, bűnbocsánat, azaz jóvátétel nélkül nincs előrehaladás, nincs újjászületés.

S. – Figyeljük meg a beállítottságot, hogy először dicsérjük az Urat. Így, ahogy jöttünk. Boruljunk le előtte, könnyek között kérjük a kegyelmét! Ez a kezdet. És a végén lesz a dicséret. Igazi dicséret.

F. – Ami már belülről fakad.

– *Mit csináltok idős napjaitokban? Úgy tudom, Fábián testvér te is megírtad visszaemlékezésedet.*

F. – Gyülekezet alakult a lakásomon és gondozgatom.

– *Hányan vannak ők? Lehet erről valamit tudni? Szlovákiába is kijársz?*

F. – Most 22–23-an vagyunk tagok. 30 körül jövünk össze. Rendszeresen hívnak Szlovákiába is.

– *Siroky testvér! Mondtad, hogy együtt imádkozol az idősekkel, és mindennap Watchmann Nee-t olvasod a Biblia mellett.*

S. – És 32 éneket énekelek.

– *Már dél is van, mire ezt mind megteszed?*

S. – Mindig csöndben, hogy az Úrral lehessenek.

F. – Én 4 órakor rendszeresen fölbredek, ez a csendes időm reggelig. Ekkor szoktam Igét kapni, vezetést, az Úrral beszélgetni. Nekem ez nagyon drága idő.

– *Mit üzentek az Élő Víz olvasóinak?*

F. – Mint már mondtam, a pünkösdi mozgalom imádságban született, az ima élteti, és ha az imádság megszűnik, akkor megszűnik a pünkösdi mozgalom is. Tehát a hangsúly a személyes és a közösségi imaéleten van. Ez az üzenetünk. Akkor fog élni tovább, ha buzgón imádkozunk.

S. – Azt mondja az Úr Jézus: „figyeljete, vigyázzatok és imádkozzatek”. Megfigyelni a történéseket. Megfigyelni, hogy igazi vonalon van-e, szilárd-e minden tekintetben.

F. – Ámen.

– *Vigyázni, hogy ne essen az ember azokba a csapdába, amelyekbe ti is beleestetek.*

S. – Főleg semmiféle bűnbe, mert a bűn nélküli élet gyönyörűség. A kísértés megvan. De a kísértőnek nem szabad győzelmet adni. Azt vissza kell venni.

F. – Szó szerint.

S. – Ez végig így van. Ez nem szűnik meg. De mindig kisebb lesz az ereje. Én magamon tapasztalom. Ébernek kell lennünk.

– *Tehát figyeljete, vigyázzatek...*

S. – Aztán tudunk imádkozni.

– *Látom ebben is egyetértetek.*

F. – Pedig nem beszélteünk össze.

Tényleg nem beszéltek össze. Látszik, hogy a több évtizedes munkálkodás összecsiszolta mozgalmunk, közösségünk úttörőit. Nekünk már könnyebb, csak követnünk kell őket a járt úton. Ők a járatlan úton törték a csapást. Ősatyáink még közöttünk vannak, tanulhatunk tőlük. Igei szemléletük tiszta, kipróbált. A csomagolásbeli különbségek pedig természetesek. A legrégebbi sumér írásos emlékek is arról adnak hírt, hogy fájdalom, de egyesek nem mindenben követik őseiket. És ettől világ a világ. Megszívlelendő viszont mindaz, ami rendíthetetlenül igei: figyeljete, vigyázatok és imádkozatok. Idősek, fiatalok egyaránt.

TANÍTÁS

Ígéretek és akadályok • Fábrián Attila péceli igehirdetésének fő gondolatai. Lejegyezte: Kelemen Sándor

%Jézus távozni kényszerült Názáretből. Ige: Mk 6,1–6

A hívő ember és a gyülekezetek küldetésük teljesítése közben sokféle akadályba ütközhetnek. A fenti igeszakaszból láthatjuk, hogy még az Úr Jézus szolgálati programja is mintha már a kezdet kezdetén csődöt mondott volna Názáretben. Egy-két gyógyítástól eltekintve semmi egyebet nem tudott tenni, mert a családfáját jól ismerő sokaság – hiába hallgatta álmélkodva a szavait –, megbotránkozott benne, és így Jézus szinte cselekvésképtelenné vált. Mert az ácsmester és Mária fia, Jakab és Júdás testvére nem tud csodát tenni. Erre csak Isten Fia, Jézus Krisztus képes.

A názáretiek hitelensége nem tudta megakadályozni Jézust abban, hogy küldetését betöltse, szűkebb hazájának népe csupán önmagát fosztotta meg attól, hogy Isten országa közöttük is valóság legyen.

Itt érhető tetten az eklézsia felelőssége is:

Isten a történelem Ura, aki véghez viszi mindazt, amit az Igében kijelentett, és Jézus evangélizáló, szabadító, gyógyító programja (Lk 4,18–19) mindenképpen célba fog érni. A kérdés csupán az, hogy ez velünk és közöttünk történik-e vagy nélkülünk?

A Krisztus követése közben felmerülő veszélyek, akadályok felismerése létfontosságú a győzelemhez vezető úton, de még fontosabb, hogy ne csak ezeket lássuk magunk előtt, hanem tisztában legyünk a mindezek fölött álló és diadalmaskodó Úr hatalmával is.

Melyek hát azok a dolgok, amelyek akadályozhatják Isten tervét egy-egy személy vagy közösség életében?

Ebben is az Ige bölcsessége igazít el bennünket.

1. A jelenvaló világhoz, evilági dolgokhoz, gazdagsághoz való ragaszkodás.

Az 1Móz 19-ben találjuk meg Lót történetét, akinek családját – Ábrahám közbenjárására – angyali beavatkozás mentette meg Isten ítéletétől, amely két várost pusztított el teljesen. Lót felesége menekülés közben hátranézett, megállt. Nem tudott elszakadni a családi háztól, a megszokott sodomai környezettől. Sóbálvánnyá változva ott maradt örök mementónak. A szabadulás útján is van megtorpanás. Ehhez hasonló az Újszövetségben a gazdag ifjú története, aki a legjobb irányban haladt az üdvösség keresésében: a legjobb kérdést tette fel, a legjobb helyen, a legjobb személynek. Jézus maga is megkedvelte őt. Amikor azonban az Úr vagyonának szétoztását kérte tőle, ez érzékenyen érintette. Búsan ment el Jézustól.

Tévedés lenne azt gondolnunk ezek alapján, hogy ne dolgozzunk, ne gyarapítsunk, ne legyünk sikeresek az életben. A lényeg az, hogy mihez kötődik a szívünk, tehát a sorrendről van szó. Ez az, ami először nem látszik, de előbb-utóbb kiderül, hogy mi a meghatározóbb: a világ vagy Krisztus.

Úgy vélem, hogy ezen a területen az egész közösségben változásra van szükség. Nem jó, hogy sok szolgálat azért vesztgel vagy halad félgőzzel, mert nincs rá pénz. A forrásokat az Úr már megadta, de fel kell szabadítani ezeket Jézus munkája számára. Minden egyes hívőnek személyes felelőssége a helyes sorrendek betartása.

2. Az utánzás, mások eszközeinek használata

Mindenki számára ismert Dávid és Góliát története (1Sám 17).

A történetnek azt a részét emelem ki, amikor Saul látja, hogy a kistermetű, szinte gyerek, alig felfegyverzett Dávid vállalja a küzdelmet az óriásra nőtt filiszteussal. Saulnak furcsa ötlete támad: saját, hatalmas méretű, díszes fegyverzetének felvételére buzdítja a fiút. Dávid azonban nem küzdhetett más fegyverével, mert ez az életét veszélyeztette, meg sem bírt volna mozdulni a királyi páncélzatban.

Pásztorfiú lévén a parittyá mellett maradt és győzött. Tanulság: légy az, akinek Isten teremtett. Tanuld meg használni a saját fegyverzetedet, azaz ne próbáld meg semmilyen „nagy szolgáló” módszereit, eszközeit, stílusát utánozni, mert a Szentlélek tárházában nincs kölcsönző hivatal. Mindenkinek megvan a saját elhívása, és az ehhez kapott, személyre szabott fegyverzete is. A győzelem útján az utánzás akadály.

3. Az ellenség hangjára való túlzott odafigyelés; szétszórtság és egymástól való távolság

Nehémiás könyvének 4. fejezete Jeruzsálem köfalának felépítéséről szól, amely ellenséges népek áskálódása és gúnyolódása közepette történt. A folyamatos zaklatás kifárasztotta az építőket, kikezdte bátorságukat, önbizalmukat, küldetésstudatukat, reménységüket.

Az ellenség hangját túlzottan figyelembe vették munkájuk közben, majd végül ezek alapján kezdték méregetni magukat is: mi vagyok én ezekkel szemben? Nem bírjuk, túl sok a munka és az ellenség is.

Másfelől pedig a fal túl széles volt, az építők túl távol kerültek egymástól, elszigetelődtek. A térben széthúzott front kiszolgáltatottá tesz. Nehémiás megoldása: a kürt megfűvése, amely összeszedi a népet a veszély előtt, és bátorítja őket. Az előljárók felelőssége, hogy időben megfűjják a kürtöt az ellenség zajkeltése közben.

4. Családi kötelékek (Lk 8,59–62)

Isten törvénye igaz: a gyermekek engedelmisséggel, tisztelettel tartoznak szüleiknek, és Isten számára fontosak a jó családi kapcsolatok. Jézus nem családellenes nézetet közöl, amikor szembeállítja az Ő követését a családi tradíciókkal. Az Úr látja, hogy a jól neveltség, a környezet elvárásainak való megfelelés leple alatt jelenik meg az ellenség, hogy megakadályozza az engedelmisséget Isten hívó szavának.

Mindig lesz ügyes-bajos dolog a családban, mindig lesz valakinek, sógornak, komának, ennek-annak valamilyen kérése, óhaja, aminek eleget kell tenni. Ha ezek előrébb valók neked, mint az Úrnak való engedelmisség, megakad a szolgálatod, elapad az örömed az Úrban. Keresd az Urat, és hidd el, hogy a Szent Szellem ad elég intelligenciát, bölcsességet ahhoz, hogy olyan módon élj a családban, hogy a keskeny úton tovább haladhass.

5. Családi „doboz”

Közösségünkben az elmúlt hetven esztendő alatt több népes család nagy létszámúra gyarapodott, szinte rokonságban áll egymással az egész közösség. Ez a kisebb létszámú közösségek egyik terhe. Az ember hajlamos az előítéleteivel dobozba zárni egyes családokat. Ideje annak, hogy a fiatalokra ne úgy nézzünk, hogy kinek a fia vagy lánya, hanem annak tekintsük, aki valójában. Ki kell lépni a rokonsági körforgásból, mert aki Krisztusban van, az új teremtés, a régiek elmúltak és újjá lett minden!

Jézus új genetikai rendszert indít el minden felülről való születéssel. Ez Isten csodája. Szabadítsuk fel gyermekeinket, szabadítsuk fel egymást, hogy a Szentlélek tudjon működni közösségünkben! Mert a „dobozba zárt család” – amilyen Jézus názáreti családja is volt – távozásra kényszerítette Őt magát is.

6. „Jó tanácsok”: Ne fáraszd a Mestert! Semmi értelme!

Mk 5-ben van szó Jairus lányának feltámasztásáról. Jairus minden reményét Jézusba vetette: tudta jól, egyedül Ő képes meggyógyítani lányát. Amint a tömegen átverekszli magát, hogy Jézushoz jusson, megkapja a hírt: „A lányod meghalt, ne fáraszd a Mestert!” Magyarul: „Semmi értelme tovább, beállt a halál. Ez az ügy, ez az imakérés, ez a terved meghalt. Gyere inkább, gyászoljunk együtt.” Ekkor azonban, amikor a legreménytelenebbnek látszik minden, közbeszól Jézus: Ne félj, csak higgy! Feltámad a lányod! Hasonló ez ahhoz, amikor húsvét hajnalán az asszonyok a sírhoz mentek, azon tépelődve maguk közt, hogy mi lesz a kővel. Mert vannak és lesznek kövek az úton, de ha nem állsz meg ezeknél, hanem egyenesen haladsz tovább, mire odaérsz, elhengerül a kő, és kilép Jézus a sírból. Ha nem fordulsz vissza, a feltámadás csodája a tiéd. Mert aki mindvégig állhatatos marad, az üdvözülni fog. Kérlek, a fentiek alapján tekintsd meg magad az Ige tükrében, ismerd fel, hogy hol van szükséged arra, hogy az Úr tovább vigyen és megszabadítson, hogy a jó hír – az evangélium – valódi történést hozzon neked! Ne állj meg félúton, az ígéretek a tieid, győzd le értük az akadályokat!

Küzdelem a test kívánságai ellen • Székely Károly Marosludas (Erdély)

%Alapige: „Annakokáért atyámfiái, nem vagyunk adósok a testnek, hogy test szerint éljünk: Mert ha test szerint éltek, meghaltok; de ha a test cselekedeteit a lélekkel megöldököltétek, éltek” (Róm 8,12–13).

A fenti igeversék komoly figyelmeztetést tartalmaznak számunkra. Az életre vagy a halálba vivő utat tárják elénk. Megérthetjük belőle, hogy a nemes küzdelemben a Szent Szellem a segítségünkre siet, hogy győztesek legyünk a harcban. A Gal 5,17-ben a következőket olvassuk: „Mert a test a lélek ellen törekedik, a lélek pedig a test ellen; ezek pedig egymással ellenkeznek, hogy ne azokat cselekedjétek, amiket akartok.”

Csak a Szentlélek által megerősített ember képes arra, hogy megöldökölje a testében felfelbukkanó gonosz indulatokat. Újra nézzük meg az ígét: „ha a test cselekedeteit a lélekkel megöldököltétek, éltek” (Róm 8,13b). Nem egyszeri megölelésről van itt szó, hanem „öldöklésről”, ami szinte az egész életre kiterjedhet. Ha abbahagyjuk ezt a harcot, akkor a Szent Szellem segítő ereje, mely a lelkünket diadalra akarja vinni, csendben visszavonul, és amit Lélekben kezdett el a hívő, testben fejezi be, a testnek vetve és a testből aratva örök veszedelmet. Gal 6,8, ragaszkodva a törvény által való megigazuláshoz, elszakadva a Krisztustól és a kegyelemből kiesve (Gal 5,4).

Szellemünk Istentől van, a testünk a földből formáltatott, e kettőt pedig lelkünk kapcsolja össze. Így alkotott meg minket a teremtő Isten. Az Édenben történt bűneset előtt Isten megmondta az embernek: „A kert minden fájáról bátran egyél, de a jó és gonosz tudásának fájáról ne egyél, mert amely napon eszel arról, bizony meghalsz” (1Móz 2,16–17). A bűneset bekövetkezett, Ádám évszázadokat élt még ezután, de Isten számára lelkében és szellemében halottá lett. János apostol így ír 1Jn 5,19-ben: „az egész világ a gonoszságban vesztegel.” Isten akaratát áthágyva bűnt termel, és bűnnel táplálkozik.

A test cselekedeteinek egyik átfogó listáját a Gal 5,19–21-ben találjuk: „a testnek cselekedetei pedig nyilvánvalók...” és olvashatjuk a gyalázatos lajstromot. Végül az ige így záródik: „akik

ilyeneket cselekszenek, Isten országának örökösei nem lesznek.”

A bűnök elkövetését mindig a gonosz kívánságok előzik meg. Ezeknek az elszabadulása viszi bele az embert a gonosz tettekbe. A bűn mechanizmusát talán Jakab apostol tárja fel a legmeggyőzőbben: „Hanem mindenki kísértetik, amikor vonja és édesgeti a tulajdon kívánsága, azután a kívánság megfogván, bűnt szül: a bűn pedig teljességre jutván, halált nemz” (Jak 1,14–15). Ugyanezt a sátáni receptet alkalmazta a gonosz, amikor az első emberpárt elbuktatta az Éden kertjében, és folyamatosan így csapja be évezredek óta az emberiséget, és így akar rászedni téged és engem is, drága testvérem.

Elmondhatjuk, hogy nem minden bűn tudatos, azonban minden bűn forrása: „a test kívánsága, és a szemek kívánsága, és az élet kérkedése” (1Jn 2,16). Amikor ezekről a dolgokról írok, nehogy félreértsen valaki, mintha azt szorgalmaznám, hogy adjuk fel minden kívánságunkat. Vannak kívánságok, melyeket Isten nemcsak hogy megszentel, de segít is bennünket azok megvalósításában, elérésében. A sorrend betartása azonban elengedhetetlenül fontos: „Keressétek először Istennek országát, és az Ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek” (Mt 6,33).

Ahhoz, hogy sikeresen megállítsuk óemberünk dolgait, isteni természetet kell nyernünk, hogy az új természet felvehesse a harcot a romlott régivel. Nikodémusnak így beszélt az Úr, és ugyanezt hirdeti ma is: „Ne csodáld, hogy azt mondom néked; szükség néktek újonnan születnetek” (Jn 3,7). Szükséges, hogy az Ádám-tól örökölt halál állapotából, a felülről való születés által hithez jutva, az Úr nagy családjához tartozva, kövessük Urunkat, bemerítkezvén a Szentháromság nevében, és részesülve a Szent Szellem kiadásában.

Az újonnan született belső emberünknek fejlődnie és erősödnie kell, hogy a lélek és a test megszentelődésének harcát megvívhassa (1Jn 3,3; Róm 12,2). Lemetszve a földi természet hajtásait, hogy mennyei, új hajtások jelenhessenek meg rajtunk. A Szent Szellem mindinkább felhívja a figyelmünket mindarra, ami régi és káros lelkünk raktárában: a hivalkodó gondolatokra, a meggondolatlan kifejezésekre, az önző, bosszúálló, Istent mellőző gyakorlatokra. A Szent Szellem leront bennünk minden magaslatot, így foglyul ejthetünk magunkban minden rossz gondolatot, haragot, gyűlölködést. A gyűlölködő embert a Szentírás gyilkosnak nevezi (1Jn 3,15). A bennünk lakozó Szent Szellem különös gondot fordít a pénzsóvárgás, a kicsapongások, a nagyravágyás elhárítására (1Tim 6,9–10). Pál arra tanít: „Ha van élelmünk és ruházatunk, elégedjünk meg vele” (1Tim 6,8), és „adatok alamizsnát, szereztek magatoknak oly erszényeket, melyek meg nem avulnak...” (Lk 12,33) „A testet ne tápláljuk kívánságokra” (Róm 13,14) „Megttagadván a hitelenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen, igazán és szentül éljünk a jelenvaló világon. Várván ama boldog reménységet, és a nagy Istennek és megtartó Jézus Krisztusunknak dicsősége megjelenését” (Tit 2,12–13).

„Az ajtó előtt állok” • (T. J.) • Elhangzott decemberben a Kossuth rádió adásában.

„Tudok cselekedeteidről, hogy nem vagy *sem hideg, sem forró!* Így mivel *langyos* vagy ... kiköplek a számból ... tanácsolom neked, végy tőlem *tűzben izzított aranyat*, hogy meggazdagodj, és *fehér ruhát*, hogy felöltözz, és ne lássék szégyenletes mezítelenséged; és végy *gyógyító irt*, hogy bekend a szemed és láss. ...*igyekezz tehát, és térj meg! Íme, az ajtó előtt állok és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem*” (Jel 3,15–20).

Jézus Krisztusnak a *laodiceai gyülekezet*hez intézett üzenete a legszigorúbb levelek egyike, amelyet valaha is gyülekezet kapott: nincs benne elismerés, csak panasz. Talán jó lenne félre tolni e levelet, de nem tehetjük, hiszen így az életet taszítanánk el magunktól.

A Kolossé 4,16 tanúsága szerint ez a gyülekezet egykor *Pál apostoltól is kapott* levelet,

amelyet bizonyára felolvastak, szívükre szorítottak, elfogadtak és épültek általa. Hol van ma ez a levél? Nem tudjuk. Eltűnt. Hagyták elkallódní! Ahogy elvesztették Pál levelét, úgy hagyták maguk mögött Isten üzenetét. Idővel túlhaladott lett, fölöslegessé vált a pásztori szó, fülük más nyelvhez szokott.

Ha nevén akarjuk nevezni a gyülekezet *bűnét*, zavarba jövünk. Nem tudunk említeni semmi kirívót. Itt mégis valami *szívfájdító* dolog történt, mint azzal a gyermekkel, aki idegen országba kerül, s mire felnő, megtanulja az új nyelvet, időközben azonban elfelejti az anyanyelvét. Évtizedek múlva hazatér, de nem érti meg édesanyja szavait... már más nyelvet beszél.

Így járt a laodiceai gyülekezet, ilyenné válhat a mai keresztény ember is. Hiába beszélünk előtte bűnről, megtérésről. Nem érti! *Más nyelvet beszél*: a városét, a környezetét, a világét. Hiába mondjuk neki: „*Szegény* vagy, mert elszakadtál attól, aki szegénnyé lett érted...” Ő védekezik: „Elégedett vagyok magammal.”

„De hiszen *mulandó* a szerzeményed! Az igaz, az *izzó hit* sokkal becsesebb az evilági, veszendő aranynál” – érvelünk mi. Ő azonban visszavág: „Ne papolj! Számomra már nem tudsz újat mondani. Nincs szükségem semmire.”

„De hát *vak* vagy, nem ismered föl *szánalmas* állapotodat! Jézushoz kell jönnöd, mondd neki: Uram, látni akarok! Adj nekem gyógyítót írt!” – próbáljuk meggyőzni. De ő rázza a fejét: „Nem, nem! Van jó gyógyszerünk, van kiváló orvosunk!”

Az önelégült, közönyös keresztény kétségbeejtően *konokul* viselkedik.

Krisztus panasza, hogy övéiben nincs *izzó hit*, de nem is hidegülték el teljesen, ami nyilvánvalóvá tenné hitetlenségüket.

A *langyos hitű* keresztényt megérintette ugyan az evangélium, de annak befolyását korlátozza, nem engedi mélyre hatolni, feltárni szíve titkait. Ha közelítünk hozzá az Igével, *ellen-igével* válaszol; be van oltva ellen-igével. Hasonló ahhoz az emberhez, aki menyegzői ruha nélkül ült oda a király vendégei közé, s bár ruháját egészen jónak, *tisztának* találta, mégis kivettetett a külső sötétségre (Mt 22,11–13).

„*Igyekezz tehát, és térj meg!*” Szállj magadba, langyos múltadat temesd el! Tarts bűnbánatot! Engedd feltörni a hit és a szeretet forrását!

Térj meg! Emeletes házat nem lehet régi viskóra építeni. Új alap kell! A közönyös hívőnek ugyanúgy új alapot kell vetnie, azaz *meg kell térnie*, mint az istentelen embernek.

Igyekezz! Ne csak az istentiszteleti órán buzdulj föl, hanem *légy, maradj* állandóan buzgó! Ezt lehetővé teszi a kegyelem. Ne legyen hideg a szíved, hanem hév: pünkösdi hőfokon izzó, különben meglanyhul a Krisztussal való közösséged! Jól mondja Békési Andor: „*A tüzes pünkösdi lelkület nem átmeneti állapot, hanem állandó, egyedül lehetséges állapot.*”

Mi biztosítja ezt az izzó lelkületet, tüzes légkört, amelyben csodák születnek, amelyben elveszettek otthonra találnak? Nem más, mint *Jézus Krisztus visszajövetelének folytonos, állandó várása*. Már Jézus *az ajtóban áll* – csak egyetlen mozdulat választja el dicsőséges eljövetelének pillanatától. Az idő rövid!

„*Az ajtó előtt áll...*” *Ma még* csendesesen kopogtat vagy erőteljesen zörget, bebocsátást kér. Ha kinyitjuk az ajtót, betér hozzánk, és velünk vacsorál. *Visszatértekor* messiási lakomában részesít, és örökre velünk marad.

Ha *meghallottad* Jézus hangját, és kész vagy kinyitni *előtte* szíved ajtaját, akkor most imádkozzunk együtt!

Uram, bocsásd meg, hogy nem vettem észre a tőled való elidegenülés kezdetét. Te már láttad ezt, mások is látták, csak én nem... Kegyes vagyok, de ez csupán erő nélküli látszat... A saját ruhámban jöttem a menyegződre... Modern ember vagyok, a világhoz is ragaszkodom; a gyülekezet közösségéből kifelé tekingetek, és tőled egyre távolabb sodródok... Modern Agrippa vagyok, aki *majdnem* kereszténnyé lett... (ApCs 26,28) Nem jó ez így, nem akarok „majdnem keresztény” lenni: se kint, se bent; *sem* hideg, *sem* forró! Adj nekem *izzó hitet*,

érted lángoló lelkületet! Tégy engem „akár-akár kereszténnyé”: *akár* élek, *akár* meghalok, a tied legyek (Róm 14,8b); *akár* életem, *akár* halálom által a Te neved dicsőíttessék! Uram, kérlek, adj valóságos találkozást veled, és ezáltal áldott ünnepet és az új esztendőben *oltalmadban* elrejtett életet! Ámen.

Más Jézust? • Összeállította: *ifj. Kovács Béla*

%, „Félek azonban, hogy amint a kígyó megcsalta Évát ravaszságával, úgy tántorodnak el a ti gondolataitok is a Krisztus iránti őszinte és tiszta hűségtől. Mert ha valaki odamegy hozzátok, és más Jézust hirdet, nem akit mi hirdettünk, vagy más lelket fogadtok be, nem akit kaptatok, vagy más evangéliumot, nem amelyet elfogadtatok, azt szépen eltűritek” (2Kor 11,3–4) Pál apostol fenti szavait a korinthusi gyülekezetnek írta, annak a gyülekezetnek, amelyet munkatársaival ő alapított, akiket nagyon szeretett és féltett, és akikért – hasonlóan más gyülekezetekhez – sokat könyörgött az Úr előtt.

Pál Korinthusban

Az apostol athéni tartózkodása után érkezett Korinthusba, amely abban az időben virágzó kereskedőváros volt. A Görögország északi és déli részét összekötő keskeny földszívon, két tenger között terült el. Két kikötője is volt, s nagy forgalmat bonyolított le az akkori világ termékeiből, amelyek megfordultak a kikötőkben. Sokféle ember élt a városban, főleg felszabadított római rabszolgák utódai, de sok zsidó is. Nekik saját zsinagógájuk is volt. Korinthus, amelynek fellegrárában Aphroditének, a szerelem istennőjének szobra uralta a teret, az ókorban ismert volt élvezeteket nyújtó szolgáltatásairól, és az élvezet kereső tömegekről. A mindenféle erkölcstelenség, kicsapongás összefonódott a gazdagsággal és a szegénységgel. Ahol nagy a gazdagság, megjelenik a szegénység is. Nagy volt a bűn, nagy volt a kicsapongás; és nagy volt a szükség Isten kegyelmének kiáradására.

Ilyen körülmények között kezdte el Pál missziói munkásságát Korinthusban. Ráakadt Akvilára és Priscilára, akik Rómából érkeztek a zsidók kitiltása után. Mivel azonos volt a foglalkozásuk – sátokeztítők voltak mindhárman –, Pál csatlakozott hozzájuk, és együtt dolgoztak.

Szombatoként az apostol a zsinagógában bizonyosságot tett Jézusról, aki a Krisztus (ApCs 18,5). A zsidók ellenállása miatt azonban egy istenfélő ember házába ment át a zsinagógából, ahol a gyülekezet növekedésnek indult. A zsinagógafő is megkeresztelkedett. A zsidók lázadást próbáltak Pál ellen szítani, de Gallió, a helytartó nem engedett vádaskodásuknak. Maga az Úr éjjel látomásban buzdította Pált a nem mindennapi nehézségek, félelmek és aggodalmak közepe.

„Ne félj, hanem szólj, és ne hallgass, mert én veled vagyok” (ApCs 18,9–10). Nagy volt a küzdelem, de nagy volt az áldás is, az apostol másfél éves szolgálata nyomán létrejött a korinthusi gyülekezet.

Pál, Korinthusba érkezésére így emlékezik vissza a gyülekezethez írt első levelében:

„...erőtlenség, félelem és nagy rettegés között jelentem meg nálatok.” Mégis úgy határozott – talán kevésbé sikeres athéni tartózkodása miatt is –, hogy „nem tudok köztetek másról, csak Jézus Krisztusról, róla is mint *megfeszítettéről*” (1Kor 2,2–3).

„Mi a megfeszített Krisztust hirdetjük, aki a zsidóknak ugyan megütkezés, a pogányoknak pedig bolondság, de maguknak az elhívottaknak, zsidóknak és görögöknek egyaránt az Isten ereje és az Isten bölcsessége” – írja levelében (1Kor 1,23–24).

Korinthusban az apostol nem az emberi bölcsesség hitető szavaival, hanem a Lélek bizonyító erejével lépett fel, hogy az új megtérők hite Isten erején nyugodjék, ne emberi tapasztalatokon.

Az igaz evangélium

„Eszetekbe juttatom testvéreim az evangéliumot, amelyet hirdettem nektek ... hogy *Krisztus meghalt* a mi bűneinkért az írások szerint. Eltemették, és – ugyancsak az írások szerint – *feltámadott* a harmadik napon” (1Kor 15,1, 3–4).

„Jézus Krisztusnak vére megtisztít minket minden bűntől” (1Jn 1,7).

Ez az evangélium, melyet Pál – erősen elhatározván, hogy csak ezt szólja – tanított Korinthusban. Ez igék által a Szentlélek embereket szólít meg, hív el bűneik felismerésére, és bocsánata által Isten gyermekeivé válnak.

Jézus meghalt érted – ez az, amire a világnak ma szüksége van – akárcsak Korinthusban 1900 évvel ezelőtt.

Jézus feláldoztatott a mi bűneinkért, békességünk büntetése rajta van. Meghalt és feltámadt a mi megigazulásunkra.

„Krisztussal együtt keresztre vagyok feszítve, többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem, ezt az életet pedig, amit most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem” (Gal 2,20).

Dicsőség Istennek, aki megváltott és megszabadított bűneim terhétől, mert többé a bűn rajtunk nem uralkodik. Ez az igazi Krisztus, akit prédikálnunk és hirdetniünk kell!

Mert vannak más, csodálatos megtapasztalások is a megtérés útján: gyógyulások, szabadulások, csodatévő erők. Mégis megváltásunk alapja a *megfeszített Jézus*, a bűnöknek bocsánata. Ez pedig Isten ereje.

Tévtanítók Korinthusban

Pál apostol másfél év szolgálat után eltávozott Korinthusból, a gyülekezetet biztonnal Isten kegyelmére bízva. A levelekből ismerjük, hogy távozása után újabb tanítók érkeztek a gyülekezetbe, akik más szempontból hirdették az evangéliumot, és ezt a testvérek szépen eltűrték. Sok erkölcsi probléma is keletkezett. Az új tanítók megpróbálták az alapító apostolt lejáratni, kritizálták szolgálatát, mondván, hogy beszéde silány, uralomra törekszik, és meggyanúsították a jeruzsálemi gyülekezet javára gyűjtött adományok hűtlen kezelésével is (2Kor 10,8;10, 2Kor 8,20–21). A gyülekezetet vissza akarták rántani a törvény igájába, ahogy azt máshol is megpróbálták a zsidó származású tévtanítók (pl. Galáciában, Gal 1,6). Nem csoda, hogy Pál aggódik a gyülekezetért, és félti őket, hogy a Sátán eltántorítja gondolataikat a Krisztus iránti őszinte és tiszta hűségétől (2Kor 11,3).

Más Jézus

A Korinthusban forgolódo „apostolok” a legnagyobb veszedelmet zúdították a testvérekre: más Jézust, más Lelket és más evangéliumot hirdettek. Pál élesen fogalmaz: „és ti ezt eltűritek!” (2Kor 11,4b)

Ki az a más Jézus, és milyen?

Hirdetik ugyan az Úr Jézus kereszthalálát, de nem a *megfeszített* Jézusról beszélnek. Az Ő halála emberileg nézve abszolút kudarc, hiszen ártatlanul ítélték halálra. Az új tanítók a sikerről beszélnek, a sikeres Jézust hirdetik, aki győzelmes és problémamentes életet ígér hallgatóinak, gondok nélküli jövőt, bármikor biztos gyógyulást, ami csak a hívő hitétől függ. Olyan Krisztust, aki beleillik a világ lelkületébe, aki erős és letiporja a világot és a Sátánt. Ez mind igaz, de mégsem így. „Az Úr Jézus halálát hirdessétek, amíg eljön” (1Kor 11,26) – írja Pál. Ő is ezt tette Korinthusban, nekünk is ezt kell tenni!

Ha az emberek hite a gyógyulásokban, anyagi áldásokban gyökerezik inkább, mint Krisztus *bűnöket eltörlő halálában*, igaz a példabeszéd, hogy amikor a világ gondja, a gazdagság csábítása kopogtat az újonnan bemerítkezett ajtaján, ezek szépen megfojtják bimbózó lelki életét. Mert mire való a sikeres (?) evangélizációk sok-sok megtérteje, ha azokból csak néhány marad meg az örök életre?

Isten országának eljövetele nem emberi sikerekben mérhető, és nem emberi erőfeszítések következménye, hanem a Szentlélek csodálatos munkája.

Az Úr Jézus azt mondja: tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok. Ő nem változott meg, most is az.

Jézus Krisztus mindig kapcsolatban volt az Atyával a Szentlélek által, és akkor cselekedett, amikor Ő indította. Mostani vitézeink sokszor nem várnak az Úrra, nem is ismerik talán a Szentlélek vezetését, mégis azonnal a csatamezőn akarják magukat látni. Az igazi Jézus telve volt Szentlélekkel. Pünkösdre pedig alázattal kellett várniuk a tanítványoknak is.

Más lélek

Az új tanítók más lélek szerint élnek: nem az alázatosság és igazság lelke szerint, hanem felüti fejét közöttük az elbizakodottság, a fennhéjzás. Saját magukat nagyoknak, tanításaikat megkérdőjelezhetetlennek, megtapasztalásaikat csalhatatlannak tekintik, amit minden más – sokszor még az Igében megírtak – fölé is helyeznek.

A gyülekezetben való csendes és odaadó szolgálat helyett uralomra törnek, harcosan igyekeznek másokat megnyerni. Ismerni vélik a Sátán és démonai területét, és vakmerően ellenük támadnak. A bűnöket, amelyektől nem tudnak az emberek szabadulni, sokszor démonoknak tulajdonítják, ami igaz is lehet, de az *őszinte bűnbánat* és az Úr bűnmegbocsátó hatalmába vetett *hit* által inkább következik be szabadulás, mint a hangos ördögűzésektől. Ha nem így van, miért kellene rendszeres időközönként ugyanazt a démont újra és újra elűzni? Térjünk csak vissza oda, amit Pál hirdetett Korinthusban a megfeszített Jézusról szóló evangéliumhoz!

Más evangélium

Az igazi evangélium a megfeszített Krisztusról szól, aki *meghalt* bűneinkért, és *feltámadott* megigazulásunkra. A Benne való hitet Isten elfogadja, és ezáltal Isten gyermekeinek nevezi a hívőt.

A más evangélium – mindezek megemlékezésével – az emberek vágyainak és álmainak megfelelő, e világ korszellemébe illeszkedő Krisztust hirdet.

Féltelek titeket

Pál apostol félti a gyülekezetet, az új „apostolok” tanításaitól, akikre sokan felnéznek. Talán több élmény, megtapasztalás járt velük együtt, mint Pál „silány” beszédének hallgatása során, de nyomukban felütötte fejét a gyülekezet elvilágiasodása, megváltozása.

Úgy olvassuk, hogy a Sátán is elváltoztatja magát és világosság angyalának öltözik (2Kor 11,14–15), nem meglepő, hogy szolgálói is ezt teszik. De az a megdöbbentő, hogy *hol* teszik mindezt!

„Senki semmiféle módon ne vezessen félre titeket. Mert az Úr napját megelőzi a hittől való elszakadás (vagy az igazi Krisztusba vetett hittől való elszakadás – K. B.), amikor megjelenik a törvénytípró, a kárhozat fia. Ez majd ellene támad, és fölébe emeli magát mindennek, amit istennek vagy szentnek mondanak, úgyhogy beül az Isten templomába is, azt állítva magáról, hogy ő isten” (2Thes 2,3–4).

Bizonyjal eljön az idő, amikor a törvénytípró személy szerint is beül az Isten jeruzsálemi templomába, de a törvénszegés titkos bűne már most is létezik.

„Vagy nem tudjátok, hogy testetek, amit Istentől kaptatok, a bennetek levő Szentlélek temploma? És ezért nem a magatokéi vagytok?” (1Kor 6,19).

„Ti pedig Krisztus teste vagytok, és egyenként annak tagjai” (1Kor 12,27).

A *gyülekezet* Krisztus teste (Ef 1,22–23).

Az Ige világosan megírja, hogy a Sátán, aki világosság angyalának öltözik, mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen el (1Pét 5,8).

Maga az Úr Jézus mondja: „hamis Krisztusok és hamis próféták állnak majd elő, jeleket és csodákat tesznek, hogy megtévesszék – ha lehet – a választottakat is. Íme, *előre* megmondtam nektek!” (Mt 24,24).

Testvéreim!

Itt személyes megtévesztésről van szó! Ahogyan személy szerint döntöttünk, amikor hívökké lettünk, ugyanúgy *kell* most is személy szerint döntenünk, vajon engedjük-e, eltűrjük-e, hogy a Sátán megtévesszen bennünket, és ezáltal – mármint a megtévesztett keresztények által – beüljön az Isten templomába, azaz a gyülekezetbe! És ott istenként imádtassa magát! Mert ez a célja, ezt akarja kezdetől fogva!

A Sátán megtévesszeni akar és elveszíteni!

Az Írás viszont figyelmeztet: Vigyázzatok, hogy senki el ne vegye a ti koronátokat! (Jel 3,11)

Vigyázz!

Mégis mi lehet az oka annak, ha valakit az ördög meg tud téveszteni? Mert csak egy hajszálon múlik az egész. Talán az, ami Saul király vétke is volt, aki türelmetlenkedett, és nem tudott várni a prófétára az áldozat bemutatásánál, és önmagát *alkalmasnak találva* azt tette, ami nem az ő megbízatása volt (1Sám 13. rész).

Röviden szólva: nem engedett a Szentlélek vezetésének, mai szóhasználattal élve. Ezért vált engedetlenné.

Jól értsük meg, testvérek!

Saul Istennek akart tetszeni, és az Ő szabadítását sürgette a filiszteusok ellen, mégis engedetlenséget követett el. Könnyen így lehet ez azokkal is, akik türelmetlenül keveslik az Úr munkáját a mai világban, akik *mindenáron* átéléseket akarnak megtapasztalni. Akik az Úr nevében sikert sikerre halmoznának a szolgálatban, s közben – magukat is becsapva – saját dicsőségüket építik.

Csak egy hajszál ez, amin átlépve a Sátán máris becsap!

Isten megtart

Isten viszont megtartja azokat, akik őszinte szívvel ragaszkodnak Hozzá!

Megengedi ugyan, hogy akik saját bölcsességükben felfuvalkodottak, azok tévelyegjenek (vö. Róm 1,22–24), de akik szeretik Őt, azokat megőrzi az örök életre.

Péter azt írja, hogy bennünket Isten hatalma *öriz hit által* (1Pét 1,5), de nem megtapasztalások által.

Pál apostol pedig így fogalmaz:

„Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem *angyalok*, sem *fejedelmek*, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem *hatalmak*, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus

Krisztusban, a mi Urunkban” (Róm 8,38–39).

A szeretet hatalma • Gulyás István

%, „*Ha azért esztelenek vagyunk, Istenért; ha eszesek vagyunk, érettetek van az. Mert a Krisztusnak szeretete kényszerít minket*” (2Kor 5,13–14 – angol ford.) (Olvasd az 1Kor 13. részt!)

A mai korszakot a hatalom utáni vágyakozás és a hatalomért való küzdelem jellemzi. Szinte minden ember törekszik valamilyen erő és hatalom után.

Istennek gyermekei sem mentesek ettől a kívánságtól. Azonban az ő kívánságuk más, mivel ők az Úr ereje után vágyakoznak. Minden igaz hívő léleknek óhaja, hogy az Úr ereje az Ő gyülekezetében megnyilvánuljon. Ez természetesen jogos kívánság. Szükségünk van Isten erejére, hogy ellent tudjunk állni a Sátán támadásainak. Az erőtlen gyülekezet halott

gyülekezet. Istentiszteletünkben több erőre van szükség nem rideg, élettelen szertartásra, amely soha nem fogja a bűnöst megtérésre készíteni. Továbbá mindnyájunknak szüksége van Isten Lelkének erejére a gonoszság legyőzéséhez, a szent élet után való törekvéshez és a bizonyoságtételre. A Biblia dicsérettel szól Jákóbról: „Izrael legyen a neved; mert küzdöttél Istennel és emberekkel és győztél” (1Móz 32,28). Pál apostol hatalmas lelki munkát volt képes véghez vinni azért, mert az Úr ereje által először önmagát győzte le (Gal 2,20). Engedjétek meg, hogy figyelmeteket egy fontos dologra irányítsam! Tapasztalatom szerint a mi Lélekkel telt testvéreink közül némelyek túl nagy hangsúlyt fektetnek a Lélek erejének egyik megnyilvánulására, ugyanakkor nem hangsúlyozzák eléggé a Lélek munkájának másik, fontosabb részét. Mintha a kivonatot magasztaltuk volna, és a lényegét kifejező művet elhanyagoltuk. Dinamitszerű erő után vágyakoztunk, amely nagy lármát okozva figyelmet kelt; ugyanakkor elfelejtkeztünk, a dinamóról, a csendben és folytonosan erőt fejlesztőről, amely szent életre segít. Sokszor hibásak voltunk abban, hogy a *Lélek ajándékait* jobban hangoztattuk a *Lélek gyümölcsénél*. Ne értsetek félre! A Lélek ajándékaira, amelyek Krisztus testének, azaz az Ő anyaszentegyházának építésére adattak, feltétlenül szüksége van minden gyülekezetnek. Azonban meg kell jegyeznünk, hogy a Lélek ajándékai nem képesek senkit szent életre segíteni. Szükségünk van a Lélek gyümölcsére, hogy szentül élhessünk. Meg vagyok győződve arról, ha mindkettőnek ajándékozója köztünk volna, ezt mondaná nekünk: „Ezekre (a Lélek gyümölcsére) van szükségetek, és ne szűkölködjétek a másokban sem (a Lélek ajándékaiban).

Az 1Kor 13 alapján néhány dolgot mondanék a szeretetről.

Mindenki előtt ismert az, hogy Pál ezt a levelet Szentlélekkel telt híveknek írta, akik részesei voltak a Lélek összes ajándékainak. Az apostol a levél első részében ezt írja: „Hálát adok az én Istenemnek mindenkor tifeleletek az Isten ama kegyelméért, mely nektek a Krisztus Jézusban adatott... Úgyhogy semmi kegyelmi ajándék nélkül nem szűkölködtök...” Igen, nyelveken szóltak, de „irigykedés, versengés és visszavonás” volt köztük (1Kor 3,3). Prófétáltak, de paráznaság volt köztük (1Kor 5,1). A gyógyítás erejével bírtak, de az igaztalanok törvénye elé hurcolta az egyik testvér a másikat (1Kor 6,1, 6).

Látod, testvérem, hogy lehetséges a Lélek összes ajándékával bírni és mindezzel együtt elkárhozni (1Kor 9,27). Nem erről beszélt Jézus, mikor ezt mondta: „Sokan mondják majd nekem ama napon: Uram, Uram, nem a te nevedben profétáltunk-é, és nem a te nevedben űztünk-é ördögöket, és nem cselekedtünk-é sok hatalmas dolgot a te nevedben? És akkor vallást teszek majd nékik: Sohasem ismertelek titeket; távozzatok tőlem ti gonosztevők!” (Mt 7,22–23)

Az 1Kor 12-ben Pál apostol felsorolja a különböző lelki ajándékokat. A 14. részben megmagyarázza az ajándékok célját, amely a gyülekezet lelki épülése. E két rész közé helyezi az apostol azt a csodálatos 13. részt, amelyben hangsúlyozza az ajándékok használatában az egyetlen igaz indokot, amely a szeretet. Rendületlen abban a meggyőzésében, hogy *a szeretet nélkül bármelyik lelki ajándék hiábavaló*. „Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincsen énbennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom. És ha jövődőt tudok is mondani, és minden titkot és minden tudományt ismerek is; és ha egész hitem van is, úgynnyira, hogy hegyeket mozdíthatok ki helyükről, szeretet pedig nincsen énbennem, semmi vagyok. És ha összes vagyonomat felétetem is a szegényekkel (angol ford.), és ha testemet tűzre adom is, szeretet pedig nincsen énbennem, semmi hasznom abból.”

Az apostol itt tisztán kimutatja, hogy a szeretet mindennél fontosabb. Amint tanulmányoztam ezt a 13. részt, felfedeztem, hogy a szeretet magában foglalja a Lélek összes gyümölcsét (1Kor 13,4–7. vö. Gal 5,22). Ezért van egyes számban. Nem a „Lélek gyümölcsei”, hanem a „Lélek gyümölcse”. Ebből következik az, hogy a szeretet mindig és mindenben egyesít. Tehát ha van bennünk szeretet, akkor lelki életünk virágozni fog, gyümölcsöt teremve Mesterünk

dicsőségére; de ha a szeretet hiányzik belőlünk, akkor az Úr munkájában minden igyekezetünk hiábavaló, és nem lesz jutalmunk a mennyben.

Engedjétek meg, hogy illusztráljam! Tegyük fel, hogy egy jó barátom, látva a szegénységemet, ezer dolláros csekket ad nekem. Természetesen az első dolgom az volna, hogy a bankba szaladjak és beváltsam. De ott, nagy csalódásomra, kiderülne, hogy ennek az utalványnak nincs értéke. Ilyen esetben mindegy, hogy mennyi van ráírva, úgysem kapok semmit.

Kedves testvérem, ott fenn is van egy bank, afelől biztos lehetsz. A mennyei bankban minden cselekedetedet és áldozatodat szereteted szerint értékelni. Mondd, testvérem, a beváltás napján mit írsz a utalványodra? Ó, mily sok keresztény fogja ezt írni: gyülekezetbe jártam évekig, vagy: áldoztam a szegények részére. Lehet, hogy ez lesz a válasz: „Itt nincs betét erre az utalványra.” Mások pedig ezt fogják írni: vasárnapi iskolában tanítottam, évekig az énekarban énekeltem. A válasz így hangzik: „Értéke fa, széna, pozdorja; öndicséretért, önmagadért, saját meglelégedésért tetted.” Némelyek nagyobb követelményekkel fognak jönni, de „kinek-kinek munkája nyilván lesz, mert ama nap megmutatja, mivelhogy tűzben jelenik meg; és hogy kinek-kinek munkája minémű lesz, azt a tűz próbálja meg.”

Ugyanakkor ott lesz egy szegény özvegyasszony kis, igénytelen bankutalvánnyal, amelyre ez lesz írva: „Két fillért adtam az Úrnak, több pénzem nem volt” (Mk 12,41–46). Az Úr válasza pedig ez lesz: „Jöjj én Atyámnak áldotta, örököld az országot.” Egy másik alázatos keresztény is jön, mondván: „Az imaházat takarítottam”, vagy „egy pohár hideg vizet adtam az Úr egyik szomjazó gyermekének” (Mt 10,42). A mennyei válasz így hangzik: „Értéke arany, ezüst és drágakő.” Ismét másnak utalványán ez lesz: „Belső szobámba bezárkózva imádkoztam a lelkek üdvösségéért” (Mt 6,6). És az Úr válaszol: „Jól van, jó és hű szolgám, menj be a te uradnak örömébe.”

Értsd meg, testvérem, nem a te lelki munkádnak a mennyisége vagy annak neve számít Isten előtt, hanem az indok, amely a tevékenységedet indította vagy korlátozta. Mi volt a te munkád vagy áldozatod indoka? Szeretet a Mester és mások iránt, vagy pedig embereknek akartál tetszeni? *Sohase felejtsd el, hogy Isten előtt a szeretet az egyetlen elfogadható indíték!*

Az alábbiakban felsorolok néhány bibliai példát azokról, akiknek minden tettét a szeretet jellemezte és indokolta. Akik a szeretet hatalma által csodás lelki győzelmeket arattak.

Az első példa az embernek Fia, Jézus Krisztus, ki bünt nem cselekedett, sem a szájában álnokság nem találtatott. Aki szidalmaztatván viszont nem szidalmazott, szenvedvén nem fenyegetőzött, hanem hagyta az igazságosan ítélőre (1Pét 2,22–23). Aki szeretettelelve képes volt imádkozni azokért, akik kezét, lábát átszegezték, mondván: „Atyám, bocsásd meg nekik, mert nem tudják mit cselekesznek.”

És ott van István, a kereszténység első vértanúja, egy „hittel és Szentlélekkel teljes férfiú”. Egy ember, aki telve volt a szeretet erejével. Jézus Krisztus megvetői „nem állhattak ellene a bölcsességnek és a Léleknek, mely által szól vala”. Tehát ők „felzendítették a népet, a véneket és írástudókat, és reá rohanván magukkal ragadák őt, és vivék a tanács elé. És állatának hamis tanúkat” ellene. Azok a vérszomjas emberek leültek bíraskodni Isten hű szolgája felett, minden hamissággal vádolva őt. De az Úr szava ezt mondja: „És szemeiket rávetvén a tanácsban ülők mindnyájan olyannak látták az orcáját, mint egy angyalnak orcája.” A hamis vádolók felé Krisztus szeretete ragyogott az arcán. Ez több volt, mint amit azok a hamis emberek kibírhattak; a lelkiismeretfurdalás hajszolta őket. Tehát megragadták Istvánt, és kivonszolták a városon kívül (Zsid 13,12–13), hogy ott megkövezzék. Amikor estek rá a kövek, István imádkozott, de nem önmagáért, dehogyan! Utolsó leheletével gyilkosaiért imádkozott, mondván: „Uram, ne tulajdonítsd nekik e bünt!” Mily nagy lelki erő és mily csodás megnyilatkozása a szeretetnek! Nem csoda, hogy az ég megnyílt, és látta Jézust, akiről meg van írva, hogy miután bevégezte a bűnökért való áldozatot, „mindörökre üle az Istennek jobbára” (Zsid 10,12). Most István látta Őt állni az Atyának jobbán, hogy méltó fogadtatásba

részesítse hű gyermekét. Halleluja! Meg vagyok győződve arról, hogy amikor az Úr Jézus lenézett a mennyből, az Ő tökéletes képmását látta Istvánban. Lehetséges, hogy ilyen szavakkal fordult az Atyához: „Atyám, nézz a földre, látod azt az embert, akit most köveznek? Ugye mennyire hasonlít hozzám? Hallgasd meg, hogyan imádkozik az ellenségeiért; ugyanúgy, ahogy én imádkoztam azokért, akik engem fára szegeztek. Atyám, ő most jön haza, én őt megérdemelt fogadtatásban részesítem.” Az Isten szent Fia felállt, és az angyalok serege felsorakozott, amint a szeretet hős katonája diadalmasan bevonult a mennyország gyöngykapuján.

Az Úr Jézus e földön tartózkodása idején megalapozta az áldozat alapelvét, mondván: „Bizony, bizony mondom nektek, ha a földbe esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad; ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem.” Ez nem a test feláldozására vonatkozik, annál inkább az „én”, azaz minden önzés halálára. István megkóstolta mindkettőt; halott volt minden önzésre, bátran mondhatta Pál apostollal: „Krisztussal együtt megfeszítettem, élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus.” Az ő teste feláldoztatott Krisztusért. A földbe esett gabonamag elhalt, de hála az Úrnak, az áldozat nem volt hiábavaló. A mag csirázni kezdett egy fiatalember szívében, aki szemtanúként állt István halálánál. Ez az ember a törvény hű követője volt, szigorúan ragaszkodott annak minden szabályához, és teljesítette minden követelményét. Azonban most olyan nemes áldozatot látott, amire a törvény képtelen volt; egy ember ellenségeiért, sőt gyilkosaiért imádkozzik. Ezt nem ismerte, nem tudta megérteni, de érezte hatását a szívében munkálkodni. Ez megtérésre készítette. Az elhalt magból új növény sarjadt. Saulusból, a kereszténység ellenségéből Pál lett, Jézus Krisztus nagy apostola.

István halálakor Pál először látta a szeretet erejét munkálkodni. Akkor ez még csak jó példa volt számára. Miután hosszú évekig híven követte a Mestert, ez gyakorlatává vált. Ezért tudott egy egész bibliarészt írni a szeretetről, a szeretet erejéről, amely legyőzte őt és győzött általa. Ez a gyönyörű 13. rész a korinthusi gyülekezetnek íródott. A korinthusiak sokféle hamis váddal illették Pált. Kétkedtek Pál apostoli hivatásában (1Kor 9,1–2) őszinteségében (2Kor 12,16–17). Kritizálták megjelenését (2Kor 10,1–10) és beszédét (2Kor 11,6). Dicsekvéssel vádolták (2Kor 10,8–13), és azzal, hogy önmagát prédikálta (2Kor 4,5). Sőt annyira elvetemültek, hogy bolondnak hívták (2Kor 5,13). De Pál, akinek szívét akkor már a szeretet uralta, a legsúlyosabb vádra is alázatosan és szeretetteljesen felelt, mondván: „Ha azért bolondok vagyunk, Istenért; ha eszesek vagyunk, érettetek van az. Mert Krisztus szeretete kényszerít minket”. Azután az apostol beszámolt nekik sok küzdelméről és szenvedéséről, amelyeket ő Krisztusért és érettük viselt. Így kezdi: „Krisztus szolgái-e ők? (balgatagul szólók) én még inkább; több fáradság, több vereség, több börtön, gyakorta való halálos veszedelem által. A zsidóktól ötször kaptam negyvenet egy híján. Háromszor megostoroztak, egyszer megköveztek, háromszor hajótörést szenvedtem, éjt-napot a mélységben töltöttem. Gyakorta való utazásban, veszedelemben folyóvizeken, veszedelemben, rablók közt, veszedelemben népem között, veszedelemben pogányok közt, veszedelemben városban, pusztában, ... tengeren, hamis atyafiak közt. Fáradtságban és nyomorúságban, gyakorta való virrasztásban, éhségben és szomjúságban, gyakorta való böjtölésben, hidegben és mezítelenségben.”

Ó, mily nagy küzdelem, mily sok akadály! Csodálattal telve állok ez ember előtt, aki képes volt győzni mindezekben, és kérdem: „Mondd, Pál, hogy tetted ezt? Hogy tudtál szembeszállni oly sok akadállyal, elviselni annyi szenvedést, és győzni? Hogy tetted Pál, mondd, hogyan?” És az apostol alázatosan felel: „Krisztusnak szeretete kényszerített engem.” Sokszor lankadtam, fáradtam, de a harcot feladni nem tudtam; égő tűz volt a szívemben, amely buzdított, bátorított, kényszerített. Sokszor éreztem a test gyengeségét, de ha a külső ember romlandó is, a belső ember naponta megújult (2Kor 4,16). Halleluja!

Engedjétek meg, hogy ezzel kapcsolatban beszámoljak egy személyes tapasztalatról, és arról,

hogyan keletkezett ez az írás.

Három évvel ezelőtt evangélikus összejövetelen voltam Boston külvárosának egyik gyülekezetében. Egy nap, amikor különböző hívőkkel érintkeztem, észrevettem a köztük lévő civakodást és versengést. A hátuk mögött egymást marták. Ez annyira elkésérített, hogy felmentem a szobámba és leborultam imádkozni, de egy ideig csak sírni tudtam. Sírva panaszkodtam az Úrnak: „Ó, Uram, Te arra hívtál el bennünket, gyermekeidet, hogy egymást szeressük. A Te szavad így hangzik: „Amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. Erről ismeri mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.” Óh, Uram, nézd, hogy marakodnak a Te gyermekeid; bocsáss meg nekünk jó Atyánk, és adj nekünk egymás iránti szeretetet, szeretetet, szeretetet!” Ahogy órákig a térdeimen sírva imádkoztam, az Úr ezeket a gondolatokat plántálta a szívembe. Hajnali három óra lehetett, mire végre aludni tértem. Néhány órával később felkeltem és egy kis jegyzetet készítettem az Úrtól nyert üzenetről, amelyet az Úr Lelkétől indítva még aznap este el akartam mondani. Azonban estefelé nagy testi gyengeséget éreztem, annyira, hogy alig bírtam a lábamon állni. Ez nagyon elkésérített, mert tudtam, hogy még aznap este prédikálnom kell a szeretet hatalmáról. Imában az Úr elé mentem és kértem, hogy csak annyi erőt adjon, hogy az Ő üzenetét gyermekeivel közöljem. Azután az imaházba indultam, még mindig nagy testi gyengeség közepette. A lelkipásztor vezette az éneklést, míg én a szószék mögött ültem. Egyszer csak éreztem, hogy az Úr ereje reám száll, olyan nagy mértékben, hogy alig bírtam kivárni a prédikálás idejét. Testben még mindig gyenge voltam, de bensőmben úgy éreztem, ha hamarosan fel nem állok prédikálni, szétrobbanok. Végre rám került a sor, és én felállva olyan kijelentést tettem a hívek előtt, amelyre sem azelőtt, sem utána nem volt példa. Ezt mondtam: „Testvéreim, én most elkezdek prédikálni, de hogy mikor, és hogyan fogom befejezni, arról fogalmam sincs. Ahogy most érzem magam, bármi történhet itt ma este.” Azután a szeretet hatalmáról szóltam olyan erővel, amelyet soha nem éreztem azelőtt. Mielőtt végeztem volna, egy testvérő felállt és elment. Másnap találkoztam vele és ezt mondta: „Gulyás testvér, az Úrnak ereje olyan nagy volt az este, hogy nem bírtam kiállni.” Igaz, hogy az Úrnak ereje nagy volt, de a lelkiismeretfurdalása még nagyobb. Ugyanis ő volt az egyike azoknak, akik egymást marták. Mikor végeztem a prédikációval, felállt a lelkipásztor, és teljesen megtörve, könnyes szemmel bűnvallomást tett hívei előtt, akik mind sírva imádkoztak. Búcsúzáskor egy idős testvérővel kezefogva éreztem, hogy egész testében remeg. Zokogva mondta: „Gulyás testvér, ma este nem te voltál, aki prédikált.” Testvérő – feleltem neki –, én olyan gyenge vagyok önmagamban, hogy föltétlenül szükségem volt az Úr segítségére. Erre egészen meglepődve nézett rám, mondva: „Tudtad testvérem, hogy az Úr Jézus a hátad mögött állt, amíg te prédikáltál?” Nem, én nem tudtam, de bizonyára éreztem az Ő erejét – feleltem neki. „Én a szememmel láttam az Urat mögötted állni mindvégig, míg te prédikáltál, soha nem fogom elfelejteni ezt – mondta – teljesen áthatva a látástól és hallástól.” „Ha a külső ember megromol is – hangzik az Úr szava – mindazáltal a belső ember naponta megújul.”

De ez még nem minden, mondja Pál, miután felsorolja sok küzdelmét és szenvedését; ezek külső dolgok, amelyek a testem ellen irányultak. Azonban ezenkívül van valami, amely sokkal mélyebben érint: valami, ami szívemet, lelkemet áthatja. Lelkemnek aggodalma az Úr nyája iránt. Szavait így folytatja: „Azon dolgok mellett, melyek kívülről érintenek, ami naponta aggaszt, az összes gyülekezetnek gondja (angol ford.). Ki beteg, hogy én is beteg ne volnék? Ki botránkozik meg, hogy én is ne égnék?”

Minden hű lelkipásztort terheli a nyája iránti aggodalom, de, testvérem, Pál apostolnak nemcsak egy gyülekezetre volt gondja, hanem az összes gyülekezetre. Pál mindenki iránt személyesen érdeklődött. Nem többes számban kérdi: „kik betegek?”, hanem „ki beteg” (egyes szám), hogy én is beteg ne volnék. Minden gyülekezetnek írt leveléből kihangzik ez a felelősség. A rómabelieknek ezt írja: „Mert bizonyosságom nékem az Isten, kinek lelkem szerint

szolgálók az Ő Fiának evangéliumában, hogy szüntelen emlékezem felőletek. Imádkozásaimban mindenkor könyörögvén...” (Róm 1,9). A galáciabeliekhez pedig így szól: „Gyermekeim, kiket ismét fájdalommal szülök, míglen kiábrázolódik bennetek Krisztus” (Gal 4,19). Az efézusbelieknek ezt mondja: „Nem szünöm meg hálát adni tiérettetek, emlékezőn reátok könyörgéseimben” (Ef 1,16). A filippibelieket pedig erről biztosítja: „Hálát adok az én Istenemnek, minden tirólatok való emlékezésében, mindenkor minden könyörgésében mindenitekért nagy örömmel könyörögvén” (Fil 1,3–4). A többi levelében is hasonló érzelmekről tesz bizonyosságot. De most lássuk csak, mit ír a korinthusbelieknek, mi mondanivalója van azoknak, akik őt elutasították és hamisan vádolták. Hallgassátok meg az igaz szeretet szavát: „Mert sok szorongattatás és szívbéli háborgás között írtam néktek sok könnyhullatással, nem hogy megszorítottassatok, hanem hogy megismerjétek azt a szeretetet, amellyel kiváltképpen irántatok viseltetem... Én pedig *nagy örömet áldozok, és esem áldozatul a ti lelketekért, még ha ti, kiket én igen szeretek, kevésbé szerettek is engem*” (2Kor 2,4, 12,15).

„Ó, korinthusiak, ti megvetettetek engem az én megjelenésemben és szólásomban, ti kételkedtetek az én apostolságomban és őszinteségemben, hamissággal vádoltatok; de én akarom, hogy tudjátok, hogy nem szüntem meg titeket szeretni; *sőt, annál inkább szeretlek benneteket*”. Testvéreim, az igaz szeretet legyőzhetetlen, meggátolhatatlan erő, amit utálattal nem lehet elkeseríteni vagy megállítani, hiszen minél jobban utálsz, annál jobban szeret téged.

Amint Pál apostolnak sokfelé irányuló szeretetére gondolok, újból szeretném megkérdezni őt: „Mondd, Pál testvér, hogyan tetted ezt? Hogyan bírtad oly sokaknak terhét szíveden viselni? Milyen tudtad még a méltatlanokat is annyira szeretni?” És Pál felelete ismét ez: „Krisztus szeretete kényszerített engem.”

„De ez még mindig nem minden – mondja Pál – ezen szeretet az Úr gyermekei felé irányult; de az én szívem megindul a bűnösökön és mindazokon, akik még nem tartoznak az én Istenemnek nyája közé. Ott vannak az izraeliták, akik rokonaim test szerint, és én kívánám, hogy én magam átok legyek, elszakítva Krisztustól őérettük. De én tartozom mind a görögöknek, mind a barbároknak... az evangéliumot hirdetni. Mert ha az evangéliumot hirdetem, nem dicsekedhetem, mert szükség kényszerít engem. Jaj ugyanis nékem, ha az evangéliumot nem hirdetem” (Róm 9,3; 1,14; 1Kor 9,16).

Mi volt az a kényszer, amit Pál itt említ? Krisztus kényszerítő szeretete. Ugyanaz a szeretet, amely Pál apostolt Krisztus foglyává tette, kényszerítette őt arra, hogy minden ember szolgájává váljon. Ezt ilyen szavakkal mondja el: „Mert én, noha mindenkiel szemben szabad vagyok, magamat mindenkinek szolgájává tettem, hogy a többséget megnyerjem. A zsidóknak zsidóvá lettem, hogy zsidókat nyerjek meg; a törvény alatt valóknak törvény alatt valóvá, hogy a törvény alatt valókat megnyerjem. A törvény nélkül valóknak törvénynélkülivé, noha nem vagyok Isten törvénye nélkül, hanem Krisztus törvényében való, hogy törvény nélkül valókat nyerjek meg. Az erőtléneknek erőtlenné lettem, hogy az erőtleneket megnyerjem. Mindeneknek mindenné lettem, hogy minden módon megtartsak némelyeket” (1Kor 9,19–22). Az én szívemet megérinti ez az önfeláldozás, amint utoljára megkérdem őt: „Mondd, Pál testvér, hogy tudtad ezt megtenni? Hogy tudtál olyan sokféle személyiséggel foglalkozni? Hogy tudtad magad annyira megalázni, hogy felemeljed a legalacsonyabbat is?” És Pál testvérnek csak egy válasza van: „Krisztusnak szeretete kényszerített engem.”

Végül Pál apostol a szeretetnek csodás témáját ezekkel a biztató szavakkal fejezi be: „Kicsoda szakaszt el minket a Krisztus szerelmétől? Nyomorúság vagy szorongattatás vagy üldözés vagy éhség vagy mezítelenség vagy veszedelem vagy fegyver-é? (Róm 8,35). Soha! – mondja Pál – ezek sohasem győzhetnek a szeretet hatalma felett. Én nyomorúságban voltam, szorongattattam és üldöztettem, éhséget szenvedtem, éjjel és nappal veszedelemben voltam,

vereséget, börtönt és megkövezést viseltem, a mélységben és magasságban voltam; de mindezek nem voltak képesek elszakítani a Krisztus szerelmétől; sőt mindezekben felettébb diadalmaskodtam, azáltal, aki engem szeretett”. Halleluja!

Kedves testvérem! Ez az az erő, amelyre Isten gyülekezetének föltétlenül szüksége van! Ha ezzel az erővel bírunk, akkor a „pokol kapui sem vesznek rajtunk diadalmat”. Ez az erő magasabb az egeknél, és mélyebb a legmélyebb tengernél; az Atya trónjától ered és leér a pokolnak aljáig. Ez az erő, amely Isten szent Fiát a mennyből aláhozta, amely Őt a kereszthez szegezte, amely alábocsátkozott a föld alsóbb részeire, és fölmenvén a magasságba foglyokat vitt fogva” (Ef 4,8–9). Ezen erő előtt a Sátán remeg és a halál megsemmisül. Ezt az erőt megállítani nem lehet, mert minden akadályon felülemelkedik; legyőzni sem lehet, mert minden harcban diadalmaskodik.

A szeretetről szóló bibliai részt Pál apostol így fejezi be: „Most azért megmarad...” – tetszik nekem ez a szó „megmarad”. A jövendőmondások eltöröltetnek, a nyelvek megszűnnek, az ismeret is eltöröltetik (1Kor 13,8), de „megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek között pedig legnagyobb a szeretet” (1Kor 13,13). De miért a szeretet a legnagyobb? Azért, mert a hit és remény, bármily jó és hű barátok is, csak a mennyek kapujáig kísérek el minket, de amikor meglátjuk Őt szemtől-szembe, akkor nem lesz többé szükségünk a hitre és reményre, mert a „reménység, amely láttatik, nem reménység; mert amit lát valaki, miért reméli is azt?” (Róm 8,24)

Tehát e hű barátok elhagynak minket, de nem a szeretet, amely velünk marad az örökkévalóságban. Ezért mondja Pál apostol: „A szeretet soha el nem fogy.” Hogyan is fogyhatna el, amikor a szeretet Istennek legfőbb eleme. Testvérem, ha szeretet van szívedben, Isten van szívedben; és ha Isten van szívedben, szeretet van szívedben, mert „Isten a szeretet” (1Jn 4,16).

És most kicsoda szakíthat el minket ettől a hatalmas szeretettől? „Meg vagyok győződve” – mondja Pál; itt nincs helye sem kérdésnek, sem kételynek.

„Meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következők, sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely vagyon a mi Urunk Jézus Krisztusban”.

FÓKUSZBAN

Isteni hűség • Kovács Zoltán

%, „A Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség” (Gal 5,22).

A felsorolt több tulajdonság ellenére az ige egyes számban beszél a Lélek gyümölcseről. Tehát egy gyümölcs van, s ezek annak különböző jellemzői. Miként a narancs is egy, de sok gerezd van benne, így a Lélek gyümölcseinek „gerezdjei” az igeversben foglaltak. A gerezdek csak együtt létezhetnek és fejlődhetnek. Nincs mértékletesség békesség és szelídség nélkül, nincs öröm szeretet és jóság nélkül stb. A könnyebb érthetőség kedvéért a következőkben csak a mértékletességről lesz szó, de olvasás közben ne tévesszük szem elől, hogy ez csak a gyümölcs többi sajátosságával együtt bontakozhat ki.

A Lélek gyümölcset egészben lehet megteremni, részenként nem. Az emberi gondolkodás időről időre elköveti azt a hibát, hogy kiragad egyet a gyümölcs jellemzői közül, és ezt az egyet akarja megteremni. Így sokan törekednek a ma divatos öröm megteremtésére. Szinte mindig hangsúlyos a szeretet is, „mert az Isten szeretet” (1Jn 4,8b). Nem divatos jellemző a béketűrés, a jóság, szelídség, a mértékletesség. A Lélek gyümölcseinek elhanyagolt jellemzői

közé tartozik a hűség is, mivel ez áldozatot igényel az embertől, lemondást a hűtlenség által megszerezhetőnek látszó javaktól.

A hűség – akárcsak a mértékletesség – magatartásforma, mely az ember cselekedeteiben fejeződik ki. Legfőbb sajátossága az állandóság. Aki általában hűséges, és csak ritkán nem az, az teljességgel hűtlen.

A régi magyar nyelvben azonos szótöve van a hit és a hűség szavaknak. Ez nem véletlen, mert a hit és a hűség szorosan összekapcsolódnak egymással. Ha hiszek Istenben, tulajdonképpen hűséges vagyok szavaihoz, melyeket az Igében jelentett ki, és csak úgy lehetek hűséges Hozzá, ha hiszek Benne. Ha hűséges vagyok Isten Igéjéhez, akkor meg is cselekszem parancsolatait. A hűség nem szavakban, hanem tettekben jut kifejezésre, miként „holt a hit is cselekedetek nélkül” (Jak 2,26b). Adalékként a Lélek-gyümölcsének egységes voltához: szeretni az Úr Jézust a tetteinkkel tudjuk, a szép szavak nem elegendőek ehhez: „Aki ismeri a parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem” (Jn 14,21) – mondta Mesterünk az utolsó vacsorán a tanítványoknak.

A szeretet és a hűség írja le azt, amit Urunk elvár tőlünk a Vele és az emberekkel való kapcsolatunkban. „Aki nem szereti a maga atyjafiát, akit lát, hogyan szeretheti ... Istent, akit nem lát?” (1Jn 4,20). Szintúgy: ha nem vagyunk hűségesek embertársainkhoz (kiváltképp házastársunkhoz és gyülekezetünkhöz), akkor hogyan lehetünk hűségesek teremtő Atyánkhoz?

A hűség, mint a Lélek gyümölcsének része, krisztusi tulajdonság. Vannak természetüknél fogva hűséges emberek, akik hűen betartják ígéreteiket, teljesítik kötelességeiket. Ennek azonban nem sok köze van a Lélek gyümölcséhez, mivel az emberi hűségbe belefér a gonosz ígéretnek hű betartása éppúgy, mint a hűség a bűnös életvitelhez vagy a bálványokhoz. Az isteni hűség nem az általában vett hűséget jelenti, hanem az Istenhez, a parancsolataihoz és a Neki tetsző dolgokhoz való hűséget. „Ne engedd a ... szádnak, hogy bűnre kötelezze testedet” (Préd 5,6). Ha valami olyat ígérünk, amiről később jövünk rá, hogy bűnös dolog, akkor Istenhez kell hűnek lennünk, nem az ígéretünkhöz, különben bűn megtevésére kötelezne bennünket az, ami a szánon meggondolatlanul kijött. Viszont legyünk gerincesek, ne csak egyszerűen ne tegyük meg, amit ígértünk, hanem mondjuk meg az illetőnek, hogy ez bűnös dolog lenne, azért nem tesszük meg. Vagy, ha olyat ígértünk, ami nem bűn, hanem egyenesen jó dolog, de közben az Úr valami mással bízott meg minket, akkor is az Úrhoz legyünk hűségesek, ne az amúgy jó ígéretünkhöz. Ha nem bűn, amit ígértünk, és az Úr sem bízott meg mással, akkor viszont hűen és pontosan tartsuk be ígéreteinket, mert ezt diktálja a felebaráti szeretet, s ezzel jó bizonyosságot teszünk Istenről.

Legyünk hűek kötelességeink teljesítésében és a ránk bízott javak kezelésében! Isten megbízható. Hűen betartja ígéreteit, s nem feledkezik el a magára vállalt feladatairól: „hatalma szavával fenntartja a mindenséget” (Zsid 1,3), és „Ő ad mindeneknek életet, leheletet és mindent” (ApCs 17,25). A Benne hívőknek is megbízhatóknak kell lenniük, olyanoknak, akikre lehet számítani a munkában. Végezzük el maradéktalanul munkahelyi feladatainkat, és engedelmeskedjünk a „felső hatalmasságoknak”, amennyiben nem bűnös dologra szólítanak fel bennünket. Ellenkező esetben nem szabad engedelmeskednünk, miként Sifra és Puá, a két héber bába sem engedelmeskedett a fáraó gonosz parancsának, hogy öljék meg születésükkor a zsidó kisfiúkat. Az ige szerint istenfélelemből voltak engedetlenek, amiért jót tett Isten a bábákkal (2Móz 1,15–21). Ez az elv egyébként a magyar honvédség szabályzatában is benne van: a parancsnak engedelmeskedni kell, megtagadni csak akkor lehet, ha bűncselekmény elkövetésére szólítják fel a katonát.

Legyünk hűek barátainkhoz! Tartsunk ki mellettük jóban-rosszban egyaránt! A hitetlenek között a barátság többnyire csak addig tart, ameddig az mindkét fél számára hasznos. Ha valamelyikük tartósan rászorul a másik segítségére, ez a barátság halálát jelenti, mert a jobb helyzetben levő szabadulni akar kellemetlenné vált barátjától. Nekünk viszont nem így kell

viselkednünk. Urunk minden körülményben hűséges barátunk, aki a bajban nem fordul el tőlünk, sőt akkor mutatja meg igazán szeretetét. Mi se hagyjuk el barátainkat a bajban, hanem álljunk melléjük, segítsük őket hűségesen, amíg jobbra nem fordul a sorsuk. Átmeneti jóság, alkalmi segítség szinte mindig akad. Az igazi hiánycikk a hűség: „*A legtöbb ember talál valakit, aki jó hozzá; de hű embert, azt ki találhat?*” (Péld 20,6)

Legyünk hűek férjünkhöz, feleségünkhöz! Napjainkban a házasságban is hiánycikk a hűség. Ezt bizonyítja a válások soha nem látott mérvű elszaporodása, vagy az élettársi kapcsolatok divatja, melyekben a felek már eleve fel sem tételezik egymásról a hűséget, s a bonyodalmas válási procedúrát megelőzendő, össze sem házasodnak. Pedig az olyan férfi-nő kapcsolat, melyben a felek nem az örök hűségre törekszenek, kezdettől fogva kudarcra ítéltetett. A magyarázat egyszerű. Ha úgy indulok a házasságba, hogy szeretem Istent és parancsának engedelmeskedve nem akarok elválni, illetve szeretem a feleségemet, és nem akarok neki fájdalmat okozni azzal, hogy egyszer elhagyom, ha úgy tartja kedvem, akkor már az elején azon igyekszem, hogy szeretettel elhordozzam feleségem hibáit (mint ahogy ő is teszi az enyémmel), s ha van valami, amit mégsem tudok elviselni, akkor azért imádkozom, hogy vagy őt változtassa meg az Úr vagy engem, hogy el tudjam ezt hordozni. A problémákat mindketten igyekszünk megbeszélni az Úrral, majd szeretetben egymással is, így törekedve arra, hogy megoldást találjunk. Hűség hiányában a problémák megoldása is kétséges. Könnyebb ugyanis elmenekülni a gondok elől, mint megoldani őket. Aki a házasságban elképzelhetőnek tartja a válást, az nem törekszik megoldani a problémákat, nem igyekszik elhordani házastársa hibáit, hanem ultimátumot ad: vagy megváltozol vagy elválok. Aki válik, az nem megoldja a problémát, hanem elszalad előle. A hűség nem ismeri a meghátrálást, a hűtlenségnél viszont ez tálcán kínálgató lehetőség.

Legyünk hűségesek Istenünkhöz, akinek mindent köszönhetünk. Ő adott nekünk életet, hitet a szívünkbe, megtérést, és Ő adta értünk váltságul egyszülött Fiát, Jézus Krisztust. Isten hűséges. Elhívása megváltoztathatatlan és örök, akár Izrael népére, akár a megtértek seregére gondolok. Velünk kötött szövetségét az Úr nem bontja fel soha, hacsak mi el nem hagyjuk Őt. „Ha hitetlenkedünk, ő hű marad, ő magát meg nem tagadhatja” (2Tim 2,13). Hűséges volta miatt tehát mindig van lehetőségünk visszatérni Hozzá, míg csak élünk. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy hűtlenkedhetünk, mert az Úr teljes hűséget vár el tőlünk. Azt akarja, hogy egyedül Ő legyen az Istenünk (mint ahogy nincs is más Rajta kívül), és hogy ne legyünk bálványimádók. Ma talán kevésbé fenyeget a veszedelem, hogy egy bálványszobor előtt térdet hajtunk, mint az ókorban, de ma is lehetnek bálványaink, amik vallási értelemben ugyan nem bálványok, de számunkra mégis úgy funkcionálnak, amennyiben lekötik figyelmünket, időnket, energiánkat. Így bálvánnyá válhat életünkben a munka, a szolgálat, a család, a házastárs, a karrier, a sport, valamelyik együttes (akár hívő is!), a saját kényelmünk, a hasunk stb. Bálvány lehet szinte minden, ami első helyre kerül életünkben, kiszorítva onnan az Urat. „Légy hív mindhalálig” (Jel 2,10) – mondja az Úr Jézus mindannyiunknak. Előfordulhat, hogy valamikor a világ halállal fog fenyegetni hitünkért. Ha akkor hűtlenek leszünk, s elhagyjuk hitünket, lehet, hogy átmenetileg megnyerhetjük földi életünket, a mennyeit viszont, az örökkévalót elveszítjük. Jobb halálra szánni magunkat, hogy Istentől kapott becsesebb feltámadásban legyen részünk (Zsid 11,35). Legyen példa előttünk Sidrák, Misák és Abednegó esete, akik készek voltak meghalni is, de nem borultak le a bálványszobor előtt. „Íme, a mi Istenünk ... ki tud minket szabadítani az égő tüzes kemencéből. ... De ha nem tenné is ... mi a te isteneidnek nem szolgálunk és az arany állóképet, melyet felállítottál, nem imádjuk” (Dán 3,18). Istenhez való hűségük miatt bedobták ugyan őket az égő kemencébe, de az Úr velük volt, és sértetlenül hozta ki őket a tűzből, míg a férfiak, akik bedobták őket, meghaltak a kemence ajtaján kicsapó lángoktól. Mi pedig? Akár apró előnyökért is hajlandóak vagyunk alkalmazkodni a világhoz?!

Az Istennel való kapcsolatunknak olyan bensőségesnek és kizárólagosnak kell lennie, mint

egy házasságnak. A Biblia szerint a házasság mintegy látható kiábrázolása az Istennel összefűző kapcsolatunknak. Urunk talán pont azért teremtet minket férfivá és nővé, hogy házasságban élve megtanuljunk, majd a Vele való kapcsolatunkban kamatoztassuk a szeretetet és a hűséget. Az Úr azért órkodik olyan szigorúan a házasság tisztaságán, hiszen ha férjünkhöz, feleségünkhöz hűtlenek vagyunk, akkor hogyan tudunk hűségesek lenni Hozzá? Legyünk hűségesek gyülekezetünkhöz! A korszellem most az, hogy szaladgáljunk egyik gyülekezetből a másikba, hátha ott nagyobb áldás van. Sokszor, akik hívőknek gondolják magukat, „az egészséges tudományt el nem szenvedik, hanem a saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert vizket a fülük, és az igazságtól elfordítják a fülüket, de a meséhez odafordulnak” (2Tim 4,3–4). Addig mennek gyülekezetről gyülekezetre, míg olyan tanítókat nem találnak, akik kedvük szerint beszélnek. Ennek persze semmi köze az Isten Igéjének igazságához és a Mindenható akaratahoz.

A gyülekezet elhagyása kicsiben olyan, mint a házassági elválás. Ezért nem megengedhető, legfeljebb csak akkor, ha a többiek teljesen lehetetlenné tesznek és kiüldöznek a gyülekezetből. Ha az igazságot nem szívlelik, sőt annak hirdetése miatt kizárnak a gyülekezetből, akkor kénytelen vagyok eljönni onnan. Egyébként Isten emberének Isten népe között van a helye, mivel szolgálata és üzenete elsősorban nekik szól, vagy hallják vagy nem hallják. Jeremiás szavait nem fogadta meg a korabeli Izrael, a próféta mégis közöttük maradt, mert mondanivalója a zsidóknak szólt.

Ne az áldásokért járjunk a gyülekezetbe, hanem adni akarjunk a testvéreknek! Aki csak az áldásokért jár, könnyen otthagyja a gyülekezetét, ha úgy érzi, nem kap eleget. Aki viszont szolgálni akar a többieknek, az mindig megtalálja annak a módját, ha nem az istentisztelet hivatalos részében, akkor utána. Ne feledjük, nem az a szolgálat, amit az emberek annak tartanak, hanem amit az Úr.

Legyünk hűek Isten Igéjéhez, mint az egyetlen biztos ponthoz zavaros világunkban.

Igyekezzünk igeszerűen élni, nem törődve azzal, hogy másoknak ez tetszik-e vagy sem! Ne engedjük elsodortatni magunkat a tanítások bárminémű szelétől, hanem imádkozó szívvel, az Ige fényében vizsgáljuk meg a hívő könyvekben leírtakat vagy a szószékről elhangzottakat! Az utolsó ítéletben saját magunkért fogunk felelni, s nem lesz mentség az, hogy a *lelkipásztor félrevezetett!*

Az Istenhez való hűségünk az engedelmisségben nyilvánul meg, miként példaképünk, Megváltónk, az Úr Jézus Krisztus földi életében is. Ő magára vállalta az ember megváltásának feladatát, s miután emberré lett, tökéletesen hűséges és engedelmes volt mindhalálig. Hűségesen követte Atyja parancsait, ellenállva minden kísértésnek, mely igyekezett eltéríteni Őt küldetése teljesítésétől. Harmincéves koráig engedelmesen hallgatott, s amikor megkapta a parancsot, azonnal hozzálátott munkájához, sohasem keresve a *gazdagságot, a hatalmat és a dicsőséget*, melyek oly fontosak az emberek szemében. Nem engedett a kísértésnek, amikor a Sátán a világ országait akarta Neki adni, ha hűtlen lesz Istenhez, és az ördögöt imádja. Győztesen került ki az utolsó kísértésből, amikor arra biztatták, hogy szálljon le a keresztről, és ezzel mutassa meg hatalmát. Mindvégig tartotta magát ahhoz, hogy „az embernek Fia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon és adja az ... életét váltságul sokakért” (Mt 20,28). Engedelmisségben megmutatott hűségével a világ megváltója lett, akit az Atya feltámasztott a halálból, s aki ezután Isten jobbján foglalt helyet a mennyben. Ha Krisztus nem lett volna hűséges, most nem lenne miről beszélnünk. Így viszont a megváltottai vagyunk, akik a Szentlélektől vezetettve önként járunk hűséggel az Úr útján.

BIZONYSÁGUL

Gyermekemlék • (T. J.)

Bizonyságtételemet a Jézus Krisztus jótéteményéről szóló igéhez kapcsolom, amely karácsony közeledtével gyakran eszembe jutott.

„...gazdag lévén, szegénnyé lett érettetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok” (2Kor 8,9).

Nem tudom, mit jelent gazdagnak szegénnyé lenni, nem ismerem tapasztalatból. Azt még kevésbé ismerem, mit jelent mennyei gazdagsággal bírni, s e gazdagságból koldus szegénnyé válni. Egyszerű körülmények között nőttem fel. Nem dúskáltam földi javakban, de mindazt megkaptam, ami az élethez nélkülözhetetlen volt.

Egyszer, még gyerekkoromban, valamilyen jeles alkalom – talán húsvét vagy születésnap – okán ajándékot szerettem volna venni egyik nővéremnek, azonban nem volt pénzem. Nem azért, mert túlkölteztem, hanem mert nem volt miből takarékoskodnom. Tízórait otthonról vittem az iskolába, zsebpénzre pedig nem tellett. Nagyon elszomorodtam. Szomorúságomban a szüleimtől tanult megoldáshoz folyamodtam: imádkoztam. Fogalmam sem volt, hogyan jutok pénzhez, ezért hát csodára vártam. A csoda az *ölembé hullott* – roppant egyszerűen, nem látványosan történt. Apukám épp akkor jött haza szanatóriumból, s számomra érthetetlen módon, anélkül, hogy kértem volna, a maradék forintjaiból adott egy keveset: éppen annyit, amennyiből tudtam ajándékot vásárolni. Szívemet öröm és hála töltötte el az Úr iránt. A megoldás mennyire kézenfekvő... így utólag. *Ó, bár hinni tudnánk mindig, nemcsak utólag, hogy Istennél kézenfekvő a megoldás!*

Néhány évvel később, amikor már nagybacska lettem, ismét közeledett egy különleges ünnep, a karácsony. A készülődés néhány hete számomra mindig romantikusnak tűnt. Ilyenkor valami titokzatosság övezte a családot. Mindenki megpróbált meglepetést szerezni, ha mást nem, legalább valami apróságot vásárolni, s ünnepig a szekrény mélyére rejteni. Miután a nővéreim munkába álltak és dolgoztak, nekik inkább futotta egy-egy ajándékra. Nekem, nincstelen diáknak, annál kevésbé. Karácsonyra nem volt egy vasam sem. Azt azonban nem tartottam járható útnak, hogy azoktól kérjek rávalót, akiket meg akartam ajándékozni. Most is szomorú lettem, és újra valami csodás megoldásra vártam. Nem csalódtam, jött is a megoldás. Ezúttal nem az *ölembé hullott*, hanem a *kezembe adatott*. Jól tudtam ásní, bőven nyílt alkalmam elsajátítani, mivel apukám betegsége miatt anyukámnak rendszeresen kellett segítenem a kertművelésben.

Nos, az egyik barátom, ismeretségben lévén a közelükben lakó Beliczai kertésszel, beajánlott neki. Így némi protekcióval elszegődtem „napszámosnak” Békés akkor egyik legnevesebb kertészetéhez. A főnök fogadott. Megtette ajánlatát: száz négyzetméterért ennyit és ennyit fizet minőségi munkáért. Az ajánlatot elfogadtam. Bár meglehetősen gazos terület jutott, sikerült szépen, egyenletesen beforgatnom a földet. Az egész napos kemény munkában jól elfáradtam.

Estefelé ismét kijött a kertész – munkásruhába öltözött öregúr –, aki előbb tekintetével végigpásztázta a frissen ásott földet, majd öles léptekkel széltében-hosszában lemérte, pár pillanatig kalkulált magában, és fizetett. Megelégedéssel fogadta a munkámat, én pedig az érte járó pénzt. Ebből lett ajándék. Örültem, hogy én is örömet szerezhettem.

Szép gyerekkorom volt, mert Isten gondviselését tapasztalhattam közvetve a család által s közvetlenül is. Istennek „nem csak nagyokért mozdul meg a karja, kicsinyekért is! Ugye érted is, ugye érettem is, ha úgy akarja?” (Túrmezei E.).

De jó volna felismernünk, elfogadnunk az Úrtól érkező választ, elmozdíthatatlannak tűnő gondhegyek előtt állva: akár ölünkbe hullik a megoldás, akár (ásónyélként) kezünkbe adatik az!

Elsőéves bibliaiskolásaink bizonyágai

Örömkönnny csillagok • Deák Julianna Dorca, Szatmárnémeti

1978. november 30-án születtem Szatmárnémetiben, keresztény családban. Az Úrtól kértek szüleim. A két lánytestvérem megszületése után édesanyámnak nem lehetett több gyermeke. 16 éven át imádkoztak, mire megszülettem én, és utánam két év múlva még egy leánytestvérem is.

Én háromszor határoztam el, hogy megtérek, de csak a harmadikra döntöttem igazán. Szüleim nagyon örültek, de én még jobban, mert megtapasztalhattam Isten igazi szeretetét.

Egy vasárnap reggel úrvacsora osztás előtt szokás szerint a lelkipásztor elkezdett prédikálni, és mikor Jézus szenvedéseiről beszélt, vállamon éreztem bűnöm terhét, ez olyan rossz volt, hogy azt mondtam: „Miért hordjam én a bűnömet, mikor Jézus már rég meghalt a Golgotán és felszabadított engem bűneim alól? Miért nem szolgálom, hiszen olyan nagy az az áldozat, amit értem hozott?” Áadtam magam teljesen Istennek. A legközelebbi alkalommal bemerítkeztem. Ez 1996. június 3-án volt. Ez volt életem legboldogabb napja. Délelőtt iskolába kellett mennem, délután pedig bemerítkeztem. Egész nap olyan boldog voltam, alig vártam, hogy ott legyek az imaházban. Mikor a vízből kijöttem, megpillantottam szüleimet, örömkönnny csillogott a szemükben, az enyémben is természetesen, de nem azért, mert láttam szüleim örömét, hanem mert a szívem csordultig volt Isten szeretetével, és akkor tudtam fölfogni igazán, hogy ez milyen csodálatos dolog. Ez volt a legszebb és legokosabb dolog, amit csináltam egész életemben. A keresztség után jöttek a problémák, vagyis a tűzkeresztség. Nagyon nehéz volt, és ekkor üzenetet kaptam egy prófétán keresztül, ami nagyon megerősített: „Kiválasztottalak, mindent megadok neked, áldásom rajtad lesz, csak tartsd meg az ígét, és szíved parancsolataimat őrizze.” Ez nagyon igaz, mert eddig mindent, amit kértem Istentől, megkaptam. Föltámasztotta édesanyámat, mikor az orvosok már lemondtak róla, meghallgatta imám. Nagyon sokszor, mikor úgy érzem, hogy nincs senkim, Ő ott van, és azt mondja: Dorca, én soha el nem hagylak, én mindig veled vagyok.

Hálát adok az Úrnak mindenért, tudom, hogy soha nem hagy el, természetesen, ha én sem hagyom el Őt!

Az Úr velem • Jakab Balázs, Dudar

1978. szeptember 27-én születtem Zircen. Édesapám Jakab Károly, kőműves, ő gondoskodik családunk megélhetéséről. Anyukám, Nagy Julianna otthon vigyáz gyermekeinek Istenben való növekedésére. Tanítja gyermekeit az Igére és imádkozásra, Isten szeretetére. Keresztény családban nőttem fel. Hálás vagyok, hogy nagyszüleim is elfogadták Isten kegyelmét, és ilyen családba szülehettem bele. Már kisgyermekkoromtól járok gyülekezetbe, s egy átlagos hívő családban felnőtt gyermek életét éltem. Mentés voltam mindenféle kirívó rossz cselekedettől, ezt is családomnak, szüleim Isten félelmében való nevelésének köszönhettem. De nem volt jó az életem! Nem volt igazi, valami hiányzott. Megtérésem előtt nem volt bennem igazi öröm és boldogság. A pillanatnyi örömök viszont nem adtak meg nekem, mert saját erőből a nevelésre, törvénykezésre alapozva próbáltam jó lenni. Valahogy úgy éreztem, hogy a középúton vagyok, igazából egyik oldalhoz sem tartozom, bár tudtam, hogy ilyen nem létezik. Én tartozni akartam valahová, ezért elérkezett életemben is az idő 1990-ben, amikor döntést kellett hoznom: igazi, egész életemre szóló döntést. Jézus mellett foglaltam állást, s nem bántam meg azóta sem. Nagyon jó dolog az Úrral jární. A legcsodálatosabb dolog a világon. Örülök, hogy Isten a Bibliai Főiskolára hívott el, és itt végzi bennem munkáját tovább, folyamatosan. Most itt szeretném megállni a helyem, és tudom, az Úr velem, ki lehet hát ellenem!

Megtérésem története • Süveges Emil

Süveges Emilnek hívnak. Mezőberényben születtem, hívő szülők harmadik gyermekeként. Én is jártam a gyülekezetbe, vasárnapi iskolába a szüleimmel. Láttam és tapasztaltam, hogy

milyen boldog családi életet éltek, mert az Úr velük volt. Édesapám fiatalon eltávozott, a mennybe költözött. Az általános iskola után szakmunkásképzőbe jártam Békésre. Kőműves tanuló voltam. Ekkor kezdtem el iszogatni, pedig korábban még a sör szagát is utáltam. Az iskola elvégzése után már elég keményen benne voltam az alkoholizálásban és a cigarettázásban.

Jöttek a sorozatos problémák, a kocsmázás, a verekedések, a billiárdozás, kártyázás. A Sátán nagyon tombolt bennem. Sorozatosan betörtem kocsmákba, pedig egész nap ott szórakoztam. A mindennapos részegség közben egy nap, amikor teljesen józan voltam, egy álmot kaptam. Azt álmodtam, hogy megtértem, és egy nagy stadionban több ezer ember előtt bizonyítást tettem, és sokan megtértek. Ezután folyamatosan ittam. A Sátán mindent megtett azért, hogy megkaparintson magának, hogy elvegye az életemet. Egy nap elloptam egy autót, és vezetés közben az ital hatása alatt elaludtam. Nagy sebességgel két fának csapódtam. Karcolás nélkül megúsztam. Az Úr megőrizte és megtartotta életemet. A másik eset egy építkezésen történt. Leestem a falról. Egy ajtó fölötti áthidaló megmozdult, de szerencsére nem esett rám. Itt is megőrizte az Úr. Most tudom csak igazán megérteni, hogy miért őrizte meg az Úr. Azért, hogy személyes megváltómnak fogadjam el Őt. Legyőzte a Sátánt hatalmát. Halleluja! Az álmot is azért kaptam, hogy amerre járok, dicsérjem az Urat és bizonyítást tegyek. A testvérek imája nem hullt a porba. A zirci gyülekezetben tértem meg, és 1998. január 3-án Csetényben merítkeztem be. Azóta a családi életem is rendbe jött. Nem kell az ital, a cigaretta, a kábítószer és semmi ördögi dolog. Azóta boldog vagyok, mert Jézus a szívemben él. Az Élő Vízen keresztül szeretnék köszönetet mondani a péceli gyülekezet és vérszerinti testvéreim imatámogatásáért. Köszöntöm az ózdi Burai, Köhler, Kiss, Kuna családot. Az Úr gazdag áldását kívánom rájuk és a gyülekezetre, és a mezőberényi gyülekezet minden egyes tagjára.

Öröm van a szívemben, Jézus vére tisztára mosta, Ő értem is meghalt, feltámadt és él!

KÖRKÉP

Újra Erdélyben • *Bernhardt Gyula*

Amikor az ember olyan helyen jár, ahol igazi testvérekkel találkozik, mindig úgy érzi, hogy szívének egy részét otthagyja. Így jártam én is, amikor 1997. május első hetében Erdélyben Maros-Ludason és Marosvásárhelyen voltam. Felejthetetlen napokat, késő éjszakába nyúló istentiszteletet töltöttünk együtt az Úr előtt, énekelve, ígét hallgatva és imádkozva.

Többszöri kérésnek engedve az év végén Isten lehetővé tette számomra, hogy a karácsony előtti héten újra eljuthattam a két fenti helyre, sőt a Cegőtelke nevű festői környezetben levő kisközségben élő testvéreim buzgó gyülekezetébe is.

A legtöbb alkalommal tolmács nélkül hirdethettem Isten szavát. Májusi első látogatásom óta a román ajkú testvérek Maros-Ludason is belátták, hogy semmi baj nem származik abból, ha a hét egyik napján a gyülekezetben magyar nyelvű istentisztelet van. A testvéri szeretet mindent képes áthidalni. Több helyen az ilyen törekvés szakadáshoz vezetett, de a Maros-ludasi testvérek tudtak győzedelmeskedni a nacionalista szemlélet felett. Dicsőség érte Istennek. Májusban úrvacsorán is részt vettem. A ludasi vezető testvérek kértek, hogy én is segítsek a szent jegyek kiosztásában. Igen ám, de az ottani szokás szerint utána lábmosás következett. Nálunk idehaza, és a világ számtalan helyén ezt nem így gyakoroljuk. Meglepődésem csak pillanatokig tartott. Részt vehettem életem első ilyen alkalmán, így is a testvéri egységet ápolva. Hazajövet magammal hoztam a Maros-Ludason élő iskolai tanár testvérem, Székely Károly igei fejtegetéseit. Kívánom, hogy legyen világosságunkra és tanulságunkra.

{k1998105}

Csomagoltunk

%1997 őszén a csillebérci lelkimunkás szemináriumon hallottuk a felhívást, hogy a Hajnalcsillag Alapítvány közreműködésével karácsonyi csomagosztó evangélizációkat szervezhetünk. A jelentkező gyülekezetek mindegyike az általa kért számban kapott csomagokat. Az akció célja nem saját gyermekeink ajándékozása volt. Rászoruló gyermekeknek szereztünk örömet, és így juttathattuk el az evangéliumot gyermekekhez, családokhoz. A vállalkozó gyülekezeteknek ez a lehetőség sok fáradságot, de rendkívüli örömeket is jelentett. Beszámolóiból közlünk részleteket:

Tápiószentmárton • Balogh Sándor

A település talán Pest megye egyik legelmaradottabb faluja, s ez meglátszik a helyi gyermekvilágon is...

Mindeddig elzárkózott az iskola mindenféle egyházi megmozdulástól, most azonban ezek a csomagok megnyitották az igazgatónő szívét. Több mint 170 csomag szétszétadására volt lehetőségünk 90 perces műsor keretében.

A falu közvéleményének megnyerésére meghívtuk az evangélikusok fiatal lelkészét, aki vállalta az ifjúsági énekek tanítását. Nem merev ünnepséget szerveztünk, hanem eleven, kreatív programot találtunk ki.

Az első program játékos csoportalakítás volt. Tízféle színű cukorkákból húztak egyet a gyerekek, és mindenki megkereste az azonos színű cukros társát. A kialakult csoportok ezután egy szív alakra írt „titkos” karácsonyi szót fejtettek meg, és valamennyien ráírták a nevüket a szívre.

Majd karácsonyi énekeket tanítottunk a gyerekeknek és meghallgattuk a karácsonyi történetet, aminek az volt az érdekessége, hogy külön-külön kellett a gyerekeknek a szereplőket behívni. (Ez jó nagy hanggal történt!) A szereplők a narrátor kérdéseire válaszolva beszéltek Jézusról. Készítettünk együtt ajándékot. Színes könyvjelzőknek való lapokat osztottunk szét, és sok-sok igés matricát, melyeket a gyerekek ráragasztottak a lapra, és ráírták a karácsonyi szavukat is. Elmondtuk, hogy ezeket anyunak, apunak vagy a nagyszülőknek ajándékozhatják oda. Gyönyörű meghívóval érkeztek a gyerekek, amelyeket akkor kellett elővenni és leadni, amikor a csomagokért jöttek. Nagy volt a lelkesedés és az öröm. Néhány szülő visszajött megköszönni a műsort és mindazt, amit a gyermekéért tettünk. Másnap találkoztam az iskola igazgatójával, aki elismerését fejezte ki, és teljes szívből gratulált.

A helyi kábeltelevízió felvételt készített az alkalomról, melyet több napon át megismételve vetítettek. A falu fotósa önként felajánlotta, hogy elkészíti számunkra a szükséges felvételeket. Soha nem tapasztalt áldásokat éltünk át Tápiószentmártonban a gyermekek között. Mindezekért az Úrnak adjuk a dicsőséget.

Ha nem lettek volna a külföldi családok, akik a csomagokat küldték, és ha nem lett volna a Hajnalcsillag Misszió szolgáló csoportja – mi aligha tehettük volna mindezeket!

{k1998106}

Tápiószentmártonban a gyermekek között

Gyömrő • Kiss Brigitta és Szemők Tímea

Három helyszínen, három időpontban 170 csomagot adtak tovább:

- December 20-án egy iskola tornatermében a tanárokkal közösen kiválasztott gyermekek részére.
- December 24-én délelőtt az internátusban karácsonyra is benntartott gyermekek részére.
- December 25-én a gyülekezetbe meghívott gyermekek részére.

A program mindenütt érdekes volt: játszottunk a gyermekekkel – minden gyermeket megmozgattunk, Jézusról szóló éneket tanítottunk velük. Jelenetben előadtuk a karácsonyi

történetet, majd bibliai történeten keresztül mondtuk el az örömhírt.

Egy meghatódott édesapa véleménye: „Soha életemben nem voltam ilyen alkalmon. Az összes szülő nevében nagyon köszönöm, amit a gyerekek részére nyújtottak, az elfogadó szeretetet és az ajándékokat is.”

Az iskola igazgatónője segítette a munkánkat, és nagyon pozitív hozzáállást tanúsított.
{k1998107}

Karácsonyi történet Gyömrőn

Filadelfia gyülekezet Bp. • Monos Mihály

December 21-én vasárnap du. 3 órakor tartottuk a karácsonyi ünnepélyt. Az alkalmon várakozásainknak megfelelően kb. 170 gyermek vett részt. Többségük természetesen szülőkkel, nagyszülőkkel. A több mint egyórás, színvonalas gyermekműsor után a „fénypont” az ajándékok kiosztása volt. Nehéz leírni, megfogalmazni a gyermekek őszinte örömét. Talán csak annyit, úgy éreztük, hogy ez a karácsonyunk áldott volt, mert ennyi örömet sikerült szerezni...

A többi ajándékot egy nevelőintézetbe juttattuk el, ahonnan a gyerekek nem tudtak eljönni az alkalomra.

Soproni gyülekezet • Földi Tünde – gyermekmisszió-vezető

A meghívott gyermekeket a Polgármesteri Hivatal Szociális Osztálya segítségével és a gyülekezet vonzáskörébe eső családokból választottuk ki. A rendezvényen jelen volt a városi tévé, melynek felvételei még aznap adásba kerültek.

A Hajnalcsillag Alapítvány által eljuttatott csomagok kiosztására 1997. december 22-én ünnepség keretében került sor, amit a városháza dísztermében tartottunk meg a polgármester segítségével. Jó volt megtapasztalni a város vezetőinek pozitív hozzáállását és segítőkészségét.

Mezőcsokonya • Óváriné Páli Márta

Bensőséges karácsonyi ünnepségen osztottuk szét a csomagokat.

Az alsótagozatos gyermekeket elkísérték szüleik, tanítóik és jelen volt a polgármester is. Tudomásunk szerint voltak a gyerekek között olyanok, akik ezen a csomagon kívül nem vagy alig kaptak valami ajándékot karácsonyra.

Egy konkrét esetet szeretnék leírni. Részt vett az ünnepségen egy háromgyermekes család is, akik néhány éve még rendszeresen látogatták a gyülekezeti alkalmakat. Az édesanya elmondta, hogy a kisebbik fiának cumisüvegre lett volna szüksége, amit meg is rendeltek a gyógyszertárban. Amikor aztán megérkezett; az édesanya biciklire ült, hogy elmenjen érte. De a gyógyszertárhoz érve továbbhaladt, mert arra gondolt, hogy a pénzre, amit kifizetne, nagy szükségük van. A középső fiú ügyesen rajzol Karácsony előtt kérte a szüleit, ha mégis maradna egy kevés pénzük, vegyenek filctollakat neki. De erre sem került sor. Miután az ünnepségen kibontották a csomagokat, nagy örömmel vették ki az egyikből – többek között – a cumisüveget, a másiból pedig a filceket. Akkor az édesanya elmondta a fiainak, hogy Isten így gondoskodott róluk, és örültek ennek.

A fennmaradó 80 darab csomagot dec. 22-én és 23-án hordtuk szét néhány testvérrel a faluban. A védőnő és az óvónők által javasolt családokhoz vittük el az ajándékot.

{k1998108}

Jelenet Mezőcsokonyán

**Hogyan lehetsz misszionárius? • Michael Pocack, fordította: ifj.
Kovács Béla**

%Ezt a kérdést nem mindig könnyű megválaszolni, mert az érdeklődők sokfajta kiindulási helyzetben lehetnek. Például, amikor valaki eltévedt egy nagy városban, és felhívja a barátját, hogy segítsen, az első, amit az kérdez: Hol is vagy most? Ugyanez az elv, amikor valaki misszionárius akar lenni. Nehéz olyan általános érvényű választ adni, ami megfelel mindenki helyzetének és tapasztalatának. Ezt előrebojcsátva és vállalva a túlzott egyszerűsítés kockázatát, adok néhány tanácsot azoknak, akik érdeklődnek a tengeren túli misszió iránt.

Légy biztos abban, hogy kapcsolatban vagy Istennel!

Ez alapvető feltétel. Már John Wesley is feltette magának a kérdést észak-amerikai missziója előtt, amikor még nem is volt biztos megtérésében. Az első időszakban nagy belső küzdelmei voltak, de hála Istennek megváltása tökéletes volt. Neked is szükséged van személyes kapcsolatra Krisztussal, amit a mindennapi imádkozás és a Biblia tanulmányozása alakít. Fejleszd lelki életed, hogy Isten használhassa feltétel nélküli engedelmisségedet! (Olvasd el Jn 7,17-et és szövegkörnyezetét!) Az Isten akaratának cselekvésére való készség a kulcs, hogy azt a későbbiekben felismerjük.

Légy kapcsolatban Isten népével!

Isten nemcsak személy szerint foglalkozik népével, hanem egyenként is. Ezért nem hanyagolhatjuk el az egymással való közösség gyakorlását a tanításban, dicsőítésben, növekedésben és Isten akaratának keresésében. Ilyen volt az a helyzet, amikor Isten megmutatta a gyülekezetnek, hogy Pált és Barnabást első missziós útjukra akarja indítani (ApCs 13.). A misszió elsődlegesen emberek megnyerését jelenti Isten családja számára az evangélizáció és a tanítvánnyá tétel által. Ezért szükséges, hogy szoros kapcsolatban légy a helyi gyülekezettel attól kezdve, hogy az első gondolat megszületett benned a missziós szolgálatról. Beszélj erről pásztoroddal! Ő és a missziós társaságok irodái segítenek neked. A missziós társaságok ugyanis a gyülekezet ajánlását fogják kérni, ez szolgálatod előfeltétele.

Kezdj el bizonyosságot tenni most!

A missziós munka, különböző tevékenységeket foglal magában, például: egészségügyi ismeretek, rádióadások, fordítás, táborszervezés, adminisztratív munkák, könyvelés, de a szolgálat alapja a Krisztusról való személyes bizonyoságtétel. Mindegyik missziós tevékenység azon alapul, hogy hitünket megosszuk másokkal. Az apostolok egyik alkalommal azt mondták üldözőiknek: nem tehetjük, hogy ne beszéljünk azokról a dolgokról, amelyeket láttunk és hallottunk (ApCs 4,20), és ez az, amit mindig a Szentlélek kiáradása követ (ApCs 4,29.31).

Készülj fel a feladatra alaposan!

Már beszéltünk arról, hogy lelki életedet és szolgálatodat egyaránt fejlesztened kell – személy szerint és a Krisztus testének tagjaként is. Szükséged van jó felkészülésre. Gondold el, hogy a „lelkek doktora” leszel. Az orvosok, pilóták, mérnökök, mind alapos oktatást kapnak, mert emberek élete múlik rajtuk. A te képzésed az emberek örökéletét határozza meg! A széles alpműveltség jó segítséget jelent, de szükséged lesz alapos bibliai és teológiai képzésre is. A legtöbb missziós terület többéves bibliai és teológiai ismeretet igényel.

Ha jelenleg világi képzésben veszel részt, annak befejezése után iratkozz be bibliai főiskolára. Ha középiskolás vagy, gondold meg, hogy bibliai főiskolára jelentkezé-e, ott ugyanis alapvető ismereteket szerezhetsz Isten Igéjéről. Az oktatási programok változatosak, a legtöbb missziós iroda segítséget tud nyújtani, hogy a neked legjobban megfelelő képzést választhasd, attól függően, milyen ismeretekkel rendelkezel, és mit szeretnél a tengeren túlon csinálni.

Légy kész változtatásokra menet közben!

Előfordulhat, hogy a felkészülés időszakában letérsz a vágányról. Egy úrhajónak is előre

meghatározott célja és pályája van. Ha csak néhány foknyira eltér a pályájától, többezer mérföldnyire kerülhet céljától. Ha már benne vagy a képzésben, menj el egyik nyáron egy missziós társasághoz megnézni, mi is az a misszió. Így jobban el tudod majd képzelni, mire vállalkozol. Kipróbálhatod képességeidet, és értékelheted felkészülésedet a gyakorlat tükrében. Egy ilyen nyári „kiruccanás”, ami önmagában is jó szolgálat, általában 8–10 hétig tart. A költséget általában az érintett gyülekezetek és támogatóik állják.

Keressd a megfelelő missziós társaságot!

Lehet, hogy már részt vettél ilyen nyári missziós programon, ami segít neked vagy segíteni fog, ha megismerd az illető missziós társaságot. Bizonyára a pásztor is segítségedre lesz, hogy többet tudj meg programjaikról. A legtöbb felekezetnek nincs minden országban szolgálati területe, és lehet, hogy nem működnek ott, ahova Isten téged vezet. Ebben az esetben felkereshetsz egy felekezetközi társaságot, amelynek jó kapcsolatai vannak más, egészséges tanítást hirdető egyházakkal. Így megismerheted azokat az országokat, amelyek megnyílnak előtted. A legtöbb keresztény iskolának és sok gyülekezetnek megvan a Missziós kézikönyv című kiadványa (az USA-ban Mission Handbook Edward Daylon, MARC kiadó). Ebben megtalálhatod az összes amerikai működtetésű missziós társaságot, és sok hasznos információra is szert tehetsz. Pásztorod vagy a gyülekezeted missziós bizottsága jó tanácsokkal szolgálhat, hogyan lépj érintkezésbe ezekkel a társaságokkal.

Jelentkezz a missziós társaságnál!

A missziómunkában való elhelyezkedésed kezdeti szakaszában több társasághoz is nyújts be előzetes kérelmet. Ők meg tudják mondani, hogy megfelelő vagy-e számukra. Imádságos szívvel tedd mindezt, és légy benne biztos, hogy ezek a társaságok személy szerint is imádkoznak érted, míg eldöntik, mi legyen veled. Ne feledd, hogy ezek az előzetes ismerkedések nem akadályozhatnak abban, hogy végigcsináld, amit elhatároztál! De ha már biztos vagy az illető társaságban, add be a hivatalos csatlakozási kérelmet. Ennek elbírálása hosszabb időt vesz igénybe és összetettebb. Lehet, hogy még mindig nem tudod, melyik országba fogsz menni, de biztosan azok közül egybe, ahol már működik misszió. Két-három hónapot is igénybe vehet ez az eljárás. Amíg ez megtörténik, téged már misszionárius jelöltnek tekintenek.

Vegyél részt a felkészítő tanfolyamon!

Különböző tanfolyamok foglalkoznak a misszió mélyebb megismerésével. Lehetnek kéthetesek, de eltarthatnak akár hat hétig is. Közben egészen közelről megismerkedsz működő misszionáriusokkal és más jelöltekkel is. Ez izgalmas, ugyanakkor sűrített program egymás jobb megismerésére. Általában ez az utolsó lépés mielőtt tagjai közé fogad a missziós társaság. Innentől fogva már biztosan tudod, jól választottad-e meg azt a társaságot, akikkel dolgozni szeretnél.

Szerezz tapasztalatot otthon!

Ha még eddig nem szolgáltál valamely missziós területen teljes idejű munkásként legalább egy évig, a legtöbb társaságnál meg fognak kérni erre. Különösen akkor, ha a tengerentúlon evangélizációval, tanítással, gyülekezet alapítással vagy vezetők képzésével kívánsz foglalkozni. Az a cél: lásd, hogyan boldogulsz ezekben itthon, mielőtt a tengerentúlon csinálnád. Az egyéves tapasztalatszerzés jó alkalom bizonyos készségek kifejlesztésére. Lehet, hogy eddig ezekkel nem rendelkezted.

Megerősítheted a tudatot magadban, hogy Isten tud téged használni. Előfordul, hogy saját gyülekezetedben végzed ezt a szolgálatot, de lehet, hogy a missziós iroda jelöl ki számodra új területet.

Tedd közzé szolgálatodat!

Ezt gyakran deputációnak is mondják. A misszionáriusok többségét ugyanis Isten népe anyagilag önkéntes alapon támogatja. Ez csodálatos megnyilvánulása a bizalomnak. Isten biztosítja az Ő népét, hogy anyagiakban is gondot visel róluk, és ők is képesek lesznek az evangélium munkásainak támogatására (Fil 4,10–14).

A deputáció során elmondhatod a gyülekezetekben: mit hiszel, Isten mit fog tenni általad. Ha ők is azonosulnak azzal a meggyőződéssel, amit Isten neked adott, akkor támogatnak és rendszeresen imádkoznak érted, hogy szolgálhass a tengerentúlon. A deputáció nem kéregetés, nem is a testvériség lehengerlése, hanem ragyogó alkalom a szolgálatra, aminek során munkánk terhet megosztjuk más keresztényekkel. Nem kell kérned a pénzt, Isten Szentleke majd vezeti őket, hogy mit tegyenek érted, cserébe azokért az áldásokért, amiket tőled kapnak.

Bemerítkezési istentisztelet a soproni gyülekezetben • Horváth Edit

Immár a harmadik alkalommal történt az 1996 nyarán alakult gyülekezetben, hogy Jézus Krisztust elfogadva, hitük mellett tanúbizonyságot téve, új testvérekkel gyarapodott a közösség.

A bemerítés szolgálatát Nyeste Ferenc lelkipásztor végezte.

Halász Edina, Károlyi Vilmosné, Ludvig Jánosné és Orosz Józsefné – betöltve a bibliai igazságot – bemerítkeztek a soproni uszoda medencéjében.

Nagy öröm volt számukra, hogy családtagjaik is jelen voltak az eseményen.

A meghitt testvéri légkörben az ő szívüket is megérintette a Szentlélek.

A különleges alkalomból a neuekircheni szabadkeresztény gyülekezet lelkipásztora, *Oscar Kaufmann* prédikált. Az osztrák testvérgyülekezetből hozott magával hat testvért.

A lelkipásztor a 2Kor 6,11–13. verse alapján Istenünk atyai szívéről beszélt, amely elég tágas ahhoz, hogy minden Őhöz közeledni akaró embert magához öleljen. Így kell a testvéreknek egymás felé a szívüket kitérni, és félretenni az ömberi természetből adódó akadályokat. Mert mit is jelent az ige? „Szeresd felebarátodat, mint magadat.” Azt jelenti, hogy azt a mércét kell alkalmaznunk másokra, amelyet magunkkal szemben használunk. Hiszen az ember oly gyakran elnéző önmagával, de másokban meglátja, megítéli a legapróbb hibát is. Meg kell hát fordítanunk a szemléletünket. A szigorú mércét, amelyet felebarátainknak felállítottunk, magunkra kell alkalmaznunk, és megbocsátó szeretettel fordulnunk hozzájuk.

Mínderre azonban a magunk erejéből képtelenek vagyunk. Imában kérhetjük az Urat, hogy szívünket formálja át, tegye nyitottá és szeretettel teljessé.

Így válhat a gyülekezet Krisztus élő testévé, meleg otthonná, amely a kívülállókat magához vonzza és belülvalókká teszi.

{k1998109}

VILÁGABLAK

Levél Hong Kongból • Mai Fen

Soha nem felejttem el első kínai látogatásomat. Annyira különböztek Hong Kong-i ismerőseimtől azok, akikkel ott találkoztam. Azok a kínai keresztények valóban lobogtak Krisztusért.

Tél volt, mikor először ellátogattam egy házi istentiszteletre. Hajnali négy órakor érkeztünk, farkasordító hidegben. Ahogy közeledtünk a hóban és hidegben, már messziről hallottam az

énekszót és imádságot. Megkezdődött a hajnali imaóra. Beléptünk. A picike házban majdnem kétszáz ember volt összezsúfolódva. Köszöntöttek bennünket. Elképedtem. A jelenlévők közül legtöbben huszonévesek voltak. Sokan közülük lelkészek, mindegyikük több házi istentisztelet vezetője. Voltak azonban idősebb keresztények is. Egy nagyon öreg férfi osztotta meg velünk börtönévei élményeit, melyet hitéért szenvedett el. Elmesélte, hogyan gyógyultak meg a betegek, hogyan változott meg csodálatos módon számos rabtársának az élete. Az örök közül is sokan megtértek. Aztán térdre ereszkedett előttünk, és arra kért minket, hogy imádkozzunk érte. Megdöbbsentem. Milyen alázatról tett bizonyosságot ez az idős ember, aki valaha húsz-harmincezer keresztény lelki vezetője volt! Hol állok én attól, hogy érte imádkozzam! Neki kellene imádkoznia értem. Ez az esemény megváltoztatta az életemet. Olyan szegények voltak ezek az emberek! Anyagi értelemben semmijük sem volt, mégis gazdagnak mondhatták magukat, mert bővültek Isten szeretetében...

Kínában a keresztények magas árat fizetnek az Úr szolgálataért. Ismerek olyan igehirdetőt, aki immár két éve nem térhetett haza családjához, mert a rendőrség üldözi. Nagyon hiányzik a felesége és a kislánya. Az egyre nagyobb méretet öltő üldözések számos keresztényt kényszerítettek az ország elhagyására, és vannak, akik többé nem térnek vissza. A kormány ellenőrzése alatt akar tartani minden házi gyülekezetet. A nehézségek ellenére az egyik ilyen üldözött csoport mégis így imádkozik: „Uram, ne szüntesd meg az üldözést, amíg nem vagyunk készen! Használd fel ezt a szenvedést hitben való megtartásunkra!”

Hong Kongban mi is próbálunk felkészülni az üldözésre. Hála Istennek, van kitől tanulunk: kínai testvéreink példát mutatnak a helytállásban.

Kínában

Kína a kommunizmus egyik utolsó fellegvára, amelyet most is ateista, keresztényellenes rendszer igazgat. A kínai vezetők szerint a nép vallásszabadságban él. Kétféle egyházi mozgalom különíthető el: a hivatalos, állam által bejegyzett Three Self Church és az illegális házi gyülekezetek. Az idetartozó keresztények milliói azonban azt állítják, hogy a kormány által hirdetett vallásszabadság hazugság. A valóságban számos keresztény szenved a hite miatt: mert Jézus Krisztust fontosabbnak tartja a rendszer iránti hűségénél és a kommunista pártnak való engedelmességénél. 1996-ban a kormány a biztonsági rendőrség segítségével megtorló hadjáratot indított a hivatalosan be nem jegyzett házi istentiszteleti központok ellen „megleckéztetés” céljából. Rajtaütésszerűen támadták meg, rombolták le vagy gyújtották fel őket. Számos keresztényt, akik továbbra is vállalták az igehirdetést, letartóztattak, bebörtönöztek és megkínóztak vagy meggyilkoltak. A Szentírást osztogatókat pedig elhurcolták, bántalmazták.

Ennek ellenére az illegális egyház tovább gyarapszik. A kínai keresztények száma becslések szerint 50 milliótól 100 millióig terjedhet.

Észak-Korea

Észak-Koreában az egyre súlyosbodó élelemhiány arra kényszerítette a kormányt, hogy megnyissa déli határát az élelmiszersegélyek számára. A dél-koreai határ, amely 1953 óta zárva volt, áprilisban nyílt meg újra, és 1609 tonna krumplit engedett be az országba. A Vöröskereszt hivatalos szóvivői arra figyelmeztetnek, hogy Észak-Korea 22 milliós lakosságára júniusra teljes éhínség vár. Egy keresztény segélyszervezet munkatársa így nyilatkozott: „A rendszer olyan kétségbeesetten rászorult a segítségre, hogy nyíltan engedményeket tesz minden érdeklődő keresztény szervezetnek. Megtörténhet, hogy a krízisnek köszönhetően a misszió folyamatosan jelen lehet ebben a teljesen zárt országban.”

Imádkozzunk, hogy a keresztények bizonyosságtétele nyomot hagyjon az éhező lakosságban.

Kérjük az Urat, adja meg a vallásszabadságot, hogy a hívők félelem nélkül hirdethessék az Ő nevét.

Vietnam

1997. június 8-án levél érkezett Nguyen Lap Ma testvértől Vietnamból, ahhoz a családhoz, amellyel mint összekötőkkel régóta tartjuk a kapcsolatot. Lap Ma testvér köszönetet mond az aláírás-akcióért, és értesít, hogy maga is írt a tizenhatszor a kormányzathoz eredménytelenül, az utolsót április 13-án. A család a hat gyermekkel még mindig házi őrizetben él egy mindentől elzárt, megközelíthetetlen faluban. Bambuszból készült házukban se víz, se villany. Lap Ma nem gyakorolhatja hivatását, a falut sem hagyhatja el. A titkosrendőrség állandóan zaklatja a családot. Bár elítélésekor minden jegyzetét, prédikációit, könyveit elvették tőle, leveleit ma is állandóan cenzúrázzák. A hozzá küldött több ezer levélre reagálva írja: „Régóta Pathmosz szigetén vagyunk fogságban, és nagyon örülünk a mennyei család tagjaitól kapott postának.”

Kérjük a testvéreket, hogy imádkozzanak szabadon bocsátásukért, hogy a testvér minél előbb ismét szolgálhasson.

NOVELLA

Nincs kiút? • Nagy-Ajtai Márta

- Bemutatom az új szobatársadat: Szepesi Nándor, és ő Apátfi Jakab. Ez lesz az ágyad, és ide pakolhatod a cuccaidat. Itt a hőmérő, öltözz át, utána megmérem a vérnyomásodat.
 - Helló, te is jöttél meghalni? – viccelődött Jakab.
 - Csak kezelésre – válaszolta Nándor.
 - Na, ne mondd, ide meghalni jönnek. Én is itt vagyok már három hete, de semmi javulás. Meghalok és kész. Ennyi volt az élet: 23 év. Te hány éves vagy? Amúgy, akarsz beszélgetni? Még nem is kérdeztem, van beceneved? Nekem: Kori, nagyon szerettem kiskoromban görkorcsofolyázní. Innen az elnevezés.
 - Nincsen, csak egyszerűen Nándor. És 21 éves leszek.
 - Mindig ilyen szűkszavú vagy?
 - Na, megjöttem! – jött be Tekla, az ápolónő. – Jakab, a te vérnyomásodat is megmérem.
 - Rendben, de már hányszor mondjam, hogy ezt ne használd! Utálok ezt a nevet! Kori vagyok!
 - Értettem! – mondta Tekla – de nekem ez a Kori nem tetszik.
 - És? Kérdezte valaki? – vágott vissza Jakab.
 - Sajnos, nem mindig lehet vele beszélni, néha rájön, és ilyen ellenszenves lesz. Legalább Nándort vennéd figyelembe! Légy szíves, fékezd magad! – kérte az ápolónő Jakabot.
 - Minek? Úgyis meghalok! Legalább addig hadd éljek kedvem szerint!
 - Én megyek. Nincs időm felesleges csevegésre – és kiment az ápolónő.
 - Nem bírom a kórházat. Szenvedek! Nem bírom ezt a bezártságot, fekszem, olvasok, sétálok. Régebben tétlenkedés nem volt, mindig a munka, a hajtás. Most meg csak vagyok. Mindenki biztat: gyógygyulsz! De minek? Mindenki tudja, halálos betegség, az orvosok is tehetetlenek. Esetleg a kínlás napjait hosszabbítják meg. De hát, ki a hibás? Én! A csajom félrelépett, meg néha én is, és meglett az eredménye. Nem gondoltam soha, hogy én is elkaphatom.
- Először szédülés, nyirokcsomó-duzzanat meg ilyesmi. Aztán semmi, tünetmentes időszak. És

most várom, mikor lesz végem. Mikor az orvos közölte velem a diagnózist: AIDS, nem hittem el. Megpróbáltam elfelejteni alkohollal, dohánynal, de nem sikerült. Most mondd meg, nem szörnyű? Egy félrelépés és kész, megkapod. Vigasztalnak, de minek? Itt vannak az újságok, egyre többen fertőződnek és hálnak meg. De gyógyulásról még nem olvastam. Tudom, hogy vírus okozza, hogy kerülhet át egyik emberből a másikba. Ez a vírus károsítja az immunrendszert, és az képtelen lesz védelmet biztosítani bizonyos fertőzésekkel és a rákkal szemben, amelyek aztán közvetlen halálökként szerepelnek. Ez lehet akár tüdőgyulladás vagy az állandósult hasmenés, esetleg agyi fertőzés. Látod, hogy megtanultam? Suliban soha nem szerettem tanulni. Asztalos vagyok. És te?

– Mérnöknek tanulok – válaszolt Nándor. – Most vagyok másodéves egyetemista.

– Hát ez nem rossz! – mondta Jakab. – És van barátnőd?

– Nincs.

– Na, ez meg mi? Biblia? – gúnyolódott Jakab. – Te olvasol Bibliát? Akkor mondd meg, mit jelent a nevem! Én soha nem olvastam Bibliát, csak más mondta, hogy benne van a nevem.

Anyám meghalt, mikor négyéves voltam, ő választotta ezt a nevet. Ezután apám inni kezdett. „Az Isten hogy megvert minket!” – mindig ezt mondta; de engem is sokat vert. Egyre nőtt bennem a gyűlölet, senkit nem szeretek. Különösen apámat nem szeretem, ő nevelt ilyennek. Rühellem magam. Bocs! Semmi normális helyen nem voltam még. Jó lenne megváltozni, de erre a rövid időre minek? Akkor mondd a nevem jelentését! – kérte Jakab.

– Csaló. De ... – kezdte Nándor.

– Hát ez pont találó. Látod, még a nevem is engem tükröz!

– De Jakab Jézus egyik legkedvesebb tanítványa volt. – magyarázta Nándor.

– Így még soha nem hallottam. – mondta Jakab.

– Te is elolvashatod. A Bibliám ... – ajánlotta Nándor.

– Nem, kösz. Inkább nem. – felelte Kori.

Ezután nem beszéltek többet erről. Nándor nem akarta erőltetni a dolgot, csak imádkozott érte, nehogy késő legyen, mikor meg szeretne térni.

—

Délután éppen aludt Nándor, mikor jött meglátogatni a húga.

– Sziasztok! Szia! – ment oda a bátyjához, és adott neki egy puszit. – Megjöttem! Hogy vagy? Mikor aludtál el?

– Szia! – üdvözölte a húgát. – De jó, hogy jöttél! Már úgy vártalak, azt hittem már nem is jössz.

– De hisz mondtam, hogy jövök! Csak nem jött a busz.

– Nem baj. Az a fő, hogy itt vagy! Otthon mi van? Anyu, Apu?

– Mindenki jól van, és puszilnak. Majd holnap jönnek.

– És veled, Rebikém, mi van? – kérdezte Nándor?

– A sulijól megy – kezdte Rebeka. – Képzeld, négyes lett a matek dolgozatom. Az, amire azt mondtam, hogy nem értem, és a feladatok se lesznek jók. De Isten meghallgatott, és nem kettes lett, hanem négyes. Úgy örülök! Mára meg beígért a földrajztanár egy dolgozatot, de nem íratta meg. Egyszerűen olyan sok és nehéz volt, pedig tegnap egész délután azt tanultam. Reggelre szinte már semmit nem tudtam. A suliban mikor találkoztunk vele, azt mondta, hogy megírjuk. De kértem Istent, hogy bárcsak a következő órán íratná meg. Olyan kilátástalannak bizonyult a fohászom, de meghallgatott, pedig kételkedtem benne. Jaj, annyira jó kereszténynek lenni! Hogy van kiben bízunk. Ugye?

– Én is örülök neki, húgocskám. És a matek doga is tényleg nagyon jó, ügyes voltál!

– De csak Isten segítségével.

– Az ifiórán mi volt? Sanyi és Helga is volt?

– Igen. És volt még két új lány, Mariann és Aliz. Ők egyébként testvérek és Virággal jöttek. Mariann Virág osztálytársa, Aliz pedig elkísérte. A magvetőről volt szó ... És van egy

meglepetésem. Kitalálod?

– Nem tudom. – válaszolta Nándor.

– Jó, akkor elárulom. De ha jönne valaki, ne áruld el neki, hogy már tudod. A következő ifiórát megtarthatjuk a kórházban. Örülsz? Na persze, csak akkor, ha a szobatársad is beleegyezik. Jaj, ne haragudj, még be sem mutatkoztam. Szepesi Rebeka vagyok. És téged hogy hívnak?

– Apátfi Jakab. – mondta kis szünet után. – Felőlem aztán tarthatjátok.

– Köszí. Jakab, ez tisztára jó név! – szólt elismeréssel Rebeka.

– Nekem pedig egyáltalán nem tetszik. Épp azon gondolkodtam, hogy melyik nevémet mondjam. A rendeset vagy a becenevémet. De te is a teljes nevedet mondtad, így én is.

– Miért, mi a beceneved? – kérdezte Rebeka.

– Kori. – válaszolta Jakab.

– Hát, a Jakab szerintem sokkal szebb! Hívhatlak így?

– Ha akarsz. – mondta közönyösen Jakab.

– Akkor itt tartjuk az ifjúságit – mondta a bátyjának – már nagyon várom.

Még beszélgettek egy keveset, utána elbúcsúzott és elment.

—

– Mikor bejött, azt hittem a barátnőd, csak nem akartad megmondani, hogy van – kezdte a beszélgetést Jakab vacsora után. Tisztára aranyos és barátságos. Nem is gondoltam, hogy testvérek ennyire megérthetik egymást, és mindent megbeszélhetnek. Nekem is van egy bátyám, meg egy mostoha húgom, de a bátyámmal egyáltalán nem jöttünk ki, mindig csak veszekedtünk. Mielőtt bejöttél, előző este bent volt, de talán öt perc múlva összekaptunk valamin, és mondtam neki, hogy hagyja abba, kórházban van, ha nem tudja magát türtőztetni, inkább menjen el. Aztán el is ment. A húgommal inkább lehet beszélgetni, de vele sem mindig. Néha órákig beszélgetünk, de ti tényleg könyvbe illő jó testvérek vagytok. És a nevem! Egyáltalán nem gondoltam, hogy tetszik valakinek is ez a név, de meggondolva, tényleg nem is rossz – és könnyes lett a szeme – talán, hogy elfelejtsem az anyámat, azért nem szerettem ezt a nevet. De, hogy miért kellett volna elfelejtenem, és nem szeretnem, nem tudom. Csak úgy belülről jött, hogy senkit se szeressek, és csak mindig magamra gondoljak. Pedig anyámtól mindig csak szeretetet és megértést kaptam. – És ismét könnyes lett a szeme. És mélyen elgondolkozott. Majd egy idő után megkérdezte Nándortól, hogy ő hogyan lett beteg.

– Pár éve volt egy balesetem – kezdte Nándor –, karamboloztunk, és akkor kaptam vérátömlesztést, illetve kaptam meg az AIDS-t. Először nem is gondoltam, hogy beteg vagyok, csak olyan furcsán éreztem magam, hullott a hajam, rossz közérzetem és olyan tüneteim voltak, mint amiket te is mondtál. Elmentem dokihoz, és akkor mondták meg. Én sem akartam elhinni, nekem is olyan hihetetlennek tűnt, hogy Isten gyermeke is elkaphatja. De főnről kapok hozzá erőt, hogy elhordozzam. És amikor hazaszólít, készen várjam és hazamehessek. Már várom, hogy fönt lehessen és találkozhatssam Istennel, de a családot, barátokat nehéz itthagyni. Van egy reménységünk, hogy a mennyben majd találkozunk. De el kell végeznem azt a feladatot még, amit Isten rám bízott.

– Nagyon jól hangzik! – mondta Jakab.

– De ez nem elég. Hanem el kell fogadnod Jézust személyes Megváltódnak! És csak akkor lesz igazán jó – felelte Nándor.

– Mi az, hogy személyes Megváltó? – kérdezte Jakab. – Te már elfogadtad?

– Igen – mondta Nándor – 12 éves voltam, mikor megtértem. Ez annyit jelent, elhiszed, hogy Jézus meghalt a bűneidért, elfordulsz a régi életedtől és új életet kezdesz Jézus által. És így örök életed lesz, nem kell az örök kárhozatra menned. Különben nagyon jó Jézust követni, lehet, hogy kívülről nehéznek tűnik, de egyáltalán nem az. Mindig veled van, Ő nem hagy el soha. Nem fordul el tőlünk, csak mi fordítunk Neki hátat. Nagyon sokan keresik a

boldogságukat, ki pénzben, utazásban, drogban, alkoholban, munkában, üzletben stb. Rengeteg dolog lehet, amivel ki akarják tölteni az űrt, amit Isten az ember teremtésekor saját maga számára tartott fenn. Ha megengeded, hogy ezt az űrt Ő töltsse ki, akkor leszel csak igazán boldog.

– És neked kitöltötte az űrt? – kérdezte meglepődve Jakab.

– Igen – válaszolta Nándor, ahogy elfogadtam Megváltómnak, a szívembe költözött.

– És a húgod, szüleid is? – kérdezte hirtelen Jakab.

– Én ötéves voltam, mikor megtértek a szüleim. És utána született a húgom, ezért van neki bibliai neve. Sokkal jobb neki, hogy így nőhet fel! Most nyáron tért meg. Hiszel Istenben?

– Nagyon nehéz erről beszélni – kezdte Jakab. Kiskoromban anyámmal jártam templomba vagy imaházba, ahogy ő nevezte. Mikor meghalt, minden megszűnt. Utána apám nem engedett semmi ilyen helyre. Ennek ellenére hiszek Istenben. De ahogy mondtad, illetve értettem, ez nem elég.

– Igen, jól értetted. Nem szeretnél megtérni?

– Nem – fogadkozott Jakab –, nekem túl sok bűnöm van.

– De Jézus nem az igazakért, hanem a bűnösökért jött. Lehet, nem csináltam akkora nagy bűnöket, mint te, de minden bűn bűn. Akár az irigykedést vagy lopást, gyilkolást nézzük. Jézus mindenkit szeret, és azt szeretné, hogy minden ember elfogadja személyes megváltójaként. Nem szeretnél új életet kezdeni? A földi életünk napjai már meg vannak számlálva, de örök életed még lehet. Megtérni soha nem késő!

– Ha ez ilyen nagyszerű és egyszerű, akkor miért nem tér meg mindenki?

– Mert kemény a szívük – magyarázta Nándor. Elvakítja az embereket a Sátán a föld gyönyöreivel, a mulandóval foglalja le őket. A földi dolgokat előrébbvalónak tartják, mint az örök életet, illetve nagyon sokan el sem hiszik, hogy van Isten, valamint örök élet és kárhozat. Isten senkit nem kényszerít, csak azt szeretné, ha a jobbat választaná mindenki. Ő teremtette az embert, és fáj neki, hogy hátat fordított neki.

Erre már nem felelt Jakab. Látszott rajta, hogy megérintette Nándor beszéde, és most azon gondolkozott, amit hallott. De még nem volt kész dönteni.

—

Majd eljött a várva várt ifióra. Sokat énekeltek, beszélgettek. Néha az ápolók és az orvosok is bejöttek egy egy éneknél. Jakab nem szólt semmit, de annál többet gondolkozott arról, hogy Istent kellene választania. Láta, milyen boldogok, mennyire örülnek egymásnak, mintha mindannyian testvérek volnának. Volt valami több nekik, ami neki még nem volt _
Megváltójuk!

—

Még pár alkalommal tarthattak ifiórát. Az egész osztály várta őket. Nagyon szerették hallgatni az énekeket és ami kiszűrődött a beszélgetésekből. Nándor egyre gyengébb lett, és ezután már ritkábban jöttek a családtagokon kívül. Rebeka mindennap meglátogatta, és a szülei is milyen gyakran tudtak, jöttek.

És egy ilyen látogatás után ismét anyjára és a saját nevére gondolt. Majd nemsokára megszólalt:

– Jakab, Apátfi Jakab – mondta ki hangosan a nevét – nem is olyan rossz név. Anyu már előre tudta, hogy rám fog illeni. Milyen furcsa! – elmélkedett tovább hangosan. – mióta meghalt, csak „anyám”-nak mondtam. De milyen durva kifejezés. Anyám! Ezután édesanyám lesz a megszólítás. Ha elfelejtkeznék róla, szólj rám! Jó? Hé, mi van veled? Ébredj! Nem halhatsz meg! Te nem! Én igen, én megérdemlem! De te véletlen áldozat vagy! – rohant oda Nándor ágyához. – Ne, Istenem, még ne! Kérlek! Ez volt első fohásza Istenhez. – Ne engedd! Csak pár percre hadd éljen még! Istenem! Kérlek! Igaz, nem vagyok méltó, hogy ilyet kérjek, de szeretném megmondani neki, hogy megtértem!

Elfogadlak megváltómnak! Végre, ki tudtam mondani! Ébredj! Nándor!

Nándor kinyitotta a szemét.

– Nagyon mélyen aludhattam, meg sem hallottam, hogy szóltál.

– Isten adott még pár percet számomra. Köszönöm, Nándor, hogy elmondtad a megváltás fontosságát, hogy Jézus az én bűneimért is meghalt! Csak annyit szerettem volna mondani, hogy én is elfogadtam Jézust személyes megváltómnak.

– Nagyon örülök, és hiszem, hogy Nála majd találkozunk. – válaszolta halk hangon Nándor.

– Én is remélem – mondta Jakab felszabadultan.

Még egyet mosolygott Nándor és örökre lecsukta szemét.

Már nincs kiút, de ha meghalok, Istenben halok meg: „Köszönöm, hogy eltörölted bűneimet, és engem is elfogadtál!”

HIRDETÉS – REKLÁM – EGYEBEK

IMALÁNC Európáért • Tony Bergmir, David Petts, Olof Djurfeldt

Az 1997. július 23–27. között a csehországi Frydek-Mistekben tartott Pünkösdi Euroflame Konferencián Isten akaratának éreztük, hogy megfogalmazzunk egy minden európai pünkösdi hívőnek szóló sürgős felhívást. Ebben hívunk mindenkit, hogy könyörögjünk és böjtöljünk kontinensünkért. A kezdeményezés célja, hogy igazi szellemi ébredés és megújulás induljon el Európában.

Imáinkkal szeretnénk csatlakozni a többi őszintén közbenjáró keresztény testvérhez.

Kérünk minden pünkösdi gyülekezetet, hogy tűzzenek ki havonta legalább egy ima- és böjtnapot, amikor közbenjárnak Istennél Európa ébredéséért. Bátorítunk minden egyes testvért, hogy vállaljon negyven különböző napon imát és böjtöt a 2000. év vége előtt.

Kérjük Isten természetfölötti erejének kiáradását kontinensünkre, hogy tömegek térjenek meg, és a nemzetek sorsa megváltozzék.

Hisszük, hogy Urunk Jézus Krisztus második eljövetele közel van, és addig még sok népcsoporthoz kell az evangéliumot elvinnünk, hogy általa szabadokká váljanak.

Imádkozzunk megújult, és dinamikusan növekvő gyülekezetekért lakóhelyünkön és határainkon túl.

Ima- és böjtlánc

Szeretnénk, ha a pünkösdi közösségek vállalnák egy teljes hónap közbenjárásának megszervezését országukban.

Az 1998-as évre elkészült ennek a beosztása. Az ország neve mellett szerepel az összefogásért felelős személy neve és címe is. Természetesen a listán nem szereplő országoknak is van lehetőségük a csatlakozásra, választva egy időpontot.

Január Románia Mesaros Marinel, Str. C. Davila, 81 76252 Bucarest

Olaszország Paolo Arcangeli, Via Rodl 3/10, 16145 Genova

Február Görögország Stavros Ignatiou, P. O. Box 2417, Athens 11110

Március Ausztria Anton Bergmair, L. Toma Str. 36, D-83435, Bad Reichenhall

Április Magyarország Fábán Attila, Bp. 1143 Gizella út. 37.

Május Szlovénia Mihael Kuzmic, Pentecostal Church Centre, 61107 Ljubljana

Június Lengyelország Mical Hydzik, Ul. Slenna 68/70, 00825 Warszawa

Olaszország Paolo Arcangeli, Via Rodl 3/10, 16145 Genova

Július Németország FFP

Augusztus Svédország Olof Djurfeldt, Lillebovagen 26, 19144 Sollentuna

Szeptember Oroszország

Október Szlovákia Jozef Brenkus, Bernolakova 43, SK-97405 Banksa Bystrica

November Finnország Arto Hamalainen, Box 85, 01601 Vantaa
December Ukrajna

Könyörögjünk minden hónapban más-más területért!

Hordozzuk Isten előtt az országok mindennapos problémáit. Imádkozzunk a szükségletek betöltéséért, vallásszabadságért, szellemi ébredésért, a szegénység és a munkanélküliség megszűnéséért, polgárháborúk végéért, a természeti katasztrófák sújtotta területeken élőkért...

Kérünk, ha egyetértesz, csatlakozz szolgálatodban az alábbi felosztáshoz:

Januárban Romániáért és Bulgáriáért, *februárban* Görög- és Törökországért, *márciusban* Ausztriáért és Svájcért, *áprilisban* Szlovákiáért, Cseh-, Magyar-, és Lengyelországért, *májusban* Szlovéniáért, Boszniaért, Horvátországért, Albániaért, Szerbiaért és Montenegróért, *júniusban* Olaszországért, *júliusban* Németországért, Luxemburgért, Hollandiaért, Belgiumért, *augusztusban* Nagy-Britanniaért és Írországért, *szeptemberben* Oroszországért, *októberben* Spanyolországért és Portugáliaért, *novemberben* Svédországért, Norvégiaért, Dániaért, Izlandért és Finnországért, *decemberben* Észtországért, Lettországért, Litvániaért, Ukrajnáért, Belorussziaért, Moldováért, és az összes volt Szovjetunióhoz tartozó államok ébredéséért álljunk Isten elé.

Amennyiben további információra lenne szükséged, szívesen válaszolunk kérdéseidre.

Üdvözlettel: *Tony Bergmir, David Petts, Olof Djurfeldt*

Jobb adni, mint kapni

Most azt tervezzük, hogy mi szerzünk örömet másoknak, a nálunk nagyobb szükségben lévőknek. Tavaly az Agapé gyülekezetben már készítettünk így csomagokat, melyek Moldovába kerültek. Nagyon jó volt vásárolni, csomagolni, azokra gondolni, akik majd megkapják, amit szívünk szeretetéből adtunk.

A testvérektől nem pénzt, hanem tartós élelmiszereket várunk: cukrot, lisztet, olajat, konzervet, kakaót stb.

Úgy gondoltuk, hogy a gyűjtést összekapcsoljuk a tavaszi pünkösdi konferenciával. A részleteket következő számunkban közöljük.

Kérjük, hogy azok a gyülekezetek, testvérek, akik részt kívánnak venni a gyűjtésben, addig is jelentkezzenek Pataky Albert testvérnél.

1143 Budapest, Gizella út 37. Tel.: (1) 222-0086

Figyelem! • *Schmied András, Óskeresztyén Apostoli Egyház*

Egy rokkant, hívő házaspár segítő testvérnőt keres, aki hozzájuk költözne. Nem fekvő betegek, de némelyik házi munkában szükségük van segítségre. Lakás és teljes ellátás biztosított, a fizetés pedig megegyezés szerint. A szolgálatra jelentkezőket kérjük, lépjenek kapcsolatba Márkus Ferencékkel, Cím: 8460 Devecser, Somogyi Béla út 12.

EPK Gyermektábor Kadarkút '98

%Közlekedj helyesen – KRESZ-tábor, azaz Jó utat a menny felé mindenkinek! Gyermektábori információs szórólap

Három gyermekhét

- I. turnus: július 11–17.
- II. turnus: július 18–24.
- III. turnus: július 25–31.

Tábordíjak

gyermek: ... 3000 Ft (+ 500 Ft előjelentkezési díj)

munkatárs: ... 1500 Ft (+ 500 Ft előjelentkezési díj)

nyaraló-felnőtt: ... 4500 Ft (+ 500 Ft előjelentkezési díj)

Várjuk a gyermekeket: 6–14 év közötti lányokat és fiúkat! Végleges jelentkezési határidő: május 1.

Az előjelentkezésről

– Az a lényege, hogy segít a tábori munkatársak mielőbbi megtalálásában, és a gyermeklétszám arányos elosztásában.

– Ennek érdekében már meg kell kezdeni a felelős helyi szervező testvérnek a csoport szervezését, és március 10-ig postára kell adni az előjelentkezési lapot az előjelentkezési díj befizetését igazoló csekk másolatával együtt.

– Ezen szórólappal együtt táborinformációs plakátokat is küldünk, melyeket színezés, kivágás, ragasztás után a gyülekezet és a gyermekterem falán helyezhettek el. Legyen cél, hogy információ-hiány miatt egy gyermek se maradjon ki a táborozásból.

– Egy személy több turnusba is jelentkezhet.

– A következő területeken munkát végzőknek nem kell tábordíjat fizetni: konyha, anyagbeszerzés, fűtés, takarítás, büfé.

– Feltétlenül várjuk trombitás gyerekek jelentkezését.

Mielőbbi gyors, pontos és lelkes jelentkezéseiteket a következő címre várjuk:

Balogh Sándor 2711 Tápíószentmárton, Katona József u. 36/b. Tel: (29) 423-627

Jelszó

Kicsoda az, aki féli az Urat? Megmutatja annak az utat, amelyet válasszon! (Zsolt 25,12)

„Kedvcsinálónak” előzetesen bemutatjuk a gyermektábor tervezett napirendjét és programját:

Napirend

6.55 Harmatáhitat minden tábori munkatárs számára

7.30 Zenés ébresztő, és kb. 10 perc múlva játékos torna (hidegindítás)

8.10 Reggeli (1-es tankolás) + tisztálkodás, rendrakás

9.10 Összevont közös alkalom (szerviz) Információk, énekek, áhítat bevezető jelenet.

10.00 Bibliai csoportfoglalkozások (lelki parkolás)

11.30 Felkészülés az ebédre

12.00 Ebéd (második tankolás) + 1–5 csoportok zuhanyoznak (karosszéria mosás) + szabadidő

14.00 Csoportvezetői megbeszélés

14.30 Szakkörök (műhelymunkák), sportversenyek

16.00 Uzsonna (3. tankolás), különleges programok

17.30 Nagyszabadidő (6–10. csoportok zuhanyoznak) önkéntes imaóra

19.00 Vacsora (4. tankolás), felkészülés az estére

20.00 Esti alkalom (lelki szerviz kb. 21.30-ig)

22.00 Takarodó (garázsmeister)

Különleges programok

Szombat

12.00 meg kell érkezni a táborba

14.00 regisztráció, elszállásolás, szendvics-parti

14.30 névsorolvasás, táborkezdő eligazítás, zászlófelvonás

- 16.00 csoportvezetői megbeszélés
20.00 bemutatkozó tábortűz
- Vasárnap
9.00 csoportbeosztás, ismerkedés, felkészülés a csatakiáltásra
16.00 vasárnapi istentisztelet
20.00 csatakiáltó este és séta
- Hétfő
10.00 1. csoportfoglalkozás
14.30 szakkör
16.30 játékos vetélkedő
20.00 Ki mit tud?
- Kedd
10.00 2. csoportfoglalkozás
13.30 bányai túra
20.00 evangélizáció
- Szerda
10.00 3. csoportfoglalkozás, felkészülés jelenetekre
14.30 szakkör
16.30 fakultációk
20.00 csoportjelenetek
- Csütörtök
10.00 4. csoportfoglalkozás
13.30 akadályverseny
16.30 szellemi vetélkedő
20.00 tábortűz (énekek)
- Péntek
9.00 táborzáró eredményhirdetés
10.00 záró csoportfoglalkozás
12.00 ünnepi ebéd, táborbontás, elutazás

1998. ESEMÉNY-PROGRAMNAPTÁR

- Február 6. A munkacsoport évkezdő megbeszélése
Március 14. Gyermek-énekvezetők találkozója Pécel, Kármel Gyülekezetben
Április 6–9. Építőtábor Kadarkúton
Május 1. Hajókirándulás gyermekeinknek Budapesten
Május 22–23. Országos találkozó/szeminárium (Andrew Sheperd – Ausztrália) Bp. Filadelfia Gyülekezet
Május 28–30. VISZ konferencia Bp.
Június 1. Országos Pünkösdi Konferencia (gyermekmegőrzés, gyermekkórusok, séta az állatkertben stb.)
Országos gyermektáborok Kadarkúton:
Július 8–10. Táborépítés; 11–17. I. tábor; 18–24. II. tábor; 25–31. III. tábor
Aug. 25–29. Csillebérc (lelkipásztor szeminárium; angol-amerikai gyermekfoglalkoztatási módszerek)
Október 10. Gyermekmisszió Országos Konferencia (beszámoló/munkatalálkozó) vagy 17-én! Bp. Agapé Gyülekezetben

Gyermekmissziós hajókirándulás

FELHÍVÁS Bizonyos Rendkívül Fontos Személyek Részére, azaz Gyermekeinknek, de

nemcsak gyermekeknek!

Az ÉLŐ VÍZ ALAPÍTVÁNY, A GYERMEKMISSZIÓ ÉS A BP. AGAPÉ GYÜLEKEZET közös szervezésében vidám május elsejei hajókirándulás lesz, melyre hívjuk a gyermekbiblikörös fiúkat és lányokat barátaikkal együtt. Kívánjuk, hogy ezen a napon Isten szeretete áradjon ki közöttünk, és gyermekeink sok kedves élménnyel térjenek haza. Mivel ez az első ilyen kezdeményezésünk, szükségünk van imáitokra és anyagi támogatásokra is. (a 250 személyes hajó bérleti díja 150.000 Ft) A hajó tervezett útvonala: Budapest – Visegrád – Budapest. Tervezett programok: éneklés, bábjelenetek, Buyufa történetek stb.

Részvételi díj: 500 Ft/fő.

Jelentkezés: lehetőleg csoportosan, de egyéni jelentkezés is lehetséges. Határideje: 1998. március 10. Információ: a helyi gyermekmunka vezetőjénél. Bátorítjuk a gyülekezeteket, hogy az 500 Ft/fő kedvezményes részvételi díj befizetésével is támogassák a gyermekeket és a felnőtt kísérőket. Lehetséges továbbá a gyermekmissziós hajókirándulás anyagi támogatása is az ÉVA bankszámlán keresztül: „adomány hajómisszióra” jeligére.

FELVÉTEL az Evangéliumi Pünkösdi Közösség Bibliai Főiskolájára

Az EPK Bibliai Főiskolája az 1998/99-es tanévre felvételt hirdet mindazon tanulni szándékozó keresztények részére, akik

- Istentől elhívást kaptak lelkipásztori, vagy hitoktatói szolgálatra, illetőleg a gyülekezeti munkát segítő egyéb szolgálatra,
- középfokú (vagy magasabb) képesítéssel rendelkeznek,
- legalább egy éve tagjai valamelyik gyülekezetnek,
- már eddig is vállaltak szolgálatot a gyülekezetben.

A képzés időtartama nappali tagozaton 4 év, levelező tagozaton 5 év. Levelező tagozaton az új tanévben első évfolyam nem indul.

Az intézménybe azok a megtért keresztények is kérhetik felvételüket, akik nem tartoznak az Evangéliumi Pünkösdi Közösséghez.

A jelentkezés határideje: 1998. május 30.

A jelentkezéssel és a felvétellel kapcsolatban részletes információt adunk a főiskola címén, illetve telefonszámán.

1183 Budapest, Gyömrői út 89. (Tel +36 (1) 290 9517, Fax +36 (1) 291 9430)

{k1998110}

A SZENTFÖLD VÁRJA ÖNT

6 napos körutazás június 16–21. — ára: 135.500 Ft + rept. illeték

8 napos körutazás november 17–24. — ára: 174.500 Ft + rept. illeték

Szolgáltatásaink: repülő, félpanzió, közepkategóriájú szállodák, magyar idegenvezető, belépők, biztosítás, klimatizált autóbusz.

Jelentkezési határidő: május 20. és október 20.

Bibliai Utak Kft 1052 Bp. Károly krt. 8. Tel. 137-3638

Felhívás

Kedves Olvasóink! Kérjük, hogy figyelmesen tanulmányozzátok az alábbi felhívást. Közösségünk gazdasági vezetése megállapodott az Élő Víz Irodalmi Alapítvánnyal, hogy Lapunk közösségi támogatásának egy részét olvasóinktól, az alapítványnak felajánlott 1%-ból

fedezik. Ezért vezetőink külön levélben is kérték gyülekezeteinket, hogy testvéreink az alapítványoknak felajánlható 1%-ot az Élő Víz Irodalmi Alapítványnak ajánlják fel. (Lapunk számára az alapítványtól ezúton jövő támogatás nélkülözhetetlen. – szerk.) Az Élő Víz Irodalmi Alapítvány felhívja a kedves testvérek figyelmét, hogy 1998-ban is fennáll az a lehetőség, hogy az adózó állampolgárok személyi jövedelemadójuk 1%-át az általuk kiválasztott civil szervezetek támogatására fordíthatják. Öröndetes hír, hogy az idén további 1%-ot fel lehet ajánlani az egyházak számára. Így módunkban áll adónk 1%-át a Pütkösi Közösségnek (az átutaláshoz szükséges kódszám: 0138), további 1%-át pedig az Élő Víz Alapítványnak (adószám: 1967 4409–1–42) felajánlani. Emlékeztetőül: tavaly csak 1%-ot ajánlhattunk fel, és választanunk kellett a Közösség és az Alapítvány között. Most két helyet lehet és célszerű megjelölni, mert az alapítványnak adható 1%-ot más módon nem lehet a Közösség javára felajánlani.

Célszerű élni a 2×1% felajánlásának lehetőségével, hiszen így adónk 2%-a missziós célokat szolgál, míg a felajánlás elmaradása esetén az állam arra használja fel, amire akarja. „Aki azért tudna jót cselekedni, és nem cselekszik, bűne az annak” (Jak 4,17). Nyomatékosan kérünk tehát minden kedves testvérünket, éljenek az állam által felkínált adakozási lehetőséggel. Az inkognitóját is megőrizheti mindenki, mivel egyedül az APEH fogja tudni, ki milyen szervezetnek ajánlotta fel az 1%-ot. A törvény szerint a támogatók az adóbevallással párhuzamosan helyezhetik el a kijelölt szervezet adószámát tartalmazó lezárt borítékot adóbevallási csomagjukban (vagy az ezt helyettesítő munkáltatói elszámolás esetén munkáltatójuknak adhatják át). A munkáltató tehát csak a kiválasztott szervezet (jelen esetben az ÉVA) adószámát tartalmazó lezárt borítékot kapja meg, így illetékteleneknek nem jut tudomására, kinek szánjátok adományotokat. Kérjük tehát, hogy az idej adóbevallásnál ne felejtsetek el lezárt borítékban megadni az ÉVA adószámát (1967 4409–1–42)!

Odafigyeléseket előre is köszönjük. Ha bármilyen kérdésetek van, szívesen állunk rendelkezésetekre.

Címünk: 8100 Várpalota, Újlaky út 1. 4/18. Tel: (88) 474-018
{k1998111}

ICI Magyarország

Nemzetközi Levelező Intézet, 1701 Budapest, Postafiók 8.

Szeretnéd Jobban megismerni Krisztust? Eredményesebben szolgálni Őt? Elérni az elveszetteket?

KERESZTÉNY MUNKÁSOK PROGRAM:

KM 1 Bizonyítvány: Bibliai üzenetek sorozat.

KM 2 Bizonyítvány: A gyülekezeti szolgálat.

TANÍTVÁNYKÉPZŐ PROGRAM:

- Újjonnan megtért keresztyenyek programja
- Evangélizációs program
- Családi élet program
- Gyülekezetnövekedési program
- Biblia teológia program
- Lelkigondozói program
- Gyülekezeti munkásképző program

A KM programot különösen pásztorok, presbiterek és gyülekezeti munkások számára készítették.

További információért telefonálj, vagy küldd el neved és címed irodánkba!

„Gondol ránk az Úr, meg fog áldani. Megáldja azokat, akik félik az Urat, a kicsinyeket a

nagyokkal együtt. Szaporítson meg titeket az Úr, titeket és fiaitokat! Áldjon meg titeket az Úr, aki az eget és a földet alkotta!”
(Zsolt 115,12a.13–15)

SZJA 1 + 1% • Jánváry Krisztián, az EPK Országos Titkársága megbízásából

A magyar kormány nem titkolt célja felmérni, hogy a lakosság milyen arányban támogatja az egyes társadalmi szervezeteket, egyházakat, közintézményeket. Az SZJA 1+1%-át azok az intézmények, egyházak kaphatják, amelyek állami közfeladatot látnak el, és működésükhöz a költségvetéstől normatív támogatást kapnak, kaphatnak, és amelyeket legalább három évvel ezelőtt bejegyezték.

Egyházunk társadalmi „fontosságát” úgy fogják mérni, hogy megnézik a felajánlott SZJA összegét. Reméljük, érzitek ennek a súlyát és jelentőségét. Ezért kérünk mindenkit, vállaljátok az ezzel járó bonyodalmakat és a külön fáradságot. Nagyon fontos itt a pontosság, mert pontatlanság esetén az összeg nem jut el hozzánk, hanem az államháztartás „zsebébe” vándorol.

A magánszemélyek külön nyilatkozatban rendelkezhetnek a felajánlott SZJA első 1 százalékáról. Így lehetőség van arra, hogy a befizetett adó 1 százalékának társadalmi szervezetek, közintézmények legyenek kedvezményezettjei. Közösségünk szervezetei közül ezt az Élő Víz Irodalmi Alapítvány kaphatja meg (a többi ilyen szervezetünk 3 évnél fiatalabb, ezért nem felel meg a törvény követelményeinek).

A magánszemély a befizetett adó további 1%-áról rendelkezhet az általa támogatni kívánt egyház vagy kiemelt költségvetési előirányzat javára.

Ezt lehet az Evangéliumi Pünkösdi Közösségnek felajánlani.

Hogyan kell rendelkező nyilatkozatot tenni?

A magánszemélyek a személyi jövedelemadó bevallási csomagjukban találnak formanyomtatványokat a nyilatkozatok megtételéhez. Ezen a legfontosabb tudnivalók is megtalálhatók.

Az érvényességnek nem feltétele a formanyomtatvány felhasználása. A nyilatkozatot szabványméretű postai borítékba kell elhelyezni, le kell zárni. A borítékra kívül fel kell írni a rendelkező magánszemély nevét, lakcímét, adóazonosító jelét (az „adókártyán” lévő számát). A lezárt borítékot:

1. azoknak, akik helyett a bevallást a munkáltató készíti el, legkésőbb március 25-ig személyesen kell a munkáltatójuknak átadniuk úgy, hogy a boríték ragasztott felülete „átnyúlóan” legyen aláírva.

2. az önadózók az adóbevallás borítékjába teszik, és így juttatják el az adóhatóságnak.

Impresszum

Főszerkesztő: Bérczes Lajos

Szerkesztő bizottság: Balogh Sándor, Durkó Sándor László, Hegedűs Ildikó, Kázmér Pálné, Koncz Sándorné, ifj. Kovács Béla, Kovács Zoltán, Nagy Kornél

Tördelőszerkesztő: Erki-Kiss Zsolt

A címlapon: Siroky István és Fábíán József

Fotó: Bernhardt Gyula

Kiadja az Evangéliumi Pünkösdi Közösség 1143 Budapest, Gizella út 37.

Tel/fax: (1) 251-6987 vagy (1) 222-0086

Felelős kiadó: Fábíán Attila elnök

Előfizethető a szerkesztőségben személyesen vagy postai úton. Előfizetési díj egy évre: 1000 Ft + postaköltség
ISSN 1217-0623
Minden jog fenntartva.
Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

REJTVÉNYOLDALAK

1. Keresztrejtvény • Nagy Kornél

{k1998101}

2. Keresztrejtvény • Nagy Kornél

{k1998102}

VÍZSZINTES: 20. A kén és az urán vegyjele. 21. Állatok testébe tüzes vassal jelet tesz. 22. Mintaszerű. 23. Izom. 24. Harkály lakja. 26. Főember Simeon törzséből (1Krón). 28. Pest megyei nagyközség. 29. Betlehem része! 30. Város Júda területén (Józs). 32. Néthanélnak, az Izsakhár nemzetség fejedelmének atyja (4Móz). 33. A. É. J. 35. Budapesti szálloda. 36. A gyümölcs teszi. 37. Napelemes zsebszámológép márka. 39. ...-Rimmon, júdabeli város (Neh). 40. Náhüm próféta származási helye (Náh). 42. Időszámításunk előtt, rövid. 43. Sarár fia, aki Dávid hős vitéze volt (2Sám). 44. Házról-házra járva éneket mond, és adományokat gyűjt. 46. Ilyen fa alá temették Saul Jábés lakói (1Sám). 48. Versenyre jelentkezni. 50. Egyszerű szálló, névelővel. 51. Sodoma királya volt (1Móz). 52. Penge anyaga. 54. Largo a zenében. 55. Hatalmába kerít. 58. „Nem vagytok jövevények és zsellérek, hanem polgártársai a szenteknek és ... az Istennek” (Ef). 60. Ablakkeret! 62. „Az Atya szereti a Fiút, és az ő ... adott mindent” (Jn). 63. Össze-vissza lök! 65. Köhögés elleni szirup. 66. Pára! 67. Z. É. A. 69. Város Simeon területén (Józs). 70. Hajókikötés. 72. A régi északi germánok főistene volt. 73. A. B. Z. 74. Estemóa atyja (1Krón). 76. A nátrium vegyjele. 77. Időmérő eszköz. 79. A motorban van! 80. Sáska fajta, melyet megehettek a zsidók (3Móz). 81. A gonosz: „... ás és mélyre vájja azt; de beleesik a verembe amit csinált” (Zsolt). 83. Jégkorongban: a korong játékba hozása. 84. Angol kisasszony. 86. Város, melyet Ákhis Gáth királya adott Dávidnak (1Sám). 88. Levegő, görög eredetű szóval. 89. Első angolul. 90. Vízelőhely a sivatagban. 92. ... de Janeiro. 93. Azonos betűk. 95. Emlékműbe vésett szöveg. 98. Színművek, zeneművek. 100. Azonban. 101. Sámuel próféta őse (1Sám). 103. A barnaszén viaszfényű fekete változata. 104. „A seregek ..., ő a dicsőség királya” (Zsolt). 106. „Nincs oly ..., mely nyilvánvalóvá ne lenne” (Lk). 107. Fél hektár! 108. Ábrám szövetségese volt (1Móz). 110. Kupagyőztesek Európa Kupája. 111. Kritikus. 113. Pakura hangzói. 114. Hajdís. 115. A lévita Asáf leszármazottja (1Krón). 116. „... jelt magadnak az Úrtól, a te Istenedtől” (Ézs). 117. Midián fejedelem, akit Gedeon megölt (Bír). 118. Káleb unokája (1Krón). 119. „Ha megharsan a kürt a városban, nem ...-é meg a nép?” (Ám). 120. I. B. Ö. 122. Nem ... (szeretné). 124. Útba ..., útközben érint. 127. Német város. 128. „... vissza nékem a te szabadításodnak örömét” (Zsolt). 129. „Senki sincs olyan ..., mint az Úr” (1Sám). 131. Guinea egyik fele! 132. „Mi szeressük őt, mert ő ... szeretett minket” (1Jn). 134. N. Á. Y. 135. Vesd össze, röviden. 136. „Az Istennek békecsépe uralkodik a ti szívetekben, ... el is hivatottok egy testben” (Kol). 138. Nógrád megyei községbe való. 140. Lóerő rövidítése. 141. Részben hasonló! 142. „Bánatban enyészik életem, és sóhajtásban múlnak ...” (Zsolt). 144. „Kölcsön kér a gonosz és meg nem ...” (Zsolt). 145. A nitrogén és a rubídium vegyjele. 147. „Egy ... sem szolgálhat két úrnak” (Lk).

150. „Igen sok mézet ... nem jó” (Péld). **151.** „Mert ... vettek körül engem, a gonoszok serege körülfogott” (Zsolt). **152.** Duna menti városunk. **154.** A Júdabeli Jéhalélel fia (1Krón). **155.** Postscriptum (utóirat) röv. **157.** Főember, Semája fia (Jer). **159.** Állóvíz. **160.** Széles út, fasorral. **161.** Kunmadaras része! **162.** Csípős fűszer, fordítva. **164.** Forrás a Zohélet kőszikla mellett (1Kir). **165.** Pocakja. **167.** Hónap röv. **168.** Páros pedál! **169.** „Az Istennek használ-é az ember? Sőt önmagának használ ...!” (Jób). **171.** Ismer. **172.** „A tövis helyén cziprus nevedik, és bogács helyett ... nevedik” (Ézs). **174.** Igekötő. **175.** Sisa fia, aki Salamon íródeákja volt (1Kir). **177.** Júda leszármazottja, Ofra atyja (1Krón). **179.** Simeoni város, ahol Simi lakott a családjával (1Krón). **181.** Lévíta város Izsakhár területén (1Krón). **183.** Dávid féltestvérének fia, aki megölte Abnert (2Sám). **184.** Bársonyos, üde. **186.** Lejtős fedelű postai bútor, amelyen írni lehet. **188.** Város Indiában, Delhitől délkeletre. **190.** Rakás, halom. **191.** ...fogva, egymásba karolva. **192.** Szovjet gépkocsijel volt. **194.** Város Júda területén (Józs). **195.** A -va párja. **196.** Amerikai fényképezőgép márka. **197.** Izráel egyik bírása (Bír). **198.** ... fide, jóhiszeműen. **200.** Azonosak. **201.** Mely oknál fogva? (népiesen). **203.** Veszprém megyei község lakója. **204.** Názáret része! **205.** Szudán fővárosa. **207.** Hegy Izráelben (1Kir). **209.** Késik páratlan betűi. **210.** Néma tanú! **211.** Nép, melynek Kámos a bálványistene (1Kir). **213.** Az Áser törzséből való Malkhiel fia (1Krón). **215.** „... az Úr és áldott az én kösziklám” (2Sám).

FÜGGŐLEGES: 2. „Júda fejedelmei határrontók lettek, rájuk ... haragomat, mint a vizet” (*Hós). **3.** A rubídium vegyjele. **4.** „Mint most született csecsemők, a tiszta, hamisítatlan ... után vágyakoztatok” (1Pét). **5.** Földbe rejt. **6.** Király, akit az anyja tanított bölcsességekre (Péld). **7.** Szótlatlanul, magába mélyedve. **8.** Bükkaljai város. **9.** Mecsek fele! **10.** Klasszikus kötőszó. **11.** Görög betű. **12.** „Mert nem az ... teszi hatalmassá az embert” (1Sám). **13.** Zerákh ötödik fia (1Krón). **14.** Somogy megyei községbe való. **15.** Ritkán. **16.** Olasz kikötőváros. **17.** É. D. Y. **18.** ...-Ammon, egyiptomi város (Jer). **19.** Ritka női név. **25.** Állapot, amikor az ember figyelmét semmi nem tudja lekötöni. **27.** Izráel királya volt húsz éven át (2Kir). **29.** Egy Aggtelekhez közeli községben él. **31.** Konyhakerti növény, névelővel. **33.** „Mint az arany ... ezüst tányéron: olyan a helyén mondott ige” (Péld). **34.** „Aki ... igyekezik, jóakaratot szerez” (Péld). **36.** Üres gyomorral. **38.** Neuraszténiás. **40.** Angol főnemesi cím. **41.** Elkergeti a macskát. **43.** Zord vidék, névelővel. **45.** Képmutató. **46.** „Istennek folyója ... van vizekkel” (Zsolt). **47.** Visszaesés! **49.** „Jó reggel ... meg minket a te kegyelmeddel” (Zsolt). **51.** Szülész nő. **53.** Tartozást kiegyenlít. **56.** Midián királya (Bír). **57.** Jézus utolsó szavainak egyike, kereszthalála előtt (Mk). **59.** Turzás. **61.** Késlekedő. **63.** Az automata mosógép ezt is megteszi. **64.** Előtagként valaminek színes voltát, színnel való kapcsolatát jelöli. **66.** „A fiúságnak Lelkét kaptátok, aki által kiáltjuk: ..., Atyám!” (Róm). **68.** A kincstartó Adónirám atyja (1Kir). **70.** Város Belgiumban. **71.** Erdei nimfa. **73.** Nagyközség Ózd mellett. **75.** ... Abdul Rahman, iraki elnök, akit 1968-ban államcsínnyel fosztottak meg hatalmától. **77.** Csövek hengeres ürege. **78.** Rózsaszín virágú bogáncsos növény. **80.** „... az Urat keresik, semmi jót sem nélkülöznek” (Zsolt). **82.** Koros. **83.** A Biblia része. **85.** Nép, akik Dávid király adófizető szolgálói lettek (1Krón). **87.** „... néktek ifjak, mert meggyőztétek a gonoszt” (1Jn). **89.** Gyümölcs, mely a kánaán földjén gazdagon termett (5Móz). **91.** Befogópofa. **94.** Valamely területre érvényes szabványos időszámítás. **96.** Házikó. **97.** „Az ... a föld, s annak teljessége” (Zsolt). **99.** Óriáskígyó. **100.** Letétbe helyez. **102.** Postáz. **104.** „A te parancsolataidnak ... járok” (Zsolt). **105.** A léviták szolgáinak atyja (Ezsd). **107.** Szanballat származási helye (Neh). **109.** „A ... bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szentlélek által” (2Tim). **111.** Olasz és bolíviai autójel. **112.** Z. É. Á. **114.** A kalcium és a bór vegyjele. **120.** Zamata. **121.** „Aki vermet ás másnak, abba ... esik” (Péld). **123.** „Hitben járunk, ... látásban” (2Kor). **125.** „Az embernek Fia azért ..., hogy megtartsa, ami elveszett” (Mt). **126.** Tóbiás páratlan betűi. **129.** Füstköd, eredeti helyesírással. **130.** Fejlődési irány. **132.** „Megútálja felebarátját a bolond; az ... férfiú pedig hallgat” (Péld). **133.** Cseh város. **136.** ...

breve, 4/4 ütem helyett 2/2 ütemben. **137.** Északi férfinév. **138.** Rángat. **139.** Gerezna. **141.** Város Moáb földjén (4Móz). **143.** Albán város. **144.** „A te ... hasonló rajtad a Kármelhez” (Én). **146.** Város Simeon területén (Józs). **148.** Tél oroszul. **149.** Pici kopolyús. **152.** Rossz körülmény jelzője. **153.** Egyesület (sport) angolul. **156.** Júdeai város, melynek közelében győzte le Dávid Góliátot (1Sám). **158.** Jáké fia, aki beszédet mondott Itielnek és Ukálnak (Péld). **159.** Folyó Dél-Franciaországban. **162.** Főníciai város, melyet több várossal együtt megdorgált az Úr a cselekedetei miatt (Jer). **163.** Európai, észak-dél irányú téli bukószél. **165.** Rossz, lesújtó hír (Jób nevéből származik). **166.** Gazdaságilag önellátó, görög eredetű szóval. **169.** Fundamentumon. **170.** Szlovák helység, magyar neve: Abaújszina. **172.** Torony Jeruzsálemben (Neh). **173.** Dávid hős vitéze Haróritból (1Krn). **175.** Lopva megszerez. **176.** „... az Urat, és távozzál el a gonosztól” (Péld). **177.** Magyar író, (1879–1934) Ferenc. **178.** Utód. **180.** A zsebóra tartozéka. **182.** Kínai hegység. **183.** Becézett férfinév. **185.** „Az Írás mindent bűn alá rekesztett, hogy az ígélet Jézus Krisztusban való hitből ... a hívőknek” (Gal). **187.** Életlen. **189.** Törpe. **190.** Indoeurópai nyelvet beszélő népcsalád. **193.** ... elég, teljesen. **195.** Megsebzett. **198.** Idegen isten, melynek 450 prófétáját ölte meg Illés (1Kir). **199.** Jármű. **201.** Barnabásnak, Pál munkatársának unokatestvére (Kol). **202.** Cselekvő. **205.** ...-Hóze, a forrásnak kapuját javítgató Sallum atyja (Neh). **206.** Étkezési és gyógyászati célra használt növény. **207.** Mely személyek? **208.** Majdnem elír! **211.** Magunk. **212.** Szikladarab. **213.** Vas megyei község. **214.** Gyökértörzs. **216.** Citrom nedve.

Minirejtvény • Nagy Kornél

{k1998103}

VÍZSZINTES: **1.** Folyó, mely mellett Ezékiel a látomásait látta (Ez 1). **4.** Jeruzsálem falait javítgató Hánun atyja (Neh 3). **7.** A meggyógyult Éneás városa (ApCs 9). **8.** „A ... elme megvidámítja az orczát” (Péld 15).

FÜGGŐLEGES: **1.** Izráel szent évének kilencedik hónapja (Neh 1). **2.** Sukhból való férfi, aki megfeddte Jóbot (Jób 8). **3.** Egy nép ősatyja, akitől származott Óg, Básán királya (Józs 12). **5.** Város, melynek férfiai Nehémiással hazatértek a fogságból (Ezsd 2). **6.** „Jó értelem ... kedvességet” (Péld 13).

Kedves Rejtvényfejtők! • Nagy Kornél

Szeretnék tájékoztatást adni néhány változásról. A gyakorlásra szánt rejtvények a '97/6. számban jelentek meg utoljára. Helyettük a továbbiakban egy nagy keresztrejtvény lesz, mellyel – az előzőekkel ellentétben –, pontokat lehet gyűjteni. Így mind a három rejtvénnyel lehet pályázni, de akár, külön-külön is bármelyikkel. Helyes megfejtés esetén a minirejtvényekre továbbra is 1-2 pontot, az 1. sz. keresztrejtvényekre 3–4 pontot, és a 2. sz. keresztrejtvényekre 5–6 pontot lehet kapni. A korábbi tervekkel ellentétben, a minirejtvények továbbra is a Károli fordítású Biblia alapján készülnek, és ugyanez vonatkozik a 2. sz. keresztrejtvényekre is. Az **1. sz. keresztrejtvények** viszont, az 1990-ben javított, **új fordítású Biblia szerint készülnek**. Minden meghatározásnál, de nem csak ennél, hanem adott esetben a 2. sz. rejtvény esetében is, **az igehely előtt * jelzi, hogy a megfejtendő szót az új fordítás szerint kell beírni!** Az 1. sz. keresztrejtvény elsősorban, azon testvéreink számára készül, akik nemrég tértek meg, s ezért nem rendelkeznek még jelentős Biblia-ismerettel, s talán már a megtérésük előtt is kedvenc időtöltésük volt a rejtvényfejtés. Közülük a fiatalabbak a közérthetőbb, a mai nyelvhasználatnak megfelelő, új fordítású Bibliát szeretik és olvassák. A nyereményhez jutás esetét kivéve az eddig összegyűjtött pontjai mindenkinek megmaradnak függetlenül attól, hogy ki, mikor küldött utoljára pontszerző megfejtést, de a „pontverseny állása” részben, csak az utolsó néhány fordulóban résztvevők pontjai

szerepelnek.

Szeretném felhívni a figyelmet a hátsó borító, belső oldalán elhelyezett képre, melyen az ötfordulós rejtvénypályázat boldog nyertese, és az értékes földij látható.

A pontverseny állása

46 pont: Gáspár Jánosné, Horváth Istvánné, Kriston Rózsa, Takácsné Makkai Zita; 43 pont: Kis Krisztián; 41 pont: Borbély Józsefné, Komócsi Józsefné, Pánczél Jánosné; 40 pont: Balla Erzsébet, Czerovszki Márta, Deák M. Jolán, Mundrucz Istvánné, Sanda Lajosné, Tóth Terézia, Vass Béláné, Városi Ibolya; 39 pont: D. Nagy Gáborné, Weller József; 38 pont: Bálint Miklósné; 34 pont: Barna Frigyes, Berla Ferenc, Hegedűs Péterné, Kertész Angéla, Murvai Lászlóné, Szabó Endre, ifj. Tarr István; 32 pont: Gróf Nándorné, Megyeri Béniné; 28 pont: ifj. Horváth Istvánné, Makkai István, Szakács Györgyné, Szegedi Andrásné, Török Ferencné; 22 pont: Szabolovits István; 21 pont: Durkó Lajosné; 20 pont: Édes Zsuzsanna, Gyuricsek Evelin, Kubis Ferencné, Nagy-Ajtai Márta, Oszkó Viktor, Plesa Jánosné, Sárík Róbert, Szabó Szilvia; 14 pont: Wilhelm Konrád; 12 pont: Csányiné Farkas Mária, D. Nagy Emma, Kállai Ibolya, Molnár Anita, Sanda Mónika, Seprenyi Mihályné Pirka Andrea, Tóth Richárd; 11 pont: Bordásné Várad Krisztina; 8 pont: Windisch Károly; 6 pont: Balogh Tünde, Farkas János, Juhász Miklósné, Kántor Beatrix, Komócsi Roland, Opóczki Magdolna, Perei Imre, Szabó Gizella, Szabó Sándor, Varga Erika, Virág Róbert.

Elküldendő:

a **2. keresztrejtvény vízsz. 1. és függ. 20.** soraiban található **igevers pontos helye (6 pont)**, az **1. keresztrejtvény** számozott soraiban található **igevers pontos helye (4 pont)**, valamint a **minirejtvény** bekarikázott betűiből összerakott **szó**, mely egy bibliai uralkodó neve (**1 pont**).

Megérkezési határidő: 1998. március 23.

Cím: *ÉVR Nagy Kornél* 1151 Budapest, Csobogós u. 6. 4/22.

A '97/6. szám rejtvényeinek helyes megfejtése: **keresztrejtvény: ISám 16,7 (5 pont)**, **minirejtvény: Sámuel (1 pont)**.

A **karórát**, melyet *Vadon Tamás* órás testvérünk (8416 Dudar, Bereg park 6.) ajánlott fel, **Horváth Istvánné** (Mezőcsokonya) nyerte. **Könyvet** nyert: **Gáspár Jánosné** (Várpalota), **Kriston Rózsa** (Bánhorváti), **Takácsné Makkai Zita** (Berhida). **Kazettát** nyert: **Kis Krisztián** (Gyömrő).

A nyerteseknek szívből gratulálok. Pontjaikat ezzel elvesztették, de a pontgyűjtést újra kezdhetik, melyhez sok sikert kívánok.

Az 1997/6. szám gyakorlásra szánt rejtvényeinek helyes kitöltése

{k1998104}

GYERMEKKERT

{k1998112}

{k1998113}

{k1998114}

{k1998115}

{k19981C}

{k19981D}